

1000

UVA. BHSC

BL

A. 42
M. 341.

Vel in conditione, qualitate &c. Copiam voluntate adimio legat,
 Vel per verba concessiva, ut si id quod negavit per verba do, lego,
 Ita adimat Non ego non lego. prout in iudic. de adempt. legat. vel
 si legat velico per vindicationem, dicit Non vindicet, non capiat,
 per damnationem. Et damnus hoc dicit, in eodem modo, vel per excep-
 tionem, posita negativa, formula concessiva affirmativa; quae sunt ge-
 nera legatorum stabilita à Iulio. in d. erat olim de legat. vel alijs
 quibuscumque verbis voluntatis copiam Electivis, et si non cono-
 xij, dicit, prout de ademptione legat. Ut in formula l. 2. h. tit. fun-
 dum propter unumquodque Nec de Nec lego; quo casu nulla propu-
 tas adimio. Similia exempla sunt in l. 3. s. si tertio s. et lo. h. t.
 l. 12. s. vlt. de legat. l. l. d. s. quidam de C. et D. Et quod non in l.
 30. tit. 2. par. 6. Facita voluntate adimio, quando Voluntas de-
 ducit expresse, ut si in iudicij capitales incedant inter ter-
 tiorum et legatarum, vel quod aliud dicitur aut fiat per quod dis-
 plicencia testatoris elicitur, quo pertinet iura in l. 3. s. vlt. cum
 reg. l. 13, 22, 23, 31, s. 2. h. t. Item, si legatarius exiit, aut
 conelict; Nam non refert, an adimat expresse, an inducat; Et
 quo tunc adimio videat l. 16. cod. si rem legat, aliter, volunta-
 ri debitor evigere, verum legatarius manumens, qui omnia tria
 ademptionis continent, quo expresse legat. l. 14. cod. reg. l. 18, 23, 25,
 et reg. h. t. l. 11. s. de legat. et alijs si transfere, ad casu quo
 facta ademptionis continet l. 1. regula nisi in l. 5. l. 3. in parte et
 s. l. cum d. de reg. h. t. Si transfere conditionem, modum, tempus, ut
 si pure velicium, sub conditione legat, l. 1. contra, si modum legat
 adimat, ut si pro fundo legat de eam adimat, l. 1. contra, quo ref-
 ferendz sunt, prout legat. s. cum reg. h. et l. h. t. Si casu im-
 mediata equitat, cuius spiritus legatorum ademptus fuit, quo refere-
 da et l. 30. s. vlt. h. t. Si id adimatur, vice quo legatarius subside
 re requit, ut si adimat libertate legat velico, et reg. l. 1. s. vlt. h. t.
 Alij sunt facti revocationis expresse, ut in iudicij vel, indignitat. &c.

dicit de casu
 in iudicij

dicit l. 1.

demonstratione ad ostendendū incedit, ut dicitur, Dei, Thi, Thi, Thi
Nigae (quos exponant omnes, et non n. n. et constat ad dicitur e-
paratū) postea ad omniē Thī erit demonstratio, ut de dicitur
hō non valet propter multitudinē, q. supponit et q. omnia
et non pro Complexu dicitur, d. n. n. Unde in hoc notat non
est; Et in d. l. 10. de Nō. Dub. legavit Thi propter sine demon-
stratio, et similiter Thi propter ad omniē, quo nomine et alter
Thi propter comprehenditur, quia singularis loquutio plures
comprehendit quibus est uno nomine plures designantur, l. 10.
l. 1. Item quod factum tunc, l. 10. de legat. 3. l. 1. 3. c. u. sequens de legat.
2. 17. l. 1. de legat. 1. l. 1. quā i. d. l. de legat. 1. l. 1. Unde nihil
impar quod in d. l. 10. l. 1. valet ad omniē in utroque Thi
nō. Sed hō etiam et mixti, et contra apertā principia est;
Nam primo in d. l. 10. l. 1. non dicitur valet legatū Thi
nō, sed dicitur; cum origine augetur, legatū impedit in
omnibus casibus velicis; Ergo et legatū Thi et Thi (quod
pariter Thi fuit) mixtum est, Nam potest verificari de omnibus
Extra Thi nō, per alij demonstrationē aut certitudinē
velicatur; Et ne hoc audiret, ponit Thi in d. l. 3. de pa-
ratōri duobus Thi legatō. Quibus, si deo valeret ad omniē
facta Thi, quā sub hoc nomine plures Thi com-
prehenduntur, dicitur, q. facta ratio Thi, cū plures erit
eiusdem nominis, valet in omnibus, l. 1. n. l. 1. h. 4. atque
hoc et contra nota principia d. l. 3. l. 1. de legat. 1. c. u. ab omni
n. n. Ergo Thi. Aliquod singularis loquutio comprehendat plures,
est quando Equē mittat singularitatem, et quando omnes ad certam
Numerū, Nominis, que limitata, Rediguntur, ita ut in infirmitate non
protrahatur, l. 1. c. de p. d. comm. libere. cum dicitur d. 17.
Non vero cum ad certitudinē et comparationē Redigi nequeunt,
ut cū legat Thi, l. Thi, plures que sunt lucas nominis, que ca-
sa imitate, ut dicitur, legatū est, l. 1. de legat. 2. de hō, que pro non valet.
l. 17. l. 1. de legat. 1. l. 1. proscibere de m. h. act. c. 1. de hō. et non
potest, nō. Thi de Nō. Dub. Accidit. d. dicitur. q. dicitur
in Thi de Nō. Dub. Sect. 1. n. 1. et 2.

licet faciat legatum duplex, non tamen facit inutile, quia de
 episcopo colege, quia dicitur in dupli legato minimum
 esse pretantur, id est, non minoris estimatio. l. vlt. de leg. 2. Et
 31. de reg. iur. l. 3. §. 1. cum exigenti de legat. l. l. nummi
 78. de legat. 2. Et de fundis Conclianus minoris valore
 pretatur l. 1. §. 6. Et de iur. quod sic regulatur, in d. l.
 32. §. 1, id est, minoris preti quod tractatur. Et proponitur,
 quod cum legatus est datus, non potestur pretationem si
 cum daturam. Co Regula l. 1. §. 1. vlt. de leg. 2. Et in promisso
 et idem docetur eo ipso ratiore Co l. 106. junct. l. 12 et 83 de
 U. G. (de quibus intelligentia Et Conciliatioe cy l. 86. §. 1. Numerus de
 de legat. 2. Et de legat. 1. l. 1. et in tract. de reb. sub. Sect. 3.
 N. 3. et tutus sup.) in ademptioe ergo de affirmandis,
 Nam si relicta mihi datus fundus Conclianus, postea fundus
 Conclianus Ademptus, maior ademptus Creditur, Et minor
 Manet, id est, exigui valoris, qui ademptio facit ut vnus
 fundus Conclianus debeat, quo casu in legato minor fundus
 pretatur Co proxima Regula, ut rati considerat poss. in l. 10.
 de reb. sub. N. 11. Nec dicitur, id intelligi ademptus, q. legatus
 Co Regula N. 1. §. 1. l. 1. §. 6. h. t. et qui fundus minor
 legatus Creditur; Ergo et ademptus minor non maior. Nam res
 pondetur, hoc confirmari N. 1. vlt. sententia, quia ademptio dimittit
 da et Co Regula dationis; Et qui minor fundus Creditur in lega
 to; Ergo et postea ademptioe minor debetur, quia si non potet
 nisi maior ademptus Creditur. Et in secundo Casu quando
 in certitudine datur in personis legationum propter nominis im
 mutate non est Certitudo eo lego, nec minoritas aut maioritas et
 estimatio poterit Considerari in personis; Unde Melius inibi
 le erit legatus dante Regula, quia ad certitudinem redigi potet;
 quomodo procedunt iura adducta N. 11. Accidit quod, ut rati
 ait Ciurc. in l. 67. §. 1. de legat. 1. in primo casu in certitudine
 non personis legationij Certitudo, quod potet regere h. ratiorem N.

VI

Equa verificatur in pluribus ut dicitur *Trin. Gomez* in loco
 per allato, ubi plures illationes ad formam congerit & *Explic.* per quod
 filij legavit, quia verificatur *Un. Omnibus* jus filij, ut intelli-
 git *Donell.* ubi *Constitutions* *Cy. d. l. 1. de. Impri. de. Reb. duple.* et
Sumatur *Co. l. 2. de lib. et posth.* ubi ob eorum *Constitutionis* no-
 mine filij, si non constet de quo, alij *Constitutionis* non intelli-
 guntur, juxta *Grif. in ca. Cher. de. f. 1. impu.* *Co. quo tenet. de*
Affirmatione *in ademptione*, ut filio *Adempto* legato, *pluribus*
velicis, *Nulli* *Uideatur* *Adempto*, ut potius *pragvalore* *ritu-*
to *judiciali* *o. Regul. l. 5. o. 3. de legat. 1. cy. plures. a me ad-*
duca *in tract. de Reb. dub. sect. 2.*

§. 18.

Species fidei ad §. 18. de Impu. leg.

Jacobica con- ditione cy. l. 2. §. 1. de legat. 1.

Sed si quis, quod legato *Nolico* *pluribus* *Legat.* *Nulli* *Uideatur*
Adempto, dicat *Testator*: *Adimo* *eis* *quos* *infra* *designavero*, et
Nullus *postea* *designet* *eo.* *Specij. d. l. 18. de Impu. legat.* *in ad-*
teat *Ademptio*? Et dicendum, *Necesse* *Adempto* *videtur*, quia
Oram *Inexistitudo* *personarum* *deficiente* *Designatione* *cy. l. 3. §. 7.*
h. t. cy. adducit. N. 11. ut in Oratore *Nolante* *agente* *de* *conul-*
lione *d. l. 18. cy. 77. §. 3. de legat. 2.* *juxta* *Cher. h. in cap. §. 1.*
A. quim *obste. l. 6. §. 2. de ju. Cod. Regia* *egimus* *N. 1. §. 2.*
Seci *obste. l. licet* *2. h. t. ubi* *inutilis* *danis* *convenit* *ut* *in*
Ademptio *legati*, *Nam* *loquetur* *quomodo* *Testator* *in* *invenit*
et *persona*, *Cui* *Adimio*: *Et* *de* *capit. d. 6. §. 18. in* *ca. per*
na *ut* *deficiente* *Designatione*, *In* *qua* *est* *Adimo* *et* *Adimon-*
di *Conditio*. *Reg. l. 6. de legat. 1. §. de* *trino* *et* *luis*, *id* *elegant-*
ter *adversat* *Grifidus*. *Un. l. 18. §. 1. in* *ca. non* *debat* *de-*
let *qui* *et* *ri* *partes* *non* *adversat*, *Et* *quod* *pro* *ad* *tribuit*
Dispositio, *ut* *in* *institutione*, *probat* *l. 2. de* *hered. instat.* *quod*
partij *inexistitudo* *lege* *pro* *ad* *ri* *personarum* *deficiente* *ad-*
tedo *nulla* *lege* *providetur*, *quomodo* *dicitur* *de* *legat. d. 18. in*
ca. non *debat*, *Un. l. 6. de legat. 1. §. de* *trino* *et* *luis* *in* *l. 18.*
de *Co. d. 18. et* *videtur*. *Cher. h. in cap. §. 2. in* *ca. non*
non *in* *elegant* *in* *ademptione* *poterat* *si* *quis* *casu*

Nulli Uideatur

legato fundo Titiano dicitur adimo parte fundi Titiano, quod
 infra designatus et nullus designatus quo casu ponet Noviter
 defendi dimidia partem fundi adempti. Ex Pat. d. l. 2. l. 2. l. 2. l. 2. l. 2. l. 2.
 bus fundis Corneliana. Vbi Relicta dicitur adimofundus Corne-
 lianum, qui infra designatus, nullumque designet: ponet in
 ci, minoris et dimidia fundi debet, et maioris ademptionem
 Crediti, qui tunc in certitudine à lege Certificatur per minoram
 pretiarum. Ex Pat. l. 3. d. & 6. De legat. 1. Cum adduct. n. 16. iust.
 Pat. d. l. 2. qui latius operam respondebat. Si pigura tempo-
 ra non inducant. Mentis Martisij.

C. 10.

in iudicio
 in iudicio
 in iudicio
 in iudicio

in diffin. C. 10.
 et reuocatis
 l. 7. d.

Inferatur etiam ex superiori Regula n. 6. quod, si le-
 gatus dicitur Titius; pro parte posteriori adimatur, ademptio non
 valet. l. 11. s. 1. n. 4. ff. de Verulibus; Et ne in terminis
 cadentibus in ademptione hanc veritatem, que dubia, vtiliter
 Constat, ut est, Proclama: Veritatem Titius est, ius eundi, amba
 loci, et agendi per fundi alieni. l. 1. Vers. Tit. l. 7. in fin. l. 2
 et 23 de Verulibus. l. 1. d. in Verulibus vindicta. Elegam ter-
 in l. 13. s. 1. de acceptil. Titus est, ius agendi, iumentum, vel re-
 hinculz d. l. 1. Vers. accus. Ut et ius eundi, ambulandi homi-
 nis, non etiam iumentum agendi d. l. 1. Vers. Ut l. 2. quodam.
 Vers. l. 1. s. 1. de Verulibus vindicta. Elegam iura in l. 3
 s. 2. de Novat. 58. de D. O. 11. s. 6. de Coop. Tit. iud. cum alijs.
 Ita Veritanda est locura d. l. 1. de Verulibus. R. P. quid, quid mali
 Taber l. Conject. q. vlt. in diffin. accus. Multe verba que sunt
 in d. l. 1. Vers. accus: Cum vine jumentis, quoniam in actu non
 liceat per se in, quod falsum est, Nec admittenda altera locura
 Othomi l. Ob. q. d. qui in actu mittat dictionem vel, et legit
 non eam. Veritatem; Et in diffinitione Titius per verba ambulan-
 in quo veritandi. Veritatem, agendi, Melius autem veritatem alij locura, hon. den-
 re, q. Veritatem Titius, l. 1. d. in Verulibus, et accusum in de condicent, Nunc per
 tes integrales, Vnde quibus Titius Veritatem excoerit non paret.
 d. l. 1. Vers. Tit. l. 7. de Verulibus. R. quod iust. cod. l. 13. s. 1. de

^{cap.}
 acceptil: Actus continent in se, sed, velut jure inseparabilis
 ut sing. unum eorum sine jumento, id est, ut per se partes inveni-
 re possit d. l. i. Veru. actu 7. et 12. P. l. i. h. t.: Ut non
 tum in se continent; cum ipse et ambulans per se posse sine
 jumento, aut Vehiculo id jura proxime adducit. Differunt
 hae tres Semitates in mensura et finibus, Nam, uti habet tres
 pedes in proximo, Ita in arboribus: Actus duendy sine juri-
 frudentes, sive eo latitudine hominis continent quatuor et
 octo: via octo et 16. ut liquet eo l. Decade tabul. l. 8. de
 venut. P. juner. Alexander. ab iller. lib. 2. dicitur generaliter
 Cp. 20. Retardio cp. 11. Donet. 11. cp. 13. Actus de dividuis cp.
 2. n. 2: Via semper perpetua et perpetuae eius continent
 jus agendi Vehiculy: Actus vero non elongat, sed quoties lo-
 cus id permittit, Et si non permittat, Actus adhuc manet eo
 l. 13. de Venut. 23. P. l. i: In via eorum continentur, qui tamen
 si ligny senerique hacta l. 7. est. via, ut vray faceret, non
 sit in hoc Constitutibz differentiz, ut dicitur n. 21. cy de p. dan
 et alia differentia praequantur retinencas dicitur, P. l. 1. spig-
 ter institutario spicardus in l. 1. de venut. P. Donet. 11. cp. 6.
 Lichama lib. 3. membra. Eploga 12. Tract. volum. 1. Prop. 17. h. t.
 A. h. t., in autis notis Bach. et Mann

N. 20.

Quibus terminis factis, non propter grand ^{Quae via p}
 via pro parte adiri non potest, provenit eo ratione tradita ^{adit non p}
 n. 6. eo l. 11. s. 1. h. t. Nempe: eo quibus causa in p. i. et
 dato legat; eo ipso in p. i. ut ademptio, vultim. ubi eadem
 causa dationis et ademptionis est, ut notant Corti l. delect.
 cap. 1. a n. 6. Pinet. 2. dicitur. Cp. 11. n. 22; vultim. omni n. 7.
 ut individua, qualiter alij venutator reglar, nec pro parte
 p. i. m. i. contitui, p. i. amiti, aut legari possunt. Nota jura
 in l. 2. n. 17. de venut. eiq. pluribus alijs, junctio rationibus
 vultim. i. Individuatio, quas remanet Valencid. Illustrat.
 A. cp. 7. Thu. 1. incipit cp. 5. per totum. Laminagui l. delect. cp. 12.

et nominare Oten de casu, juxta tit. l. q. C. N. 27; Unde nihil mi
 rum quod nec adim pro parte possit, Cuius et ad unumlibet legat
 d. l. 11. de veniet. 27. de adim legat. 27. de legat. 2; Admodum
 pro parte accip
 l. 11. de veniet. 27. de adim legat. 27. de legat. 2; Admodum
 novum 2. (28).
 vult
 in l. 13. §. 1. de acceptis; Et nec pro parte nonni l. d. §. 2. de noni.
 Junctis l. 58. de v. o. Utrahius doctores atque vobis prima in
 ademptione, 7; Valuerunt. Fuisse. et Goff. in d. l. 11. §. 1. ubi
 in Rationali d. l. 11. Sane ad Ademptionem in l. 11. §. 1. de noni et
 habit. N. 27. Conceptum ademptionis in mo. totum et: Si
 l. 11. de veniet. 7; legant, id est, ut per meum fundum ad tantum
 7; haberes; postea dividis, parte, 7; adim, ademptio nulla
 erit. eo supradicti ratione d. l. 14. §. 1. h. t. d. l. 11. de veniet.
 Utem si via legata. Uter adim, aut accip, ademptio pariter
 nulla erit, quia, reddis n. 10, veniet 7; ita et accip
 continet, velut duas partes integrantes inseparabiles. l. 1. Ex
 via. l. 7. N. l. 13. §. 1. de acceptis; Unde repugnet maxime
 vobis, ademptio pro parte. Accidit, quod ubi in testamento
 non adempto manet necessitas volumus, q. Adim, nihil opa
 ratione, ademptio d. l. 3. §. 6. h. t. l. 2. de iud. Sed f. q. d.
 quia quilibet legaverat, adim et accip, simul nonni
 7; veniet intelligendi adempta? Quia non sit operis in
 ademptione dicitur potest, ademptione d. l. 13. §. 1.
 de acceptis; Ubi v. p. i. n. d. d. q. et si qui via adim, aut accip, ac
 cepto faciendo Uter aut accip, d. i. n. d. m, l. accip, d. l. 7; nihil fa
 ciat, tamen si accip, faciat Uter, et accip, simul, veritas est
 acceptatio et omnino promissio 7; liberatio; similiter
 ergo in ademptione; Nam, sicut et in voluntate Creditoris
 tollere per acceptationem promissionem via, ita et in volunt.
 Tenentis tollere per ademptionem, Sed accip, l. 1. §. 1. et
 accip, simul, contingit liberatio 7; totalis; Ergo d. i. n. d. et
 accip, simul ademptio, contingit absoluta ademptio. Hic
 manifesta videntur, lego non facio.

ea dicitur proprie contineri. Ita continetur iter et actus, sicut partes inter-
 gales, quarum una despicitur non esse veritas. Dig. d. l. l. tra-
 dia l. 7. r. p. et ideo utriusque dempti contingit liberatio et
 procedit ademptio d. l. 13. §. 1; acas vero non principaliter, sed
 et proprietate. Ita continetur iter, sed acas non potest quia
 ut dicitur. Caput l. 2. de Teste, ideo per consequentiam: quemodo
 intelligunt d. l. 1. vers. acas, d. l. 7; quam differentiam non recte
 percurrit. Liber l. Copia. C. 11. §. 1. Specus a Bachon. Sup. 17. the-
 1. l. 1. C. de iur. E. C. l. 1. Unde nihil mirum quod utriusque dem-
 pto et contingat liberatio et ademptio, non vero actu adempto,
 cui iter potest esse occasionale.

2. 22

Sed ut verius fiat, magis veritas hinc, quia resi-
 dentia est, et dignissima adhuc manet Consideratio d. l. 13. §. 1.
 cuius aut actu accepto lato, vel adempto non adimat iter, et
 in actu continetur. Nam copulationes plures, quae aduci-
 mus n. 10. Et quae regulam recenset Cuius l. 11. c. 6. l. 1. §. 2.
 licet ad longum differentiam hanc veritatem prosequantur, in
 et hinc tamen non vult efficiant in individuis ut nec altera. Ceteri de
 Contr. et stipul. c. 6. n. 213, qui ait, iter in esse actu, non ut
 factum, sed ut commoditatem et Grotius de iur. c. 21.
 n. 11, qui non explicat, in tam amplia sit commoditas
 uteris ut actu conjuncti, ac esse liberatur per se considerat.
 Differentia illa Cuius, Santos et aliorum quos aduximus n. 21

ea quae ut
 ut substan-
 tialis actu.

Non explicat an sit pars substantialis inseparabilis, et
 quid continetur. Namque substantialiter, ut habeat, probari
 videtur. Cuius l. 1. §. 1. de v. o. d. §. 2. de Novat; alioquin actum
 disputatur aliquid agere, stipulando fortea iter, et non recte
 annularetur si qui deum stipulatur, quinque fortea et stu-
 latur; et de hoc memur d. l. 13. §. 1. purget, ubi non habeat
 pro parte substantiali; alioquin per acceptationem actu,
 iter continetur; et consequenter contingat liberatio hinc
 vel ademptio. Cuius l. 1. §. 1. de iur. E. C. l. 1. Unde nihil mirum quod utriusque dem-
 pto et contingat liberatio et ademptio, non vero actu adempto,
 cui iter potest esse occasionale.

causa adhibe-
 rit

ad concordiam actus dicitur, prout ut in eo, magis conde-
 nec, id est, ut liceat ire, ambulare homini per se quomodocumque
 velit, item licet ad mala, peccata, et equitatem hinc talia
 itor, L. 7. et 12. T. P. Ut acui necessarium, voluit licet ho-
 mini ire, non in impediton, sed ad finem actus, id est, ante
 ire, ut ducetumenta, negat Vehicula, non per se, sed ad
 finem postea agendi, ut ad preparandos mures lapideos,
 ut postea jumentis, vel Vehiculis dicitur quomodo intelligenda L. 1.
 item acui P. P. ubi etiam dicitur jumento, id est, dum per se est ad
 finem concordiam actum junct. L. 7. ff. eod. l. d. de Servitio Prædictorum
 Primum modo auctores, ut non esse potest actus, nec per consequen-
 tia; quia pars dicitur requirit illa sine qua totus integraliter, con-
 ceditur, et sine hac ampla commoditate actus consistit, quomo-
 do accipienda est L. A. S. 1. de Servitio Prædictorum dicitur, accim
 sine itinere esse posse, id est, sine itinere prout est in vel quam
 nis male de egressa Conjunctione intelligant Lond. d. lib. 11. c. p.
 6. ubi dicitur. Et aliter Taber. 1. Conject. c. p. Ro. aliter dictum
 d. lib. 3. c. 12. aliter Gualtero d. c. 21. qui accipiunt de potestate
 sua) Non ergo et ipsam Commoditatem à commoditate separa-
 mus. Pariter esse accipienda d. l. 18. §. 1. de acq. tit. dum in ea
 dicitur, actu auctore lato, non continetur verum liberatio de con-
 tingat, et idem in appensione, Nam tenetur loquatur de itinere
 prout in eis, in quo preparari est pars via, unde Vehicula murem
 quod in actu non continetur dicitur de hanc considerationem.
 Sic etiam accipiendum q. dicitur, itinere petiti, et sic non, non no-
 tate res sua. Exceptionis, si actum postea peccat in l. mater. 11.
 §. 6. de excep. n. j. quoniam alia res est iter, unde, ad itinere
 contento in actu aliqua iter separata ubi dicitur, Prædictis, ut
 voluit Taber. 1. Conjectus. c. p. 12. Gualtero d. c. 21. N. j. n. Nec quia
 iter per se potest non potest, quia Continetur ut dicitur in actu
 ut voluit Saneis in d. l. 18. §. 1. de via et habit. n. ubi, q. est
 contra litem, quæ sonis

Ubi dicitur
 considerat, pro
 in dicitur, ad quod
 qui dicitur
 legibus in l. c.
 et d. c. dicitur

Non inveniuntur
 §. 1. de accipit

leg. §. 1. de
 c. 1. §. 1. de
 c. 1. §. 1. de

Ubi dicitur

§. 1. Si Reusbus Vindicat. Et contra l. 1. de iurif. legat., quæ
 Reusibus Vindicat. Non potest dici Quamvis, sed intelligat
 commoditatis Vindicat, ut accui conjunctæ eic partæ Reusbu-
 ræ accui, quod Nos Non inficiamur, ut. Si quis N. 2. S. pro
 Copulatione Nig. l. 1. Sed qui petijt primo tibi per se, id est,
 Jus eundi, ambulandi, Vella lectica, aut equo Vehendi, eorundem
 secundo accui, Vellum petijt tibi, prout accui conjunctæ, quod
 diversa res est, ut supra observari, et uti Noce non potest con-
 ceptio, de pence rei Identitate. l. 3. S. 7. et 12. cum Regg. 26.
 §. 3. et alij de except. l. 1. j. junctis quæ congem hoc tractatus §.
 3. per totum, ut proprius Veritate accidens, licet immemor d. l.
 18. §. 1. de acceptis, tenet speciosus Scriptor ad Clama d. lib. 3.
 Cgl. 12. Quam intelligentiæ Vici indolentæ Vici ipsa demon-
 strant, aliud Nidoni tunc peti cum aliud petider, id est, aliud
 Non solum Natione Vindicatæ, q. Nidoni Crasy euer dicitur,
 sed aliud Eliq. Nidoni Amplioris Materij et Commoditatis, ut
 Cooptici, quæ thara contenta est huius tenore, cuius non
 memineat Arch. p. Reg. 17. th. 1. lit. C. Don. et Om. ubi ru-
 pra, et idem in Eodem loco Coraci aduocit Valgardo in l. 1.
 §. p. C. 1. N. S.

Cooptimus, f. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

No. 23.

in iur. in 2. im
 p. 100

ad planæ intelligentiæ iurium aduocatur. Videramus nunc
 iter in secunda Consideratione, prout accui conjunctæ, id est
 accui exercitio Necessarij, quod nominaliter tantum agnouerunt
 Don. et Om. d. lib. 11. c. 6. lit. G. licet nec copulantes Materiam
 Commoditatis, nec alia iuris principia. Hoc verus error, eorundem
 partæ accui Vindicatæ propria, et non per consequentiæ, ut male
 Voluerunt adduce N. 21; quoniam vis ante Vehicula aut remota,
 sed ante, ad supparandum id, q. postea Vehendi est, Necessarij et
 Vindicatæ est accui d. 1. 1. Res. accui. l. 2. N. 2. Et licet amveniat
 Commoditatis Vindicatæ accui conjunctæ ay Commoditate representi,
 differunt infine et ampl. Vindicatæ Commoditatis; et ita non solum
 Considero differentiæ Vindicatæ Commoditatis et Jus Vindicatæ, sed

diffinit et
 dicitur iter
 in iur. in 2.
 in 2.

Titus: Pater. Godaus, et Grot. Supra adducez, sed inter alias
 Commoditate. Cuius clarissima descondit Nemo d. l. 13. s. 1. et dicitur
 titio d. iustitiam d. 21. pater, Nam via vi et proprietas sua ut par
 tes integretur. Item et dicitur d. l. 1. s. 1. Na vi. ay. Nuda adductis, unde
 quibus. Unde Nemo potest, quod ut planum, dicitur. Donel. et n
 legibus d. 21. s. 1. et, via uniuscuiusque, Non voly ut acui
 conjuncty, sed pater et in se, unde Nihil licet, quod in se et
 actu. Unde Ademptio in d. 21. s. 1. s. 1. Contingat, ademptio et li
 beratio sig. Item enim Adimitur, Ademptio partibus, quibus via
 Cognoscit; Nam quod dicitur in l. 7. s. 1. in via continet, susse
 ranti signy. Nemo quod licet, Non et intencio necessarium,
 sed occasionaliter et accidentaliter. Si pater non licet, ut dicit
 in d. l. 7; Alioquin Non tunc deducetur in acceptatione si
 hoc dicitur in d. l. 13. s. 1. q. 2. ubi pater expunt. Uicpatoris addu
 ti: Acto vero solum Adempto vel accepto Acto, Non contingat
 liberatio, quia in eo Non continetur licentia Commoditas pater
 ut et in se, nec pater continetur in via; quod genuina intelli
 gencia est huius tenoris, Cuius diffinitio in acceptatione solum
 licet continetur, Non tamen potest. Sicut ubi supra d. 13.

Solutio totius
 casus

N. 21.

Hac etq. observatione intelligendus elegans lex
 tit. in l. 2. quemadmodum. Item. Nam. ubi qui iter et actus habet et
 si statuto tempore tantum ierit, Non vero egerit, Nemo totam
 Semina; Actus, Non quia egerit convenit ut vira, ju
 menco iter ut male. Pater l. conveit. Cp. dicit. Nemo a. Dach.
 ubi supra l. 1. C. (qui nihil tenet) nec solum quia pater de
 potuit tunc ratione Actus, ut vira / licet sine distinctione Nemo
 utque Commoditate) dicitur d. l. 3. C. l. 12, nec ut d. 11. Cp.
 6. ut N. 1, qui hunc Actum adducit sine comminatione, sed
 quia (ut dicit), pater eundi in tunc pater est in se, licet de
 fiat in maiori amplitudine et sine, Non tamen differt mate
 rialitate eundi ab ipso pater eundi, quod actu in se, et cum
 sufficiat ad totum tenendum, ut pater Materiali. Nemo per
 unum tunc tunc tota Semina; Actus, q. confirmat pater
 iter, nam ab argumento in l. 1. d. 1. s. 1. de acty. pater.

et pater
 intelligit
 pater
 dicitur

l. 10. quoniam. (Uv.) Coemptio eiusque Pauli auct. d. l. 2. et videtur
 eadem inscriptionem in l. 1. d. 2. et videtur. Uv. et videtur
 videtur agere duendy ab eo, qui in iura. agere. Uv. et videtur
 sig. ab eo, qui Angustioni via uetur. Similiter exo. Videtur
 videtur acas ab eo, qui iuris. Uv. et videtur. Uv. et videtur
 in se, quid, et in hoc. Videtur et. Uv. et videtur. Uv. et videtur
 iuncty. Intelligenda pariter. Uv. et videtur. Uv. et videtur

capitula l. 11.
 de l. 1. et l. 2.
 de uol.
 et conditio
 q. 1. l. 1. d. 2.
 capitula

Sunt juxta in l. 1. d. 2. de l. 1. d. 2. et videtur. Uv. et videtur
 cas acas prout acas. Uv. et videtur. Uv. et videtur
 intelligatur de l. 1. Non simpliciter, sed ad acas. Uv. et videtur
 aliquam et intelligatur de l. 1. Non in iura, Uv. et videtur
 da. Uv. et videtur. Uv. et videtur. Uv. et videtur
 vultum in augmento et maiori. Uv. et videtur. Uv. et videtur
 cationem cum d. l. 1. d. 2. de acceptis. Uv. et videtur. Uv. et videtur
 gat, itea prout in e. Uv. et videtur. Uv. et videtur
 gat, itea ut acas. Uv. et videtur. Uv. et videtur
 venit cum d. l. 1. d. 2. et videtur. Uv. et videtur
 rant eo generalis. Uv. et videtur. Uv. et videtur
 uetur. Uv. et videtur. Uv. et videtur. Uv. et videtur
 videtur. Uv. et videtur. Uv. et videtur. Uv. et videtur
 nec eo agere. Uv. et videtur. Uv. et videtur
 ius. Uv. et videtur. Uv. et videtur. Uv. et videtur
 videtur. Uv. et videtur. Uv. et videtur. Uv. et videtur

C. 25.
 l. 1. d. 2.
 q. 1. d. 2.

Eodem modo intelligenda est l. 1. h. t. in qua
 Paulus ait, q. si acas legato, Uv. et videtur, nihil ademptum
 Prædiu, quid Numquam acas. Uv. et videtur, quod sit
 breuiter diligam omnium. Uv. et videtur. Uv. et videtur
 Post in ea. Uv. et videtur. Uv. et videtur. Uv. et videtur
 de commod. Uv. et videtur, sine qua acas. Uv. et videtur, et
 cum acas non est ademptus, mens in eo. Uv. et videtur
 tas. Uv. et videtur. Uv. et videtur. Uv. et videtur
 distinguit per. Uv. et videtur. Uv. et videtur
 discriminat ipse. Uv. et videtur. Uv. et videtur
 et in l. 1. d. 2. prout actui. Uv. et videtur, q. no. Uv. et videtur

Et 23. Nec melius Vnde ubi dicitur, qui tanquam ait, ex
 Consuetudine explicatione haberi ademptionis pro nulla, sed non
 propter rationem, qua moti consulti fuerunt: hoc est q. quinquagesima,
 Et tamen ad id non respondet. Nec dicitur in d. l. i. qui in
 tentat, ita ut de iustitia Concessio in actu, Concessio l. h. de unq.
 legato, Et adducit N. 22, q. de Verum enet, Valeret ademptio
 ut postea dicam, nisi tam intelligamus accedentes ad Don. et
 On. d. loco, qui intelligunt de itinere actu Concessio, Nec longe
 Sicutama. Sed in quo consistit huius Concessio, Et ob q. inutilitas sic
 ademptio, Non explicare, quare rectius accipitur hoc nostra dis-
 tinctione N. 22. De itinere pro ut actu includo, id est, de facie
 eundi per se, Non simpliciter, Sed ante Felicitia aut puer-
 ta, Ad prosequendum. Et quod ut dicitur, pars est inextincta ad
 et inextinguibili actu, d. l. i. Nos. actu, l. 7. N. l. 58. de 22 O.
 d. s. ult. de Novae junctura Nra explicatione N. 22. cuj dicitur
 Regg; Et cum Natura Individuibilis Veritatis Impediat adom-
 ptionem pro parte l. 11. s. h. t. Cum adducit N. 20. melius ni-
 hil ademptio Ceditur in l. 1. Qui, iam non obstat l. 1. s. 1.
 de Veritate N. 13. Et de acceptis l. 11. s. 6. de except. N. 1.
 quod, ut supra explicat N. 22, loquuntur de itinere pro ubi
 in se, id est, de alia Ampliori Commoditate eundi, et ad di-
 versificationem d. l. 1. 7. et 12. N., quod inveni tu Nec est pars prin-
 cipalis actu, Nec per consequentia, ut dicit N. 22.

N. 26.
 Speciosa
 h. de re

Unde infero, quod si actu, et ita legimus, proca illis est
 qui ita ademptio, Cuius utraque ademptio inveni pro ut in se, non de iustitia.
 Utro Individuibilis ademptio ita pro actu conjuncti, vel ut
 cuncti; et ita adhuc fore ademptio in fine legimus
 pro ut ante, pueritia aut Felicitia, vel ad prosequendum, et N. 22
 d. l. 1; quia hoc cum duo sunt Individuibilis, quare Individuibilis, et si
 Individuibilis sine, tamen una ab altera scilicet potest accipi d.
 quando dicitur. l. 1. d. et non dicitur l. 1. s. 6. cum dicitur. N. 22. pro parte
 una ut altera potest ademptio, et ita actu ademptio, inveniit dea
 quod in se; sicut ac si non legret in officio d. l. 1. s. 6. ademptio
 actu, vel ita, qui cum ademptio nulla est, quia cum ita, etiam pro
 ut in se, et actu inveni potest Individuibilis et Individuibilis Individuibilis

in domo servatibus separatis l. 13. §. 1. de acq. p. l. 11. §. 1. non ad
 effucae et §. vit. de usu et habitacione l. 5. §. fin. usque q. am. ad
 jurca. Natione l. 7. de univ. l. 1. de univ. legato / hac vno modo videlicet
 genad. Et. Concordanda cum ratione dicendis) Et ut dicitur occup
 non potest esse sine Commoditate et tunc ad locandam sciam
 necessarius ad. Dicitur Nihil et 23. ita et usus. Non potest esse sine
 re illa. Commoditate. usus necessarius ad locandam sciam
 quomodo accipienda et concilianda. Vnde supra in §. l. 11. §. 1. de
 usu et habitacione ibi: fucui et usus in art. l. 28. de D. C. l. 2. de
de novat. l. 2. q. q. mod. amit. usque. l. 22. de usufructu. sup. existit
tus; et ob id dicitur in supra d. fin. de usufructu. quod si quis usus
et usufructus l. 1. et p. in. inst. de usufr. id est. usufructus cum illa
usus Commoditate ad usufructus necessaria. facit que ratio l. 66. §. fin.
de legat. 2. Et in usu legato. Et cum adimatur nihil admittit
quia in actu non adempto manet pagine leg. sine quo actus
consistere nequit l. 1. §. 1. cum adimatur §. 25. ita supra legato de
usus adimatur. Nihil adempto est §. l. 11. §. 1. non. sed §. fin.
ib; id est. nihil intelligitur ademptus. Non fucui. quoniam sine
adempto non est. Non vna. quia huius Commoditas insepa-
rabilis est a fucui non adempto arg. l. 1. et 3. §. C. h. t. l. 2. §.
de usufructu. §. 6. et usufructus peccatio. Docent. licet latiori
bus paginis. Nec magis. in extensio. Donat. §. 7. Castilio §. un.
fr. §. 28. a §. 11. Galvan. eod. cap. 21. Lichona. §. fin. §. 25
et anover in d. fin. de l. 11. §. 1. de usu et habitacione.

§. 28.

*Antequam quis in
 hoc genere usufructus
 et §. 6. per tempus
 et §. 1. de l. 1. de
 l. 1. de l. 1. de l. 1. de
 et l. 1. de l. 1. de l. 1. de
 et l. 1. de l. 1. de l. 1. de
 et l. 1. de l. 1. de l. 1. de*

sed contra proximam Regula de iudic. ademp. Argumen
 tione vnae legato fucui. vel usufructu legato actu primo opponit
 potest: quod fucui sine vna Consistit potest. Ergo ademptio
 usus usufructu talis est. idemque in usufructu. Antea dicitur
 probare potest. Et l. huius §. §. ponit. usque. quomodo. cas. ibi:
 Ergo et si fucui sine vna obigenit. stipulatio leg. habet. Et
 est l. 22. de usufr. §. l. 11. §. 1. de usu et habit. Inquitur affix
 manet. usque in vno legato usufructu in alio crepare. Ergo fucui
 sine vna apud unum esse potest. Difficilius tenent in l. 13. §. 3. de acq. p.

liber' cap.
et alior.

ubi: Cum pome usur' usufructu conditio. huic usufructu
Vaxi' respondere deb. aliter Cuias. d. Obren. Cp. d. de lib. 13
Cp. 12. Barh. Tolam. 1. Disp. 16. lvi. d. lvi. et. qui amovunt, re-
gulariter fructus esse non pome sine usu, ut in d. l. 11. s. 1. cum
super adjuvni. Aliquando vero hoc accidere potest ut in specie
d. l. 11. s. 1. l. 12. d. 1. s. 1. Nec longo Don. d. lib. 10. Cp. 7. quod
oblatio, ut Noms' generosa, operanda est, nec erasing' potest

liber' d. 1. s. 1. 2.

13. s. 3. de accipit. Autem Pacius in l. 1. de usu
fructu, qui antinomiam Ingenue facere esse videt, huc iuras quod
Respondenda Ignavia est, cum in iure nullus locus conditiois sit
et quod vultu' animo dividentis ratione cavet, ut ait l. 2.
punct. l. 1. de hoc etiq. C. de hoc iur. Emici. Autem Foratus

liber' s. 1. s. 2.

liber' in l. 1. de servit. n. 16. Comanus l. Com. sp. s. 1. s. 3. et plu-
res apud Don. 10. Cp. 7. lib. 7. Autem see in genue Reus in im plur

liber' s. 1. s. 2.

ius in d. l. 11. s. 1. et in l. 1. h. t. ubi Idem n. 11. et necesse adduc-
to Turner l. p. archinom. n. 18. et in l. 72. de v. o. n. 12. Di-

tingunt usu, ut Separatam. Servitutez, ab usu ut Commodatus
usufructus: hoc casu usufructus requit esse erine usu, ut necessa-
ria parte erui, quomodo accipienda erunt d. l. 11. s. 1. l. 18. de v. o.
d. s. ult. de novat. Cum adductis n. 27. Ulo usufructus erine
usu erit potest, ut erine usu erato in ratione eritutez,
quomodo procedunt d. l. 1. s. 2. unq. quod. d. l. 13. s. 3. de ac-
cept. 12. de v. o. d. l. 11. s. ult. de usu et habit. quem conditiois
mody amplicetur Gomez et Spino, quor sequitur Castillo
de usufructu sp. 28. n. 11. Sanctor in d. l. 11. s. 1. a. n. 1. licet in
eo eritans, quod usu Contineri apremat ut Servitutez intra-
fructu, quod si intelligit de Servitutez erine Separatam, et con-
tra l. 1. de v. o. legato, et vult, Commodatetez erine inclusand
in usufructu, erit parte Servitutez usufructus, Nec hoc Negamus,
Nec Negano Scriptores adducti, Cum parte eritutez debeat tra-
hunc totius, et comod Solutio eritur Spino sp. 21. per totum
invenit tanque Servitutez, non eritutez: Nam q. Gloa comme-
ditatez, ipri appellat usu causatez, et q. illa Servitutez usu eritutez

ipia dicitur usumformalis; quod in re non dicitur, et tamen dicitur
Nihil adducit Galbanus, Cum tot scriptores Relati Nam concie
liandi prouenerent.

§. 22.

¶ Nec verisimiam hanc Conciliandi vram esse
habet Consideratio Alisam d. lib. 5. Egl. 25. qui ait: Verisimiliter
unifruetus esse vire dominio, utrumque non esse partem dominij,
sed partem usufructus, et ita non posse appellari vsum causalem
Cum sit vire dominio, sed partem ipsius veritatis usufruc
tus: que quatuor separatio est; Non dico voce Causali et
formali, Non ut substantiatis, sed explicationis tamen causa
necessario sunt, ut Galban. ait; Alioquin nec proprie usufructus
Causalis dicitur partem in domino esse, et supra si Natus dominij
hanc appellationem potest substituire, Cum fructuarius Dominus
vire fructus, potestio Causalis vire dicitur Natus huius dominij.

¶ Nec Galb. et supra adduci Negant; esse partem veritatis usu
fructus, sed tantum usum, tuncque fructum appellare commo
dum, seu vsum causalem, quod licet non inducat veritatem
separatam vni, tamen partem veritatis usufructus facit. Char
terius tamen ipse dicitur Contendit: vire d. l. 5. §. 2. usque quod
non probatur, fructus vire vni esse posse, sed immo Conceditur
doli stipulatio, que ad omnes latendi affirmat d. l. 5. in prin. se
cum habet Coniunctio huius, si fructus legato, fructum vire vni
concedi stipulato legato, quod fructus vire vni non est d. l. 11
§. 1. quam sequi videtur An. ubi dicitur. Sed utcumque substi
tuta potest hęc solutio vire d. l. 5. §. 2. Manet diffinitio prius
supra adduc, quorum nulla Mentio fructus dicitur. Tamen d
Etiam posse accipi d. l. 5. §. 2. v. spec. l. 11. §. 1. ubi de usu et
hab. d. l. de usufr. id est eo casu, quo alij vbius unus, alij fructus
legatus, et apud alterum proprietas sit, ut isto casu Causa ab
utroque proueat, ab vno de vno vni d. indigentia, ipse
fructus de fructu cum vno vni inoparabili, quod denotare videtur
textus obligat, q. denotat Casum vniqularum, et quod in d. l. 5. §. 1.
Cum se solo vni legato dicitur, et cum vbius Causam ipse, ponendū dicit

semper vniqularum
dicitur

¶ Ita intelligi
causam vniqularum

VVA. BHSC

Et cum fuerit sine rei eva nequeat in eo quod non ad
 mi Manet indispensabiliter lo quod adhibere tenent, et dicit
 n. 25. et 27. Tertio argui potest ex d. l. 11. §. 1. deo Denique
 ubi ex sententia Poysoni Vp. docet, quod si fuerit deduc
 uer legatary, inutilis est legatum; Sed quando legatary fuerit
 Et potest uer admittit, fuerit sine uer Manet in legato; Ego
 potius debuit esse inutilis tota legatione, quz inutilis dicitur
 pro, ut ex Aristonis placito patet Vp. in d. l. 11. §. 1. Ten.
 Sed si: quz non inelegans Coniugatio et Accus in eo
 licet similitur Pater, Gall. Castilio. Tunc difficultati casus
 principis adduco n. 6. Respondet Eleganter Santos in d. l. 11.
 §. 1. n. 6: quod eo quibus Casus datur legati inutilis est, eo
 eidem inutilis ademptio l. 11. §. 1. h. t., et cum fuerit legato
 deducio uer inutilis dicitur legatary, quia fuerit sine uer non
 potest, Eo eadē ratione inutilis est ademptio, et consequenter
 Validum legatum Arg. eoz quz dicitur n. 13. et 12 pro im
 plicatore. l. 3. §. 7. h. t. cum. Mo. §. 1. de Reb. Dub. Cognosco
 si fingeremus Vt l. 4. hoc t. actum Vbi itineque fuisse relicum
 inutilis dicit legatary. Arg. d. l. 11. §. 1. Ten. Denique. Accedit
 quod ubi Voluntas testantis Repugnat Voluntati accus in bin
 reg. dicitur accuz quz celebratur incendio l. 22. 188. de Regu.
 11. §. 1. de Reuic. Cum pleribus adductis a Goff. in l. 1. h. t.
 Cum ergo legatary fuerit deducio uer, accus qui celebratur est
 daco legati, cui intrinsicē Repugnat fuerit sine uer, ergo
 destituitur daco, et consequenter inutilis est legatary & Ten. de
 nique; At in secundo casu Aristonis in Ten. Sed si, accus
 qui celebratur est ademptio; Ergo ademptio destituitur, et con
 sequenter Valer legatum. Nisi obicit l. 1. §. 1. h. t. si uis, peccat
 Nam in ea non pugnat Voluntas cum Voluntate, sed cum
 accenonji, unde nihil inikum dicitur daco adqz id recte dicitur in
 d. l. 11. §. 1.

arg. d. 2. de Relictis
 d. 1. de Reuic. l. 1.
 d. 1. de Reuic. l. 1.
 d. 1. de Reuic. l. 1.
 d. 1. de Reuic. l. 1.
 d. 1. de Reuic. l. 1.

Ac. 3h

UVA. BHSC

ut hinc inq. q. 1. p. 1. 1. 1.

Casa, que in quibusdam legatibus adhibetur. Voluntas Repugnat in
terreca quae ad legationem. Et tamen non excludit ademptio
legatario. *Primo casu* (si huc de N. S. S. S.) ut in legatibus, que in
la. *Secundo casu* Antecedens legati. Continetur in legatione. Aut. la.
lan. pass. *Primo casu* nulla Repugnantia est in ea Voluntate, et ac-
tu, quia q. d. d. totum ademptio ponitur. l. 3. S. S. h. t. Et hoc tenet
caus. quod unquam legato Et parca ademptio, tota adimatur in. In.
denique. *Secundo casu* Probabiliter. Aut pass. contenta in ademptio
potest separari a parte remanente in datione, et tunc nulla Repug-
nantia dicitur, quia valet ademptio ex parte, ut in exemplo l. 2. S.
et d. l. 3. S. S. l. 20. in fin. l. 11. cum sigg. h. t. Et ut eleganter ait
Sebola in l. 30. S. 3. cod. Non a tota Voluntate necum N. d. eay. ad
ab his tenet Petrus, quas N. S. remanet. Aut pass. Contenta in adem-
ptio. *Interdum* est a parte manente in datione propter in d. d.
dumque aut Concessionem. *Interdum* est, et tunc, cum dicitur Repugnan-
tia Voluntatis cum actu ademptio, ademptio videtur, consequitur.
que valet in toto legatum. Antecedens: quo modo procedunt l. 1. et l. 11.
S. h. t. l. 11. S. h. t. de d. d. cum ademptio N. d. et d. Et ita in-
telligenda d. l. 11. S. h. t. de d. et de un. et habet. Et amittenda
cum. *Verbo*. Denique Cuiusque legis, ut supra dicitur: quod aut non
agere, aut Responsaliter N. d. h. t. legatione. *Legatione* ad-

Notabile dicitur
na per casu
nulla
autem

Legatum l. 1. h. t.
h. t.

Legatum l. 1. h. t. *Consequenter* potest ultima dispositionis pars eo l. 3. S. 6. h. t.
ubi et unquam legato iter ad locum, in quo unquam est,
adimatur, ademptio videtur est: Denique dicitur in l. 1. S. 1. h. t.
in. de un. et p. p. tatur. juncta datione. l. h. t. h. t. Non quod in h. t.
videtur legatum de unquam jam ante Constituta in favore
p. p. tatur, cuius unquam d. l. quidem, que transit ad legatum
ut ademptio (quod licet in se Perditionem dicitur. l. 2. S. h. t. de d. d.
d. d. h. t. l. 3. S. h. t. p. p. tatur. l. 6. de d. d. p. p. tatur. l. 1. S. h. t. de d.
N. d. Et arq. adducit ab Ota h. t. h. t. N. d. tamen fave ad-
hunc casu. *Verbo* d. l. 3. S. 6. (p. p. tatur in ea) Sed quia h. t. d. d.
unquam fidei N. d. d. d. h. t. legatum. Creditur N. d. d. d. ut aditu et
adimatur. N. d. que p. p. tatur ad d. d. d. legatum, ut N. d. d. h. t.
N. d. d. et licet N. d. d. p. p. tatur. appere p. p. tatur eo p. p. tatur ad d. d. d.
adducit in l. 1. et l. 11. h. t. l. 11. S. h. t. de d. d. p. p. tatur. l. 3. S. h. t. de d. d. h. t.

Recente, ubi Nihil Contingit, id est, cum formati, et de per de quo
 et ab initio Contingit, ubi quod Contingit, et materia con-
 paret non Enguen. Cum finem, et in conditione formati, sed ubi,
 quod Venimus Intelligentia de, quam magis ante tenebat Gyl-
 ber. l. h. t. n. 3. h. quom Nihil est adducit Veniam, et magis
 magis Emmanuacione Non Credo, cum in re Nihil prospecto
 latissime Non contetendus, Respondeo Nihil Nihil Contingit
 ad immediatam Veritatem, ubi, Non ad primam partem Nihil est de
 in quo Nihil Inconveniens uti.

No. 33.

Ubi intelligit C. 1. de acceptis

Quomodo: Similiter Intelligentia ad quod ubi incipit
 tanto tunc in l. 13. §. 2. de acceptis, ubi: si quis stipulatus et ante
 accepto latet, et quidem acceptatio facit, quasi Nihil per se debet,
 seu Separatione formati, acceptatio Non valet, quoniam Nihil
 formati, ut videtur, Non Concurrens in stipulatione, et ita quod
 Nec loquy, Nec per se est, quod ante in stipulatione fuit, in ac-
 ceptione deducatur, multum est propterea acceptatio eo Regula
 d. l. 13. §. 2. cas; Si vero, prosequitur (S. p.) acceptio, quom magis
 quasi est, unquam, Sed, deducendo Et est tamen formati
 Verum eo unquam, puncto cum unquam, Nihil utique ac-
 ceptione, cum ponit Nihil unquam Contingit; Nec legendum
 fuit, ubi ubi ut Mater Nihil in d. l. 11. §. 1, sed recurrenda
 est factio id est, cum posset ab initio Veritas unquam
 Contingit, ut videtur, in d. l. 11. §. 1. vers. Sed si, Nihil postea
 per acceptationem potest pariter Contingit Nihil Separatione a fuc-
 tus ubi materia, fucatus, Et debet in unquam, formati
 usus, ut videtur Notabile Galb. d. ep. 21. n. ponit, et 11. et
 vice non Nihil Copulatio Nihil ubi Nihil n. 6. Cuius quo
 videtur unquam post. in d. l. h. hoc ut. n. 11. quod in pe-
 cii d. l. h. acay legat, postea que acay Nihil unquam. ad rem non
 valeat ademptio in unquam, Et Contingit eo hoc intelligens
 unquam unquam Separatione, quod ab initio legat potest: a pri-
 mae fucatus unquam unquam, quo casu unquam unquam
 formati unquam unquam Contingit, in d. l. 11. §. 1. vers. Sed si

Ubi intelligit C. 1. de acceptis

l. 13. §. 1. quod (iudicium in l. 11. et in l. 13. §. 2. de accepti.)
acceptatio debet fieri per totum. Sed pactis in stipulatione re-
ducti; Sed usus ut Servitus, nec constituit longi usufructum,
Nec partem eius; Ergo usus ut Servitus non potest accepto fieri.
Sicut Gal. l. §. 21 n. 7. Respondet, non deduci in acceptationem
tamquam parte usus fructus, sed tamquam Constitutionem
usu Causam, nec non constituit; Nam acceptatio, constituit
Nominis. Et liberationem totius aut partis, Et quoniam
Supponamus Co Materia fructus, Contrahi resum formatam, ut
int dicitur in quo Constituit huiusmodi acceptationis, cum
Nominis usu, ad huc debet. Cautiori usus fructus; Sed ut us u
fructus Constituit usus in comparatione d. l. 11. §. 1. cum adu-
t. n. 27; Ergo in nulla parte credit debitor promissor ut debet
in acceptationis; quam instantem nullus Co Authoritas, per
Nominis, Constituit, Et nec nisi Epistola clausura Nominis. Si
eligenda potest, ut deducit huiusmodi acceptationis, intelligi Nominis de-
bitum, illam partem, que ad illam indigentiam, personam necessa-
ria pro. Et fructuarius habere id, quod promissori dependet,
n. g. fructus, cuius usufructus erat promissus, Constituit eum
fructus eorum impotentibus, ad indigentiam personam ne-
cessaria tantum. Necessaria sunt, Nominis fructuarius octoginta,
per acceptationis. Consequenter debitor promissor viginti; inde
tam velle velle; Nam tota Credit debitor fructuarius cre-
ditum; Ad modum quo usu vni Nominis, aliter fructus videri
fructus, habet fructuarius, quod eo indigentia Nominis dependet
l. 12. de usufructu. Mod. vlt. de usu et hab., ut promissus totus
usufructus, Et acceptatio illi, Nominis Creditus parte illa, que
est necessaria ad indigentiam, quam habet promissor, parte
acceptationis usus, Et Creditor habet quod superest usufructus;
quam non intelligant, etiam Creditus. Sed instantem non minus
subditur eo eo, quod et promissor debitor parte usus acceptationis
habet usufructum, illum habet ut Servitus; Sed Nominis
res sua velle; Ergo iam Dominus velle fructus, non potest habere.

h. v. l. 13. §. 1.
fructuarius

An Titius cum le servitus. Respondet non accipi
 in acceptationem unum sibi servituti, nec fieri potest
 habere Dominus etiam debitor, sed unum quod
 debitor per acceptationem habet potestatem quam in potestate
 Indigentia Titius, et vixit ut servitus continetur.

Et et alia non intelligens species, quid dicendum, et legatum
 usufructu d. Spezz d. l. 11. d. l. vers. sed et, postea adim
 rum non simpliciter, sed ut in alio transsum, nempe
 unum et usufructu, quem hinc legavit, semperone de lege an
 hoc casu valeat ademptus? Affirmat Goff. in d. l. 1. r. 36.
 Et in d. l. 68. d. ult. de legat. l. arg. l. s. h. t. Et pariter qd
 firmat, Marci legatum usufructus, inutile quod, ut sciam
 facta, et penitus servituti, que continet, et est contra rationem
 d. l. h. t. Et contra d. Nov. l. 1. i; in quibus ratio multu
 ba ademptionis in eo ponitur, quod usufructus et sine usu esse ne
 queat, Et quod usus inextinguibilis est usufructu non adempto
 ut dicitur h. 27; Ad hoc ratio militat cum usus adimitur ut
 in alium transsumatur. Ergo h. 1. debet ponere deinde
 Goff. an hoc casu habeat legum, sui accedendi, et contraxit
 fructuaris et uxoris in unum, potest quod valeat trans
 latio exemplo d. l. 11. d. ult. de un. l. 12. de usufr. de quo ay
 qd. ex rationem instituemus.

N. 31.

Insuper occurrunt etiam Regula, facta n. 6. 7

Explicat l. 2. qd
 cas. 88. h. 1. t.

fundo legato in quo sit ipsa fructus, ut pars integritas conti
 netur eo Reg. l. 88. de l. d. l. 10. de usufr. legat. (con. infra re
 fionis, ponit adim proprietat fundi manente, et usufructu
 penes legatarij l. 2. in principio l. t. ibi. Ratione illi propter us
 fructu nec de nec lego: quo casu adempta intelligitur nuda
 proprietat, Et manet usufructus formalis penes legatarium:
 ad modum quo, ut proxime dicta, fructu legatarij et postea rem
 profructu propter unum vel sine rem, manet usus formalis in
 legatarij d. Nov. l. 1. d. i; ut in exemplo accit adempti necessitat,
 quo casu tenent servitus in legato manet, ut dicitur h. 1. t.

per Sectiones et Solutiones, ut supponit, licet non exprimatur
Contra in d. l. 11, quia per res quas, licet species deterni
munda comprehendit, nequeat. Unde altera species deternitur,
tamem specie comprehenditur, sub genere deternitur.

N. 38

Sec. Contra rursus illatione primo potest appo
ni l. homine 11. de opt. legat. Tunc ex sententia Consilij Sabota
doce, quod homine legata Repudiatur in specie Amphylus, nihil
agitur, Non videtur, quia legata, Non repudiatur, sed quia species
Numerica Repudiata potest eligi a legatario, quoniam dimissive
legatum; Cuius Similiter Nec Ademptio in d. l. 11. Nec pactum
de non petendo in l. 27. §. 1. de pactis potuerunt efficere restitua
m ademptionem vel pactum de datus Continetur ab obligatione. Tunc
distinguitur (quam licet in nro textu Non existeret) Ad. commu
nem quod alia facimus) Respondendum est, de sententia esse inter
Repudiationem et Ademptionem Et pactum in eo quod Repudiatio tan
tum potest tollere Adquisita, Et que iam de data statu per facta
Acquisitionis precluduntur l. 1. §. 1. de legat. 2. l. 1. §. 7. de successio
aditio et dicit in tractatu de gestione pro herede §. 1; Et cum
in legato generatio Nulla sua habeat legatum ad species deterni
nisi, ut supra dicitur, nec potest tunc Repudiatio Operari legat
Extinctionem, Nec Exemptionem Speciei Repudiatae, Cuius Raga Consi
liale Indeterminatio Excludit Repudiationis Effectum, nec in
ipia Repudiatione potest proponi Species, cum propter temporis
Inhabilitatem quoniam Effectus Adquirendi per Sectionem et miten
di per Repudiationem, ut Nichol in d. l. 2. de U. O. N. 25. Lauro
S. J. de C. 2. a. N. 2. pactum ergo Non respingitur ad Adquisita
sed eligi potest et Adquirenda Comprehendit l. 2. §. 1. de pactis
Iuncta Cuiac in d. l. 1. §. 1. de U. O. N. 25. ep. 2. l. 1. de U. O. N. 25. in d. l. 1. §. 1.
qua potest Operari Species Continendi Obligationem in d. l. 27. §. 1.
N. 3. fantei Ademptio fit Antequam Mortis inferatur, et Adqui
ritum esse legatum, in quo Effectus a Repudiatione, ut eos l. 2. h. t.
Sondari supra N. 3. cum Regg. Unde propositio potest Continenda le
gato species Ademptionem, licet Non potest per hanc Exemptionem
Ademptio legatum, cum educto Exemptione generat Indeterminate

Et Regi illi species in legato committitur, et mentionis affigenda
cibus sub genere Maner species acceptanda per electionem.

N. 30

Secundo Nunc illationem Removetur l. 18. §. 1.

Quia off. de acceptis debet nomine debito in genere, et accepto hinc debet, to-
ta est Obligatio; Ergo similiter adempto hinc, vel pacto
interposito de eo non petendo, tota est hinc solvi obligatio in nra
l. 11. et in d. l. 27. §. 7. De pactis. Nam si Prudentiam semitas
peragunt. Ita. Quia differre patet ab acceptatione in hoc
affirmans, quod Numquam per pactum de non petendo, sine elec-
to sit de hinc, sine Creditoris parte tota est obligatio, quia pactum
pro solvendo Non est Acceptatione hinc tota est obligatio,
quia Obligationis hinc Committit l. 5. in prin. de liberat. legat. l. 1. per
de solut. l. 16. de acceptis. l. 1. §. 1. q. 1. mod. sol. Obl. Et hoc sensu ac-
cipiunt d. l. 13. §. 1. Et Constat Camb. l. 27. §. 7. postea dicitur
qui hanc differentiam Negat, hinc Cont. d. q. 2. Inter in latione
d. l. 27. §. 7. Dash. ad Pandect. lib. de pacte in d. l. 27. §. 6. et l. 1.
que solutio licet in acceptatione hinc, in pacto solvendo, nam
posita hinc de hinc nihil pactum proderit, cum etiam sine eo
Numquam à Creditor determinatur species peti potest §. 33.
Inst. de actione. Ergo pactum est hinc generaliter patet
de non petendo non Equivari solvendo hinc. De solvendo
quo Communiter Requiritur Nunc salmantentes in Academijs
de indertis hinc ratione Mora: in Summa hinc distingunt
Aut hinc ut debitoris, ut Regulariter Creditor l. 10. §. 1. de jur.
Doli cum hinc; Et tunc pactum de non petendo hinc species
motus totam obligationem generat, quia de ipso quod debitor
pauciter, tam species eligere videtur, quia de hoc determinat
Et à principia sola est in obligatione Creditor l. 1. de
legat. l. 1. q. 1. §. 27. §. 6. aut hinc ut Creditoris, et tunc
Nunc tota obligatio generat tollitur, sed immutatur, quomodo
accipiunt d. l. 27. §. 7. quia non intelligitur Creditor hinc
fieri hinc Contrarius obligationis, cum possit operari di-
minutionem per Exemplum species legat. l. 2. de jur. et solut.
ad ang. ad d. l. 1. §. 1. hinc, ut in opte, Nam quam
vis hinc hinc legatorij et hinc Consideratur ut Creditor post

Mortem, tamen Electio Coeque Negue. Antequam in
Confessione Legatum. Et ita Nulla Operatio habet in ademp.
Et alia ratione procedit. Nam si per pactum duram. *Supra*
Et videtur. Certamen pactum, Nam iste eo, pona qui electio
Specie in pacto Concedit, pona eligere, Et jam non potest in
Pona hoc pacto pactum est. *Ademptio de hi. d. l. d. l. h. h. h.*
h. h. h. *De pactum pactum*, que datus denotare electio
pura Electio. *Camque* Distinctione in acceptatione ad
videtur, Et sub ea acceptatione d. l. 13. d. 1. *Ademptio*
Distinctione facimus in pacto, quod et ante tenentur *Griff. in l.*
7. d. 1. de lib. legat. n. 17. et Elipond *Jaro 1. d. 1. d. 1. d. 1.*
d. n. d. in acceptatione vera facta Distinctio est, et primo
Contra generalitatem d. l. 13. d. 1. *Secundo* Contra rationem puram
Acceptatione *Tempor* Solutionis vice ipso, juxta totam obligationem
d. l. 16. de accept. Cum supra adducis: Et qui per solutionem
Mortem *Tempor* Determinatur generica obligatio l. 3.
que et a 99. *13. de legat. 1. l. 10. de opt. legat.* Ergo et per accep
tationem sine Distinctione Sectionis; quare in summa tenemus
huc juxta ad principia: In pacto facta Electioe debitoris, tota
tollitur obligatio per pactum de non potendo Nam specie d. l. 21
d. 6.; Data Electioe Creditoris non tota tollitur sed imminuitur
obligatio d. l. 27. d. 1. In acceptatione, sive Electioe debitoris
vix Creditoris vix, tota obligatio generica perimitur d. l. 13.
d. 1. que ita videtur de non debent, ut vice affirmat, tunc non
ita, *supra* *Om. 16. cp. 21. lib. K.* Et quod magis hoc etiam sine
Distinctione dicitur *Griff. in l. 11. h. t.* *Et de pacto et accepta*
tatione. In ademptione tota et cetera terminor huc Distinc
tio Sectionis est, Et videtur ea propria est ratio, quam posui
timus *n. 37.* quod ademptio fit ante tempus Determinationis
per electionem; que contingit post mortem testantis, Ademptio autem
ante mortem; Et ante tunc specie non determinata dicitur
potius tollit totam legatum, sed imminuit, nec ademptio solu
tionis videtur *Griff. in l. 11. h. t.* *Et de pacto et accepta*
hoc animo facta Creditore, cum eo tempore fiet quod generica

et amputationem in 2. D. 5. 6. et tota tollatur obligatio; At in quibus
 ut dicitur in 2. nulla species est determinatio in obligatione, et ita
 facta electione creditur species de non petenda una species non
 facit totam obligationem, quia obligatio non comprehendit nisi illa
 species, sed tunc in specie determinanda per electionem, nec creditur
 esse obligatio tota, qui, ut ibi dicitur, et hoc dicitur creditur, et con
 tingit determinari. = Sed arbitrabitur, quod in legato aliena
 duo sunt verba eorum ut in obligatione l. 2. §. 1. d. leg. l. 2.
 d. §. 2. arg. l. 6. §. 1. d. §. 2. per personam; et tunc uno adimpleto
 adimpleto non creditur per licet diffinit species, nec spiritualis
 in re l. 1. d. §. 2. l. 2. §. 6. cum tunc eorum ut in debito.
 Minime tunc ita hoc per contemptum: sed respondetur per
 quod in 2. D. 5. 6. agitur de obligatione tam in re producta
 in qua verum et dicitur, verum eorum ut in obligatione, tunc
 in obligatione, et consequenter non per verum eorum, quia tota
 obligatio perimitur; At in legato alienationis agitur de obli
 gatione producenda per modum testamenti, quo tempore
 incipit debet. l. 5. §. 2. d. §. 2. Unde ante mortem, verum eorum
 et accedat in obligatione, et ex ante morte, sine adimple
 tione eorum, non potest aliter comprehendere, quia obligatio
 producenda non potest claudere in eorum adimpleto. Sed
 et in adimplere per species l. 1. d. de accipit. l. 2. §. 1. d. de
 solutione. per ff. Videndi Cuius in re l. 1. et in 2. d. §. 2. d. §. 2.
 inscriptionis. dicitur de individuis c. 1. d.

A. 21.

Etiam infans quod legat in testamentis Pellegi, ut ipso
 tempore adimpleto, debet additum esse in eodem testamento, ut in eodem
 testamento comprehendit et legat Officium de 2. de leg. §. 2. et de
 de statu lib. §. 1. ubi dicitur: eorum modo adimpleto, qui tunc;
 etiam l. 1. d. §. 2. per eam ipso, sine tollitur legat, tunc sic intelligitur in re l. 1.
 §. 1. d. leg. §. 1. ubi dicitur per legatam species adimpleto in eorum
 additum testamento. Similiter tunc per stare velle, ut tunc
 debet, et eorum ipso sine adimpleto videtur. Quia tunc,

quod videtur ad Ulling faciem Namq; quod legatum proferendum
 est; Cum non constet qualis Adempta, et an intelligenda sit
 de quantitatibus, an de speciebus? tale explicum in acad. de legat.
 sub Sect. 3. N. 16 et 17. N. 1. Et eadem Inceptione Intellecti 1. 3
 de Reg. jur. de legato dubio, in quo conquisitio proferatur Cui Regula
 d. l. 2. iuncto Cum eo et Helgosa in d. l. 11. §. 1. Cuius in l. 37.
 §. 1. de legat. 1. ubi Constat in d. l. 11. §. 1. Cuius Labor et Gothof
 in d. l. 2. de r. j. Nec Repeto nunc, illud nota, quod ad hoc ut sup.
 affirmaret ipse iure extra legata Adiri, misteris se potuit fac-
 tum, iure Ademptionis Antea Compleam legatum, Non quia Con-
 dita postea Adiri Non potest, quod nisi ope Exceptionis poterit, ^{Defendit negatio}
 sed quia, ut iuris, iure Adimantur, Ademptio iure debet. Helgof
 l. 2. vel alio equi Solenni, quod Supponit Nec Negat Papinianus,
 Et licet traxerit Supponit Etiam (sup. in d. l. 11. §. 1. ubi de re-
 missis ad scripta in l. 31. §. 2. de scute de auro et argent. que in
 eius operis despicit) Cuius. in ea, et in uno verbo Cuius in du-
 bus de legat. N. 10. Et sumatur principis col. 16. de Helgof: ^{Et hinc videtur}
 in qua, Verbo legato, Et a Substitutio sui liberis eius iure, libere
 esse, quasi legato Adempto, dicit Papinianus; Ca addita ratione
 quod in legato. Et illi. Novissima Attenditur Uscipura l. 12. §.
 VII. de legat. 1. cum add. Regis N. 2. ay. Regg: Adijcit Comp.
 in ill. Et Codicillis illi confirmatis. Idq; observari, id est, ut Co-
 dicillis tollatur legatum ad modum quo sit in illi. Adimantur. d. l.
 11. §. 1.: quod comodo Intelligendum est, quo etiam N. 11. N. 11.
 Cetera et Nota: quod Legata Non nisi Solenni Voluntate, et sic
 licet vel Codicillis illi confirmatis Nihilque debent, et tunc ipse
 iure Substitutent. l. 6. §. VII. l. 11. de iure Codicill. l. 3. de illi. hie
 iure. Gomez in cp. 2. de illi N. 6. Cuius in N. 1. de legat. N.
 5. Cuius ergo, ut dicit Regula nra N. 6. legat. eorum modo adimen-
 de, quo daturum est, ut Ademptio ipse, iure conditae, Adiri debet
 eorum illi. Nisi alio equi Solenni, que est prima Sententia Np.
 de tit. 21. §. 20. Et facit ab arg. l. 3. §. VII. h. t., dicit que in
 Ademptione. Glor. in l. iudicium. 27. de iudicium. in l. 1. de legat. 1.
 de legatis, Cobarr. in N. 1. de illi l. 2. p. 12. vers. Secundo

Defendit negatio
ca. 24. illi

Et hinc videtur
de quo infra dicitur

Richardus p[re]s[ent]i. inst. de adempt. legat. n. 34., qui ponere dicit
D. Ramos in Rubr. de legat. n. 10.

N. 13.

It[em], ut ademptio in t[er]m[in]o tollat ip[s]o, jure lega-

fundamenta in
ademptio, qui con-
firmatio in p[re]s[ent]i
f[er]re.

rum, cetera sunt apud omnes. Sed an id[em] dicendum sit, de legat[is]
tam, ademptio in t[er]m[in]o datur, Adinatur Codicillis t[er]m[in]o Confirmatis, ut ip[s]o jure adem-
ptum Ceditur, licet omnibus ceteris, atque sine contraventione,
nisi tamen dicitur et? Affirmat legatum ip[s]o, nisi hoc casu ad-
mi[n]i[st]ratur, sicut Antiquas, qui refert et sequitur Coban. ubi
f[er]re. *Richardus n. 36. junctis Ramos ubi supra. Sed hinc in-
tentis N. 34. et 1. qui t[er]m[in]o f[er]re: Vbi, ut quid post t[er]m[in]o
f[er]re mutetur, Omnia eo integra faciunda sunt, *Agree Cod-
icillis t[er]m[in]o confirmatis ponunt adimi legat[is] t[er]m[in]o. Agnoscit
de h[er]editate Richardus, et omnia, quos respicit et de adempt. legat. a
n. 26., N. 35., intelligendum Consuetudine et instituti-
one, legat[is], et de omnibus in t[er]m[in]o. N. 36., eo apud p[re]s[ent]i
que Nuda ponunt adimi Volunteate, ut postea dicit, Ceterum non
ademptio. *Idem. N. 37. Omnia eo integra faciunda sunt. Si p[re]
s[ent]i dicitur f[er]re. N. 38., Respondit potestae cum Goff. in
d. 1. 2. 3. 1. Verum ut quid debet intelligi de h[er]editate de insti-
tutione, ut ad eam mutanda eo integra t[er]m[in]o. alius Volunteate
faciunda. N. 39. et postea in t[er]m[in]o. q. mod. t[er]m[in]o. infir. ut vero legatum
debeat f[er]re ademptio in t[er]m[in]o. ut ip[s]o jure tollatur, licet aliquis
sine t[er]m[in]o. Nuda Volunteate longi habeat ademptio opposita saltem
li. exceptione arg. l. 3. §. 1. de l. 22. h. t. l. 36. §. Ferrarius de t[er]m[in]o.
N. 40. Nihil ergo respicit Goff. de ademptio sine Codicillis t[er]m[in]o
Confirmatis (et si minus recte adducit l. 31. §. 2. h. t., cuius
N. 41. non eo eo provenit, quod Codicillis non potuerit adimi
legat[is], sed eo odio, presumpto Accusationis, ut Op. d. dicit.) Sed
et in eis N. 42. est potest, quod Codicillis partes t[er]m[in]o. Ordinar, et
eorum jus a t[er]m[in]o. pendere l. 10. et 11. de jur. Codicill. Et ubi in eis***

ademptio dicitur. (N. 34.)
d. h. p[re]s[ent]i. f[er]re.

ademptio f[er]re
in ademptio t[er]m[in]o.

Quia in negotio
ademptio eo
f[er]re h[er]editate

1. N. 42.

ademptio, ip[s]o jure, ut in t[er]m[in]o, debuit Credi Substante, sed licet
Communiting f[er]reque t[er]m[in]o. Penanti[is] f[er]re, Credo, in h[er]editate
Respondeandi N. 43. q. legat[is] t[er]m[in]o. data, non ponunt adimi ip[s]o
jure in Codicillis Et t[er]m[in]o. Confirmatis, sed tamen op[er]e eo ap[er]t[is] n[on].
N. 44. Non est potest, quia hinc usque h[er]editate non f[er]re, in quo ap[er]t[is] n[on].
legat[is] t[er]m[in]o. data, ip[s]o jure, adimi Codicillis Confirmatis, et hinc

Et Cap. in l. 11. §. 1. de legat. 1. ubi, ut cetera legata ipso jure
dicuntur adempta p[er] non ademptio[n]em factam ante completio[n]em illis;
Ergo post Completio[n]em Non ipso jure contingit ademptio; Et quod
fit Codicillis t[er]m[in]e Confirmatis, fit post Completio[n]em illis; Ergo 2^a
Ratio quia ut legata t[er]m[in]e Relictis Mutari possint ergo si et ip[s]a 3^a ratio (26. §. 1.
cui, Omnia ex integro facienda sunt d. 1. 21. §. 1. de rep[er]itione
Intelligentiis; Omnia dicit Rip; Ergo Excludit partes; Ergo cum
Codicillis t[er]m[in]e Confirmatis partes t[er]m[in]e dicuntur d. 1. lo. et 11. §. in
eis adimitur, Non in Mutari, ut Omnia ex integro sunt.

Quare hoc non inmutabitur, deducit ex loco sup[er]ius t[er]m[in]e 21. §. 2.
pro Concordia Venentia bene Cavimur adducto, cui Dispari
legat[ur] q[uo]d Datum est adimi potest, ut eod[em] t[er]m[in]e t[er]m[in]e Codicillis t[er]m[in]e con-
firmatis dum tamen eod[em] modo adimitur, quo datus est: Divisi
Datum, Nec Capitur An t[er]m[in]e An Codicillis; unde inmutabitur in-
telligendus, ut ademptio contingat ipso jure, ut legata t[er]m[in]e Relictis
Eod[em] t[er]m[in]e adimitur (ut alio Equi d[omi]ni, §. supponend[um]) Et
Codicillis t[er]m[in]e Confirmatis Datum, posse partem adimi ipso jure
Codicillis t[er]m[in]e Confirmatis: Quam non affirmat Dispari Datum
t[er]m[in]e, p[er] ip[s]a jure adimi Codicillis, §. de t[er]m[in]e, obvia erunt
ultima Ratio dum tamen eod[em] modo adimitur quo Datum
est; Nam Non eod[em] modo contingat ademptio, et Datum t[er]m[in]e
Codicillis adimitur: Si dicit, hoc est eod[em] modo adimitur hoc
jam supra dict[um] est: Et Consequenter obvia manent ultima
Ratio, et conclusio Non admitteret. Quare eod[em] Dispari t[er]m[in]e.
d. de v[er]bi lib. §. VII. ibi, libertas dicitur dari, tenet et adimi t[er]m[in]e
t[er]m[in]e, quam Codicillis t[er]m[in]e Confirmatis potest, ut tamen eod[em]
modo adimitur, quo datus quod Confirmat proximam in-
telligentiis, Nam Ratio dicitur p[er] d[omi]nari, tam de t[er]m[in]e quod Codicillis.
Ergo sicut uno et altero modo dari potest libertas, ita eod[em]
modo adimitur ademptio: Similiter ergo in ceteris legatis.

§. de v[er]bi lib.

§. de v[er]bi lib. §. VII. ibi, libertas dicitur dari, tenet et adimi t[er]m[in]e
t[er]m[in]e, quam Codicillis t[er]m[in]e Confirmatis potest, ut tamen eod[em] modo adimitur, quo datus quod Confirmat proximam intelligentiis, Nam Ratio dicitur p[er] d[omi]nari, tam de t[er]m[in]e quod Codicillis.

Re. 11.

Nec obstant iura adducta d. 1. §. 1. qui probant
Relicta Codicillis t[er]m[in]e Confirmatis ipso jure Concessa, ut et
h[ab]ere, libertatem d. 1. §. de t[er]m[in]e t[er]m[in]e. l. 6. §. de l. 11. de jura
Cod[ic]i, quod jus verum f[er]reor, sed hoc tenent probat, tenet de
licet legata p[er] Codicillis t[er]m[in]e Confirmatis ipso jure adimi,
Non vero probat, t[er]m[in]e posse Codicillis ipso jure tolli, p[er] l. 16.

Reliqua argu-
menta.

Capitulum 16. de
Codicillis

Nec Ion. 16. de Julij. Aliquid dicitur, Nam primo Non dicitur
iuxta adim Codicillis tit. Confirmatio. Secundo et in hoc
dicitur, debet intelligi, ut Codicillis dicitur, Codicillis ad-
manatur: tit. Felicia, tollantur tit. ut ipia iuxta contingat
ademptio d. Maring d. l. 2. §. 1. qui tit. vlp. d. loc. Nec ob-
vitat Vlp. in l. 2. §. 1. de Condica. in sch. junct. Paulo 3.
sententia tit. 6. §. vlt. ubi affirmat legatum in tit. Felicia
adim posse per Codicillos dicitur et aliter; Nam intelligendus
de ademptione Ope exceptionis, quod et in subjecta materia
de Conditione legatorum per errorem solutioem dicitur; nam
qui perpetua Exceptione huius et ignorans dicitur, Condica.
indictio poterit perpetua l. 2. §. 3. et l. 1. §. 1. de eoz tit.
l. 12. de novat; Cum ergo huius per ademptionem Codicillis facta
Exceptionis doli contra legatarium petentem habeat, mensura
soluat, Regere poterit, quod Vlp. Concludit in d. l. 2. §. 1.

Nec l. 1. de iur. Cod. aliquid affirmat de modo ademptionis,
Immo tanquam supponit, sicut potuimus Codicillis, de ea alteram
parte non esse impedimentum, quod huius Codicillis tempore
in rebus humanis non esset: (pro cuius intelligentia Fido-
Variana l. tract. 1. §. 3. n. 8. Altemiano d. 99. Scaboz in
d. l. 1. §. 1.) Similis supposito in genere dicitur in l. 31. §. 2.
h. 1: Quorum huius iura nihil aut ponunt, aut supponunt
de ademptione ipso iure, sed tanquam probent hoc supposito
adim in effectum Ope Exceptionis: quam licet ceteris legibus
omnis videtur potest. in d. l. 2. §. 1. qui tit. fac. licet Volunta-
rio fundamentum, ut supra docui. Nec memoratus tandem
quod Justinianus docet prin. Instit. h. t. dicitur ademp-
tionem sive tit. dicitur Codicillis factam firmam esse; Nam loquitur
de genere, non de modo; Attento enim effectu, et de Ope excep-
tionis in Codicillis contingat ademptio, firma est arg. l. 3.
§. vlt. l. 22. h. 1. cum alijs: quoniam necessaria est subordinatio
generis eoque nimis stricte et chari Instit. h. t. n. 37; Ita-
que tamen, copiosa scripturarum Confusione, huius principia
vera esse, legatum dicitur tit. eoz tit. sed alio Equo volumini
ipso iure adim hoc dicitur d. l. 2. §. 1. l. 1. intelligenda. Et

Eo Vlp. Nuper Nolato Et voce accepto: Secunda Regula, legatus
 test. Datum non potest adiri ipso jure Codicillis et q. test. con- ^{Quatuor notabilis}
 firmatis, sed tantum ope exceptionis eo proxima, juxta et ^{Ulpianus ad 2. de}
 Reponit l. 11. de jux. Codicill. 32. §. 2. h. t. Tertia Regula
 legatum Codicillis test. Confirmatis Noloam potest adiri ipso
 jure alijs Codicillis test. Confirmatis, ad quem Senrum re-
 ducenda Explicata juxta N. ante. et l. 16. de Nup. Quarta
 Regula legatum sine test. Sine Codicillis Confirmatis Noloam
 potest in specie adiri alijs Codicillis quantumvis test. non
 Confirmatis prim. instic. h. t. Et generaliter d. 2. 11. et 31.
 §. 2. Cum et ponit sine scriptura, Nudaque voluntate
 adiri ope Exceptionis l. 3. §. ult. l. 22. h. t. l. 36. §. Vetera-
 nus de test. milia ita intelligendz, quz nolluntas duobus ter-
 tibus probatur, ut Cetera. d. p. l. Trib. N. 12; Exceptio enim
 doli obstat his Casibus legataris potenti legatuz, quia ei
 voluntas, seu nolluntas testatoris respiciatur eo Reg. l. 11. §.
 1. l. 177. in fin. de N. p. l. A. §. puztenca de doli Except. juxta de
 test. Cetera et Potest. in d. l. 12. §. 1. Cetera l. defect. cp. 25.
 n. 3.

Se. Vltimo.

Hec in legatis procedunt, quz non nisi solam ^{Quid in fiduciam}
 ni voluntate Noloam Volent, ut dicit N. 11. et continet eo ^{missa?}
 Depositione, de qua in l. 36. de legat. 2. prim. instic. de legat.
 ibi, test. Noloam. Itaque ut ipso jure tollatur eandz solem-
 nentia propositione Coarguit. Alter de res habet infiduci-
 comi, Nam cum huc non edim test, sed codicillis ab insorta ^{ut nuda volup?}
 to, sine scriptura, per Epistola, et nuda Noloam potest ^{Edim, ita edim?}
 l. penult. de legat. 1. l. 62. de legat. 2. l. 2. C. de Codicill. Con- ^{ipso jure adingua}
 ta l. defect. cp. 25. n. 3. Pontatez in cp. 2. de test. Eo qua ra-
 tione, ut fiduciommisa ipso jure adimatur, Nescit nuda
 presumpta Et non e. Noloam voluntas, Secundu q. intelli-
 gendz l. 3. §. ult. h. t. 18. de legat. 3. l. fiduciomm. 27. C.
 de fiduciomm. Relocus magis tractus in l. 32. §. A. de usufructu
 legato, (in quo Nolum poto, fiduciommision Expressit l. pen
 60. de legat. 2.) Et licet volent adduci l. 22. l. 31. §. 1. h. t.
 l. 36. §. Veteranus de test. milia. per aditionem ce non tra relat

adducuntur, cum loquantur de legatis ope exceptionis
 ademptis, nec ulla Ratio habent de fideicommissis, nec ratio
 Congruit; Nam ~~ita~~ legata ope exceptionis tolluntur in ~~illis~~
 fideicommissum vero ipse, nec in eis ope exceptionis tolluntur,
 Nam ut Nuda datus sufficit, uti et nuda ademptio ipse nec
 tollit Arg. l. 11. §. 1. h. t. Et docent supponentes potius, quæ
 Coarctantes Grotius in d. l. 3. §. 16. Ceterum uti proxime, Ceterum
 2. p. Rubr. de test. n. 12. Tenchaca l. de succ. cas. §. 10. n. 620.
 Barb. in l. 10. §. 17. Solut. Matrim. à n. 8. qui omnes
 adijciunt Ramos de legat. n. 10. Restat à paritate
 indagare an hypothecæ Codicillis directis adimponi? In
 quo, legote à tractationibus absterne, nec exit dicere
 hypothecæ test. d. n. Codicillis directis adimponi non posse, ut
 nec datur l. 2. de Codicill. l. 2. C. eos. Cuius ratione l. 10. ff.
 facique l. 7. C. de iur. Codicill. l. 11. C. de test. (Et quædam
 intelligencia cum l. 17. de leges. inst. Cuius in ea Rubr.
 de. in d. §. 2. à n. 5.) Et ratione differentis præstantes
 Ceterum in l. 10. de iur. Codicill. Om. 7. §. 10. licet illi. Pa-
 ber in Papiniana tit. 6. prin. 6. illat 3. Solut. trahi de
 hanc partem licet male l. 1. §. 1. de his que test. Om. ubi su-
 pra lic. 0. Et pro vera intelligencia Ceterum in l. 10
 §. 1. Solut. Matrim. Et pro intelligencia l. 1. C. de his qui-
 bus l. 3. Om. Et q. magis, et q. adijci potest. l. 3. Ceterum, quæ
 tit. 10. Codicillorum que solemniter coarctat, quod
 licet controversatur, tamen est hypothecæ Codicillis di-
 rectis nec datur nec adimponi, nec tolli in fideicommi-
 ssum, ut eleganter dicitur in Molina l. de primog. §. 8. n.
 30. Richardo in d. §. 2. à n. 8. et plures rescriens Castille
 l. Controvers. §. 3. et 22. Noviter sententia de parit. Regi-
 §. 3. §. 3. à n. 8.

In heredibus co-
 dicillis directis
 adimponi
 non potest

Caput secundum de variis Ademptionibus legatorum
Et An dies, Condicio, Modus, primum,
Adim possint?

N. 1.

Succedat Caput, qui adimere, et quibus adim possit legatum
quod, quia Nemo huius et commune cum alio tractatus, et par
tibus in illationibus Cp. 1. In testamento, Et Substituendum in legatis,
Omnes, et idem Responsum potuit, quam ponitur in legibus
Nri tituli; Omnes ergo qui et legare, adimere possunt, et
omnibus adim, quibus Nri legatorum; Unde dum tempus
Omnia non vident, Crimen esse propter Verba, Substituta Non solum volentes
omnino ad rem. Non solum Expressa Ademptione legatorum, sed etiam
voluntate, de qua plerumque actus Cp. 1. Sed testis, id est, quam
voluntate Expressa Adimendi voluntas Verbis declarata de
est tamen voluntas Inducit Expressis, quod eliciunt Verbis
entem Anoniam Adimendi a l. 3. §. ult. l. 13. et 16. l. 22.
Et 31. §. 2. h. t. cum alio §. post. post. Glosam in d. l. 3. §. ult.
Donell. et Cur. §. Cp. 17. Cetera 2p. Nri. de tit. N. 12. una
plures Schola et fere Nri et Subtiles Illationis descendunt. Nihil tam in
Sed prima quando pars relicta legata vel fideicommissa Capitalibus substat
Unimodis Capitalibus inter testatorum et legatarum vel fideicommissariorum
Committitur Corrupte dicit: quo curat fideicommissum legatarum inducit
(ut pote nulla voluntate Concessione) ipso iure adimitur
legatum Ope Exceptionis, et utrumque Manet vel apud
Cognatos Substitutos, Aut apud eundem. d. l. 1. arg. l. 10.
§. ult. Sed et Maximonia, Et a Conariorum dicitur l. 2. in
prin. Et §. ult. de his 99. ut. (Unde Obiter Notanda in con
grua Nriorum trajectio dicitur in l. 3. §. ult. dicitur in d.
solum legata vel fideicommissa adim nulla voluntate
Cum potius decessi debueret, Non solum fideicommissa, sed
Et legata; Nam fideicommissa, ut nulla voluntate dantur,
facilius ipso iure adimuntur a dicitur Cp. 1. n. 11. et 15.
Ceterum Notum non est Conuictio, Nam Primis transla
tionis Nriorum Exemplum occurrit in l. 1. §. ult. Conuictio
de his qui in tit. et Observat ad rem Quare ad Equitatem
l. Cp. §. ult. §. n. 13. Ratio huius principij est, Nam, Præ legatis
et adimendo

causae excludit
legandi

Regulatur à Discretionē testatoris in legationibus l. d. pro dicitur
De quod legatum appellatur favor et honor in l. 11. §. 12. de
producentur Concessionibus dilectionis legandi, Et repugnant con-
trahenti Conspicientis: Sic et Capitales Inimicitias Removeri
licetoris videmus in l. 6. §. 17. de Coactu. l. ut. §. Inimicitias
in l. eod.: Iudices, in l. licet 15. de Recop. Arbitr. testes, in
l. 3. de testibus: Procuratores, in l. 8. §. 3. l. 21. de Procura-
toribus; Et faciunt in genere l. 1. §. 3. de legationibus l. 2.
de Coactu. Crim.; Unde et Inimicitias Resultat natura
Contraarius Animus Voluntati Donationis, Et consequenter
inducitur tacita Ademptio legati hoc generali Regula l. 27.
C. de fideicom. Et l. 17. C. de legat. cum adductis sp. 1. à n.
1.: Et licet non possit tolli legatum ipso iure, quia non
eodem modo Adimetur, quo datum l. 11. §. 1. de legat. 1.
ad dicentis fideicom. Et adducta sp. super. n. 13., tam
ope Exceptionis potest huius repellere legatum, petentem
probata Inimicitia (quae hoc casu, ut nuda Voluntas, testi-
bus probatur, ut eleganter Molina p. de primogenij. sp. 2.
n. 17. Futurus de prob. Reg. 3. sp. 31. n. 22. licet in adom-
ptio Codicillis solemnibus fiat, quinque testibus probari
debeat, de Nativam Accus, ut eleganter Distinguit Cobar-
rubius ubi supra Ver. Securum) qua Suppositione pro-
cedunt, Et intelligenda, iuxta in d. l. 3. §. 11. l. 22. et 31.
§. 2. p. t. Et ab argumento l. 36. §. 1. Veteranus de l. t. mil.
Et not. l. 2. et 3. de his q. ut. sicut alia ratione pro-
cedat, de qua postea) Nam cum obiter Exceptio doli illis,
quibus testatoris Voluntas refragatur l. 12. §. 1. l. 177. de
Reg. j. l. 1. §. 1. p. t. de doli Exceptione arg. l. 31. Solus
de legat. 2. Et positio Inimicitiarum, odio, legatum refragatur
Voluntati, ut supra dixi, et merito obstat Exceptis. Dicitur
licet parum rationis remanens, Aeth. nuper relati Sach-
nio A. Concooper. sp. 13. Eleganter Barb. in l. 10. §. 11.
Solutio Matrim. Confessionibus Eleganter Molina ubi su-
pra à n. 38. Remoz de legatis n. 56. ubi et non novior
Antunoz ubi supra n. 22.

legat. licet non
ipso iure, tamen
ope exceptionis
adimatur legatum

potius est lenocinijs quaeimonij, quam testimonium in-
imicijs, quae idcirco non potest producere Odium Contumax
Voluntati legandi, sed praesertim Requiritur quod inimicijs
sunt Capitales, quales olim ille, quae Solemni Ratione
pugnentibus testibus vel per pactionem Renunciatae amicitia
Indicantur, qualiter de Germanico erga Pisonem, et Lucium
in Claudio, de Tiberio Praeco erga Scipionem Africanum Vale-
rius testatur, et Colligi potest ex Oratore Ciceronis pro Flau-
Seneca lib. 10. Capit. 2. Rebarzo s. vari. Cap. 16. Gothofr. in l. 6.
s. 17. de Cocusari. l. 1. quo casu per ipsam Renunciationem
amicitijs Induci Ademptionis, Non inaleganter ex antiqua
Creditione potest Observari in specie hujus l. 3. s. vlt. et l.
22. h. t.; vel etiam si amicitia Solemnis Renunciatio non
Interveniat, ille dicuntur Capitales ad adimendum legatum
vel paei comminatum, quae graviter laedunt personam, Statum,
famam, vel maiorem partem patrimonij testantis, et in sum-
ma, quae Sufficiens sunt ad producendam indignitatem
quaxum Inimicitia exempla sumi possunt ex l. 2. in
prin. et s. 1. (iuncto pro intelligentia Dispositio Verbi in-
faustas Voces Mexil. 2. Obi. Cap. A.) Et l. 1. h. et l. 3. vlt. et
l. 3. et 16. de his qd. ut. in d. Rebol. 2. l. vlt. C. de reor. dona-
quam Regulam Explicando, Exemplaque Respicuendo docent
Gomez d. n. 56. Anunoz Ep. Cap. 31. n. 86. quod non so-
lum Verba sed praesertim Obviant. Hae Regulae totum ha-
bet sine causa Inimicitia proveniat a legatario, sive a
testatore, ut dicitur omni potest ex l. 22. h. t. et ex l. 1. eod.
Et elegantius ex l. 2. de his quae in t. l. ubi ofensa testan-
tis erga unum huiusmodi in Cancellatione Alijs nocet. In-
terea Ademptio Non fundatur in iudicia Causae, sed in so-
la voluntate Contumax testantis, quem Sufficit iustum
esse etiam sine causa, quia paciter sine causa potest ad-
mitti, ut elegantius tenet Menochius l. de iure. proges. s. 7.
d. n. 2. Anunoz ubi proxime n. 87. On. l. op. 17. l. 1. C. ubi

Cap. 21
Licitum dicitur
ad d. l. e. s. ult.
Licitum Cap. 21
ad inimicitias

Locy habet Regula
sive Inimicitia sunt
causae a legatario
sive a testatore
l. 2. h. t. l. 1. h. t. p.

Non fundatur in
pactione

Quae Contingit venientes: quod pariter praevis nonna
 admittit. Sed an nonna de iure locum habeat in donat.
 ut revocetur propter sequentes inimicitias? licet pui
 eo Act. dubitent, Aut memorent, Distingueda donatio
 inter vivos Irrevocabilis à donazione Mortis causa. Ba
 tom in l. 1. o. §. VII. valet. Matrim. n. 11. Molina ubi nec
 per n. 35. Donatio semel perfecta per Inimicitias non
 Revocatur, ut constat non ex l. texta, sed ex suppositione
 §. periculum in l. de donat.: At in legatis et fideicom
 missis, quorum Natura, Caput Mortis causa donatio, con
 trarij Obstat, ut ex n. 1. l. VII. cum adductis n. 1. no
 tum est. Ratio differentij tam patet Molina: quando
 donatio perfecta est, nec contraria voluntate potest revocari,
 Et cum ex Inimicitijs, ut dicit, tantum Resultet contraria
 voluntas, Incurio propter eas non Revocatur donatio inter
 vivos; Legata vero Contraria dominantia voluntate re
 vocantur l. 1. h. t., Et cum hęc ex Inimicitijs oriantur, me
 rito Legata Revocantur id. dicta n. 1. sup.

N. 3.

Quae ut quod
 Revocantur, ut l.
 §. 1.

Sed licet speciosa prima facie videatur
 hęc differentia, Effectu tamen attendo, Nulla in hoc differ
 entia inveniō; Nam Inimicitia non quilibet admittit legatij,
 sed tantum praevis, qui hęc ad personam, famam, Statum,
 aut patrimonium, quae omnes Inimicitibus arguunt; Sed
 hac pōta Revocantur donatio inter vivos, ut dicit Justin.
 in l. VII. C. de revocand. donat. Recet de donat. c. 18. n. 7.
 Ergo in hoc non distat donatio inter vivos à legato; q̄
 hucusque Nullus advenit nisi talis sit donatio, quae nec
 ob Inimicitibus Revocari potest, ut et hodie, qui sit contem
 ptuosi Matrimonij propter onerum naturam, qualiter
 ad rem Notant alij addentes ad Molin. l. c. d. n. 35.)
 Patet tamen differentia eorum, Et quidem insignem in hoc,
 Nempē: Legatum et fideicommissum, quod propter Capitales
 Inimicitias admittit, licet post eas Qui vivit testator, et
 vide causā ignoret, sive sciat §. Dicenda n. 1. §. 1. immo
 et si postea Codicillis faciat, nihil que de ademptione dicit,
 cum dicitur potuisset, adhuc Revocatur, Monet legatum, nec

Legatus tamen
 distat quae ad hoc
 revocantur inter §.
 quae et donatio
 inter vivos
 §. 1. l. VII. C. de
 revoc. donat. et
 §. 1. l. 32. h. d.

fiduciommis. Ceteris locutus in l. 31. §. 2. l. t. *Inquies*
 A. *Contover.* q. 13, et quoad prolationem Sententiarum per
 morem accuratam testatorem Notat Valencia l. tract. 2. q. 2.
 N. 11. et; *Ar.* Donatio inter vivos Communia etiam causa in
 gradibus non intelligitur Revocata, et Donator ante
 tempus habuisset Revocandi, non fuit in vita, nec decla-
 rante d. l. 1. Ut. C. de Revoc. donat. q. in de Donat. quam
 Comminationis minor Gloravit omnium in d. l. 31. §. 2. q.
 dem. *Barb.* N. 12. Et *Alcina.* N. 35. *Quo* Differentia
 et ut ab eis non satis explicata est, quod Natura donati-
 onis inter vivos in eo consistat, quod semel facta, esse
 revocabilis ut §. *postquam* in l. de donat. Et cum eo
Regula Regula *Resoluitur* ad suam naturam Revocatur
Deo prima permittit donatio eo eo, quod cum Revocatur
 potuit non fuit d. l. 1. Ut. et legat. Naturae Consistit in
 eo, quod sit Revocabilis l. 1. h. t. Unde etiam Conjectu-
 ra, *Con.* *primis* cum Natura Revocabilis legat. d. l. 31. §. 2. q.
 Accedit quod Revocatio Donationis Requirit factum donantis
 quod ab hereditibus Explicari Nequit, d. l. 1. Ut. *in* *fin.* Unde
 eo non facta Revocatur Altera Voluntas non Revocandi, et
 legat. ademptio non Requirit factum explicitum testantis,
 sed Sufficit tacita et interna Voluntas Ellicita Confesso im-
 munitatis ab herede *probanda*, et ab eo Exceptionis ponendo
 d. l. 3. §. 1. Ut. et 22. cum supra adductis h. t. Unde
 nihil mirum quod Donatio illibata, et legatum Revocatur
 maneat, quod dignum Observatione est.

R.A.

Et quid in donatione mortis causa *quid in donat*
 facta, postea in iudicio? Idem quod in legato affirmati- *cau mortis*
 dum eo Regula *Reg.* l. 3. §. 1. Ut. eo quod mortis causa do- *id est quod legat*
 nati legatus Equiparetur l. 1. Ut. C. de mortis causa donat. *quid in donat*
 l. 2. de Public. et in specie affirmat *Barb.* in d. l. 10. §. *in. legat. mortis*
 Ut. N. 11. *Quid* etiam in donatione inter vivos et mortis *quid in donat*
 que morte confirmatur l. 32. de donat. inter? Et quid *quid in donat*
 si unigenita sit, ut à principio valida constat d. *specim*
 l. 26. §. 1. Ut. cum Reg. Cod. An. etiam postea in iudicio *curat. valida?*

à legato in nra l. 3. §. ult. Eleganter Ceteri Speus, pias
 indicat volus Postuma. n. 11. Et nra nra ~~non~~ singula
 rimari, si aut et illam non minus in ~~sub~~ licet ab eo
 Omnium: An legato relicto Et tradito in vita à testatore
 a. l. 22. de legat. 2. Casu inimicij Revocatur? Quis
 digniendz pias eo distinctione, quam ad aliud adduxit
 Pomea de legat. n. 1: ut de hereditate fiet in causa pro
 cedens Legati, Revocatur et milice Regula nra l. 3. §. ult;
 si vero in distantia, habeatur pro donatione inter vivos,
 Et tunc procedit Decimo l. ult. C. de test. Donat. ut
 supra dixi. Et eo eadem ratione, Matrimonij, Ver-
 culz, Patronatus, fundati per viam legati, per legati, vel
 Meliorationis, vel per viam donationis Revocabiles, in-
 micij Capitalibus postea Contractis, Revocatur. ut sup.
 nra l. 3. §. ult. fundat Casu et eleganter Molina l. ep. d
 n. 38. et copulatis, Futurae Hereditate. Pias locz

Quid in legato
 dicit in nra
 tione. nra l. 2. de legat.
 2.

Quid in dicitur
 et dicitur?

Quid dicitur
 canonice de offi-
 na?

habet Regula nra l. 3. §. ult. cum supra adducit et vi ante l. 3.
 Contractus ut supra dicitur ad producendos Capitalibus in-
 micij, dummodo tempore illi. causam ignot testator, et post
 testamentum videtur, Nam igno Revocatur legatum eo Regulari
 l. 3. §. ult. Aliud est et ante illi. dicit offensu, et nihilom-
 nus legatiz, ^{non} Relinquit, Nam tunc casus velor
 quendi, Reconciliatur Creditur amor dandi atq. elegant. loc.
 in l. 6. §. 17. de Execur. luer. Ubi eleganter Notavit Gotsf. Et
 quo antiquior docent Puzosin. 2. de jur. pici. ff. de n. l. 1. Pa-
 lom. Op. 7. q. 57. n. 2; Nec obest d. l. 31. §. 2. h. 1. in qua nihil
 Expressum fuit in Codicillis d'opp, Nide cum consideret in actu
 Negativ Non potest fuisse Revocatio, at in proxima specie
 consistit in actu a rimario legandi post inimicij.

Concilia l. 6. §. 17.
 de Execur. luer. Cy la
 ff. de hoc id.

N. 5

Militer pias Regula nostra dicitur testator

Procedit ad omnia
 dicitur in pias
 l. 2. §. 1. de legat.
 2.

Quis inimicij ignorat, Nam cum Contestata Voluntas fin
 dicitur in pias, Creditur nolle honorare legato, quz
 dicitur agnoscat inimicij, ut eo ~~lanc~~ Cuzano et
 alij, fundat Bellonus Nuper Relatus n. 26. licet dicit aliquo
 pias testimonio, Sunt autz at argumentis elegantia, pias

in l. 2. §. 1. de hys q. ut in d. l. 27. de univ. legat. in quibus
legatum Relicq. Conjugi illicito ab altero ignorante in monio-
que conjugis, Non erubuit; Deinceps postea Matrimonio illicito,
quia si scivisset, Non Reliquisset illicito Conjugi, ut in lega-
to pupili vel ignorante tutore Relicq. probat l. 7. C. de Donat.
inter, facitque l. 36. Cum alijs de Coquat. tutor. l. penult.
C. de legat. Arg. l. 2. §. penult. de legat. 2. Ut elegantior
Notavit Ramos 2. ad 11. l. 1. C. p. 18. n. 10. = Succedit ^{libertate indagari}
Alia magis Subtilis indagatio: An si inimicitia incipiat ^{quis dicitur contra}
Cum morte testatoris, Ut quia Cum erant antea amici, legatum ^{inimicitia in actu}
suis Fulneravit testatoris, Ea cuius Fulvrent decuit, adimpletz
Custatit legatum, Ita ut Maneat apud hys q. eo Regula 2.
l. 3. §. ult. cum adducta n. 1. An vero Contraria credat
Indignitas, Ita ut Ficus auferat legatum? In qua dub.
in d. l. 10. §. ult. n. 10. eo Bartolo et alijs affirmat, ad
suum pertinere, Nec Maneat apud hysdem per ademptionz;
Ea ratione, quod in eo qui ut in actu moriens, Non potest
Considerari Revocandi: Avimus Arg. l. ult. quando dicit legat. ^{arg. l. 6. §. 2. de legat.}
Nri Condicio si hys non erit Sub qua Voluntas fuit legatiz
cedit in ultimo instanti Nri, in quo jam Impletz requirit an-
dici, Et quia Indignitate Contraria post Mortem testatoris,
fit Contra fisco l. 1. et 16. de hys q. ut. cum adductis n. 7.
quia post Mortem, jam non potest esse Revocandi animus.
Ves hysq. Tenia Contrarij tenet, Scilicet, pariter adimpli ^{Contraria est}
legatum hoc casu propter Inimicitias, Manesque penes ^{libertate ut videtur}
hys q. Tano est quia in d. l. 3. §. ult. l. 22. 31. C. 2. h. t.
10. §. ult. Voluto matum, Indignitate hoc docetur, Nre No-
lenta erit Relicq. propterea quia adimpletz legatiz natiu
Eo interna Contraria presumpta Voluntate testatoris, cui
causq. deest factam Exortory Inimicitiz, q. probatur ab hys
xere, ut dicit n. 1. et 2; Atqui contrarij sic avimus po-
test esse in Fulvrento licet postea Eo Fulvrent decedat, ergo
pariter adimpletz ^{Crede debet, quia pro locus dicit. Ita}
UVA. BHSC ^{una intellectus q. 2.}
^{10. §. ult. de legat.}

Obstat pariter d. l. ult. quando dicitur legat.; Nam ibi agitur
 de conditione ad eundem; Aditus enim animo et factus in adven-
 tu persona Consuetudo l. do. et 88. de adq. hysed. s. ult. de
 hysed. qual. Et cum faceret Coepere non potest Ultimo hysed. p-
 tu arg. Etz. loat. in l. 113. de uo. Merito impleta cadit
 conditio non ad eundem; Et debetur legatum; Ita ut transmi-
 possit, ut pote jam existente condicione d. l. ult. Ita vitallij
 genda Chumazero. disp. s. 11. 10. Ches. l. minor. p. q. 3. n. 34;
 ac ademptio Volun. Requirit Animum intencij testantij
 Contarij dationi; Et si factum externum sit, Nec ab eo pro-
 cedat Unde nihil mirum quod hoc casu ademptum cadat
 legatum, Maneatque pennis hysedem, que non inelicans diffe-
 rentia est a nulla observata. Volun. mo vi casu Lusitani

*Pro in casu voluntentij ademptij, Nimirum quando ita crudeli, Igiturque
 tanta hoc vngula.*

Nature affectus pue testator, ut sine vitiumissione, motu
 dignoque mentis decedat; tunc enim de pueritate tempore
 Neglectio non potest dari in testant. adimendi animus,
 Et sic habetur pro indiguitate Contracta post mortem,
 Ex qua factio loca fit, ut dicitur n. 7.

N. 6.

Sed proxime dicitur Removetur hoc eo quod

Capitula l. 22. h. hysedem et mel. tll. data non cadunt adempta, quamvis
 hysedem diffis. Capitales unimicij unice testator, et hysedem dicitur
 inu. legata et in l. 22. h. t. arg. l. 86. s. necanuis de tll. mil., Sed vel pennis
 ditiones.
 hysedem adimendi hysedem manet hysedem cum effecti, ut exponunt 29. jura.
 suam vol. testat.,
 hysedem dicitur
 non nisi solus
 Tertan. p-
 pence. Quia. Bellon. n. 32., vel pennis factum, si institutus
 Necem intulit testamti, vel eo negligentia causa p-
 tenti morte l. 7. s. p-
 99. ut. 18. s. 1. simit. Girson. l. 15. ad l. Corn. de hysed. p-
 Quamvis diffeentij nota et nota ea est, Nam hysedem p-
 Institutionis volata non potest nuda voluntate dari aut
 aufert; Nec pro non data haberi, Et vola deforce voluntatis
 Conjectura l. d. c. de hysed. ut. l. 17. s. si eodq. de tll. mil.
 l. 27. s. ult. de Cond. institut., immo velut unice hysedem
 que testamenti Capue, dari vel adimi tll. debet s. ea eo

9.23 37

Unilateral q. mod. ult. infra. l. S. C. de pacis l. 76. ad Trib. quod pater suam
Legatum vero, ut dixi, Nuda voluntate adiri potest. d. l. B. nuda de chrisianis
§ Ut. et 22. h. t. Arg. assignationis liberti, qui pariter ad l. 1. §. 1. de assignato
m. potest Nuda voluntate l. 1. §. 1. de assignanda libert.
Unde nihil minus q. Contraria voluntas est inimicitij de
duca tollit legatum Ope Cooptionis: Ut et tollit heredis l. 2. confirmatio
Confirmatio eo inimicitia l. 8. ut intelligenda de confir-
mando tutor. junct. Goff. in nra l. 22. Non tamen huc
dat Inimicitia, Quis ademptio vel in totum vel pro parte
non nisi volenti ult. peragi potest eo. juxta Neger addita
arg. l. 77. §. penult. de legat. 2. Manet quid circa prolega quod in prolega
tum revocari: Utque prolegatum in d. l. 22 non tollitur et non tollit pro
perinimicitiam pro parte hereditaria à se ipso accipienda pro hereditaria
cum huc hereditas Reprohetur; Adimitur vero et Revocatur
pro parte Capienda à Coheredibus, qui retinet legati natu-
ram eo. prolegati distinctione traditur in l. 116. §. 1. l. 1. §.
§. 3. de legat. 1. Exgrm. 3. de jur. fisci. t. 13. n. 12. Ast
lon Cp. 7. q. 57. n. 30. quibus addi potest l. 1. ad P. l.
Cp. 16. n. 10. qui ex Barbosa et Molina hoc docuit, et post
eum Autarez Sp. Cp. 31. à n. 8. Et pro conciliatione d. l. 1.
22. cum l. 12. de his q. ut. juncta l. 18. de legat. 3. Cher. l. 1.
diferentiary Cp. 33. infra, ipse l. 1. §. 3. de leg. huc
n. 31. et dixi in acad. de prolegatis Cp. 1. n. 23. argue ad
26. Ubi late egi de conciliatione d. l. 12. cum l. 15. et 18.
§ Ut. de his q. ut. Nec Repeto. Confirmatur huc distinctio Confirmatio decon
vitor hereditate et legata eo alijr exemplis adductis jam bus exemplis decon
eo l. 2. §. 1. de his q. ut. junct. rat. l. 16. de jur. fisci. l. 1. firmis condicio in
C. de hered. instite. In qua hereditas velita illicito conjug
at ignaro innoxioque Conjuge auferitur à Pisco, et tamen
in eadē specie non auferitur legatū, sed manet penes huc l. 22. de conf. legat
xoz § d. l. 2. §. 1. 27. de usufr. legat. 7. §. 1. de donat. inter
penult. C. de legat. 2. Aliud exemplum in Cancellatione

legatorum Consulto iuxta a testante: de qua in l. 1. §. 3. de
 his que de iure in test.; et huiusmodi, de qua in l. 2. eodem
 l. ult. de injusto Nuptio: que, et alia eleganter pingit A-
 mos d. l. 2. C. 16. a. n. 10.

N. 7.

SED rursus factam differentiam, regulam;

traduntur N. 1. tribus nota magis, quam ad iura cognita
 l. 1. §. 3. ult. et in principio de his 99. ut: Ubi Ulpianus ad
 ad L. L. P. P. docet, quod si legatarius status contra ven-
 tiam testanti moveat, Velicet, Vindicatur a fisco; Ergo male
 dicimus ademptum, eo capitali inimicitia maneat penes
 heredem; Et consequenter nulla videtur differentia inter
 heredem et legat. Goffredus in m. l. 2. ad Ulpianum in
 d. l. 1. §. 3. ult. sed non proficit ratio specialitatis. Cuius in d. l.
 2. in eodem affirmat, q. hic Caput testamenti et status fundus,
 ut impugnat videtur, de quo indignus est l. 1. §. eod. que loqui-
 tur de indignitate post mortem, nec hoc distinguit Cuius. Na-
 mos vero ad l. 1. §. 3. ult. non vult sibi cavere ut q.
 aliquando ut cadunt, sed differat affirmat d. l. 2. cum l. 1. §. 3.
 Ceteri de Ulpiano, aliquando ut ab indigno recipi l. 1. et 16. de
 his que de iure in test. Ceterum igitur diversis casibus tractari in d.
 l. 1. §. 3. ult. ab eo, de quo agitur in principio d. 1.; Nam in d.
 ult. agitur de accensione, Motaque status controversia post
 mortem testantis, quod eo co liquet, quod non dicit Ulp. C. 16.
 l. 1. §. 3. ult. Jam mentis controversia non motam Cuius
 ut melius notavit ipse A mos d. l. 2. C. 16. N. 11; postquam or-
 te potest eo vult eius, q. ut accipit de postremo que vero
 testante verificari non possent: quo pro certo posuit, succedit
 alia regula, quod contracta indignitate post mortem testa-
 tis ad eam pertinet legatum l. 1. et 16. de his 99. ut. que
 de hoc casu intelligenda; ac contracta jam aliunde indigni-
 tate eo capitali inimicitia in non testantis non fit locus
 sed ademptum cadit legatum et manet penes her-
 dem d. l. 1. §. 3. ult. et 31. §. 2. h. t. rei intelligenda et cum
 proximo concilianda, fuit que ab arg. l. 36. §. 1. de verborum de-

*Impugnatio digni-
 tatis inter legat. et
 heredes. id est
 d. l. 1. §. 3. ult.
 et l. 2. §. 3. ult.*

Ubi dicitur q. d. 1.

Ubi dicitur q. d. 2.

Ubi dicitur q. d. 3.

Ubi dicitur q. d. 4.

Ubi dicitur q. d. 5.

Ubi dicitur q. d. 6.

Ubi dicitur q. d. 7.

Ubi dicitur q. d. 8.

Ubi dicitur q. d. 9.

Ubi dicitur q. d. 10.

Ubi dicitur q. d. 11.

Ubi dicitur q. d. 12.

Ubi dicitur q. d. 13.

Ubi dicitur q. d. 14.

Ubi dicitur q. d. 15.

Ubi dicitur q. d. 16.

Ubi dicitur q. d. 17.

Ubi dicitur q. d. 18.

Ubi dicitur q. d. 19.

Ubi dicitur q. d. 20.

Ubi dicitur q. d. 21.

Ubi dicitur q. d. 22.

Ubi dicitur q. d. 23.

Ubi dicitur q. d. 24.

Ubi dicitur q. d. 25.

Ubi dicitur q. d. 26.

Ubi dicitur q. d. 27.

Ubi dicitur q. d. 28.

Ubi dicitur q. d. 29.

Ubi dicitur q. d. 30.

Ubi dicitur q. d. 31.

Ubi dicitur q. d. 32.

Ubi dicitur q. d. 33.

Ubi dicitur q. d. 34.

Ubi dicitur q. d. 35.

Ubi dicitur q. d. 36.

Ubi dicitur q. d. 37.

Ubi dicitur q. d. 38.

Ubi dicitur q. d. 39.

Ubi dicitur q. d. 40.

Ubi dicitur q. d. 41.

Ubi dicitur q. d. 42.

Ubi dicitur q. d. 43.

Ubi dicitur q. d. 44.

Ubi dicitur q. d. 45.

Ubi dicitur q. d. 46.

Ubi dicitur q. d. 47.

Ubi dicitur q. d. 48.

Ubi dicitur q. d. 49.

Ubi dicitur q. d. 50.

Ubi dicitur q. d. 51.

Ubi dicitur q. d. 52.

Ubi dicitur q. d. 53.

Ubi dicitur q. d. 54.

Ubi dicitur q. d. 55.

Ubi dicitur q. d. 56.

Ubi dicitur q. d. 57.

Ubi dicitur q. d. 58.

Ubi dicitur q. d. 59.

Ubi dicitur q. d. 60.

Ubi dicitur q. d. 61.

Ubi dicitur q. d. 62.

Ubi dicitur q. d. 63.

Ubi dicitur q. d. 64.

Ubi dicitur q. d. 65.

Ubi dicitur q. d. 66.

Ubi dicitur q. d. 67.

Ubi dicitur q. d. 68.

Ubi dicitur q. d. 69.

Ubi dicitur q. d. 70.

Ubi dicitur q. d. 71.

Ubi dicitur q. d. 72.

Ubi dicitur q. d. 73.

Ubi dicitur q. d. 74.

Ubi dicitur q. d. 75.

Ubi dicitur q. d. 76.

Ubi dicitur q. d. 77.

Ubi dicitur q. d. 78.

Ubi dicitur q. d. 79.

Ubi dicitur q. d. 80.

Ubi dicitur q. d. 81.

Ubi dicitur q. d. 82.

Ubi dicitur q. d. 83.

Ubi dicitur q. d. 84.

Ubi dicitur q. d. 85.

Ubi dicitur q. d. 86.

Ubi dicitur q. d. 87.

Ubi dicitur q. d. 88.

Ubi dicitur q. d. 89.

Ubi dicitur q. d. 90.

Ubi dicitur q. d. 91.

Ubi dicitur q. d. 92.

Ubi dicitur q. d. 93.

Ubi dicitur q. d. 94.

Ubi dicitur q. d. 95.

Ubi dicitur q. d. 96.

Ubi dicitur q. d. 97.

Ubi dicitur q. d. 98.

Ubi dicitur q. d. 99.

Ubi dicitur q. d. 100.

tit. mil. et c. hunc Casum Caprendus Ulpianus in d. l. 36. d. 2. ^{et c.} ^{inter}
d. in principio, Ideoque ait, quod si vero simile est capite ^{inter}
testatoris nullius, Revocatur legatum; Quia ergo erit quia
ta nullitatis post mortem testatoris, cum mors ipsa jam
dimittit voluntatem l. d. locati. Et hoc sensu intelligenda
ipse in d. l., ut maledictio, injuria, factique infamitatis
votum ad versus testatorem (de quibus Eleganter Accit. d.
Obi. c. 1.) intelligenda sunt vero testatore, ut eos inde le-
gatum ademptis Et penes hujusdem Remaneat Cudam: Hinc
etiam intelligenti Manipanda d. l. 27. de usufructu legato ^{intelligi. d. 22. de}
alioquin in de Primitivis, indignitatemque post mortem Con- ^{usufructu.}
sultus Agere, non potest hujus Conjugis testamenti fructus
repetere, ut uno Verbo Agnovit Ramon ubi super, et nisi
hunc testum tangente Contra in c. de litem, Verbo Verborum
N. 11 et 12. Simil. l. d. l. c. l. Acca de iudicibus n. 66.
Rara differunt inter indignitatem Contractum in vien, et ^{l. d. d. d. in}
post mortem testatoris in eo stat, quod dicitur testator ^{indignitatem}
potest nolle postea, quod antea voluit, cum deambulato ^{et post mor-}
na vi et mutabili iure ad mortem voluntas l. d. h. t. ^{tem testatoris.}
l. 32. s. ait. de donat. inter. viisq. indignitatis, et cum
eo inimicitia Resultet Contraria voluntas d. l. d. s. d. h.
cum adductis n. 1. Mors ademptis Cudam, nec fructus
solum habere posse, qui tantum ex ipse indigno jam quibus
vel Cetero Separata c. 7. l. 116. de v. c. et d. de just. et jur.
juncto Bellon. de jur. acc. c. 7. q. d. d. n. 11; antea ergo
ergo nec validum ^{um} nec legatum sui quibus dicitur po-
test, quod prius per contraria voluntatem ademptum fuit
et consequenter nec fides locus; At mortuo testatore nulla
tunc eis esse potest voluntas ut pote morte continetur d. l.
l. h. d. Unde manet prima voluntas legati sine post-
eriori contraria voluntate, sed quia iniquum erit altero
mortuo indignitatem legatum cum Cetero manet, tunc ab eo
velut indigno fidei vellet ex ipse d. l. 1. et 16. de h. 77. ita
Eleganter licet pluribus fideibus omnis diciturque legatum

L. de pasci. lit. d. à n. 7. et complexibus *Autorez*
d. p. de pasci. Reg. Cf. 31. à n. 81.

N. 8.

sed ille mihi *utat* *de* *impulsi* *q.* *si* *d.* *l.* *d.*

Alia *argumenta*
contra *generaliter*
tacita *ad* *impulsi*
et *id* *q.*

intelligitur de tacita ademptione propter inimicitias,
non ipso jure, sed que exceptionis legatum tollere
d. l. 22. h. t. Bl. S. *Uexianus* Arg. l. 81. d. 2. de legat. l.
Abiqui in d. l. d. Non tolli legatum ipso jure Convincent
verba magis *ut* *legatum* *ad* *eo* *per* *non* *posit*; Ego in-
telligi non potest de Inimicitia in vita testantis, tacita
que ademptione. Quam difficultate mixor Omnes adducos
omissive: Sed dupliciter Responderi potest, *ut* *q.* *verba* *at*
ta *sunt* *intelligenda* *ut* *scilicet* *hoc* *casu* *à* *legatario* *petere*
non *exipere* *legatum* *non* *possit* *q.* *Suadet* *in* *incipit* *l.* *d.* *oll.*
in *l.* *et* *p.* *vel* *si* *accipiantur* *de* *legatario*, *eo* *sensu* *capienda*
ut *petere* *cum* *effectu* *nequeat*, *Nam* *inanis* *est* *petitio*, *quæ*
de *l.* *Exceptio* *potest* *esse* *l.* *13* *de* *liberat.*

Dupliciter *divin*
ta.

Item *apparet*
de *his* *q.* *ut* *ta.*

Legat. Tunc etiam non inutitiliter opponi l. 12. de his q.
ut: *Ubi* *secundis* *in* *tribus* *hereditibus* *incapacibus* *(quorum*
in *scriptis* *in* *priori* *tit.* *odio* *habet*, *et* *indignos* *repone*
ut *explicante* *adducti* *n.* *6.)* *legata* *in* *priori* *tit.* *data* *non*
videntur *adempta*, *ut* *licet* *licet* *non* *desinat*, *Supponit* *ta.*
te *Cuius*. *Et* *legat* *eo*, *potestari* *Conciliatoris* *Exemplo*;
Et *tamen* *obj* *ratio* *transcendit* *etiam* *legatario*, *quibus* *eo*
amoy *legata* *relicta* *d.* *l.* *d.* *pro* *odio*; *Ego* *scilicet* *et* *regula*
facit *n.* *1.* *Sed* *respondendū* *cum* *cod.* *Cuius* *preca* *solz*
debere *heredes* *quos* *odio* *habuit* *non* *legatario*, *quibus* *si*
adimere *voluerit* *facilius*, *aut* *primo* *aut* *secundo* *tit.* *aut*
Codicillis, *aut* *etiam* *nuda* *voluntate* *ponit* *d.* *l.* *3.* *et* *ut.*

Item *relativa*
singularem

d. l. t. *Capiebam* *amplius* *hanc* *rationem* *in* *Acad.* *de*
prelegat *n.* *34.* *Nam* *licet* *aliquando* *ratio* *obj* *debeat*
alio *comprehendere* *propter* *indivisibilem* *voluntatem* *l.* *2.*
verba *quæ* *in* *tit.*, *tamen* *in* *d.* *l.* *12.* *hoc* *non* *imilitat*, *quia*
in *eo* *tantum* *primo* *heredes* *odio* *habere* *videantur*, *in* *quantum*
secundo *incapaces* *honoris* *est*; *at* *qui* *secundo* *ut* *heredes*

ulum Amari; ego prois Volun ut hentes odio habuer; Ergo legata-
rij immunes esse ab odio, et consequenter legata immunita ab ad-
ptione. Quid autem de prolegato dicendum in eadem specie d. l. 12.
Capituli in tract. de prolegat. n. 22. Ita repetere fas est.

cap. 2.
de conciliariis inducitur
Voluntatis legat. l. 1.
ho. tit.

Et dicitur. Nuncque dicam de revocatione, ademptioneque legatari-
tae legati, aut fideicommissi propter Capitales inimicitias inter te-
statoris et legatarius procedunt, Nisi utrum in amicitia redierint
Nam hoc casu legatum et fideicommissum reintegratur l. 1. h. t.
arg. l. in ignis d. C. famulij Grece. Cetero huius privilegij exi-
muri ab Ulp. in d. l. 1. Et in l. 32. §. 3. de donat. inter cuiusdem
Inscriptionis, Nimirum, quod deambulatoria sit voluntas usque
ad eorumque Nieg, Unde anterior mutata voluntas non tollit re-
quiescentis l. 27. C. de fideicom., quo pariter nihil est quod
obstet legato, Nam, ut nuda Concessio voluntas deumpsa ex suo
inimicitij Capitalis idcirco tractu adimit legatum, quia est contraria
amori, et voluntati donationis d. l. 3. §. ut. cum adducit n. 1, Ita
Ultima voluntas, que contraria est voluntati adimendi, confirmis
necessariis est voluntati dandi, idcircoque legatum reintegratur,
quia ut voluntas suprema prevalere debeat l. 12. §. ut. de legat. 1.
Cum adducit sp. 1. a. n. 1. Exemplo donationis inter vivos et
voverim, que, ut legatum, morte confirmatur, et penitentia reser-
vat, in qua non sufficit proxi voluntas contraria donationi, si
Ultima sit, alia donationi confirmis, Nam Suprema vrget ult-
imumque iudicij attenditur d. l. 32. §. 3. de donat. inter. Donat.
§. Cp. 17. Recor de donat. Cp. 17. n. 2. Autem d. 3p. Cp. 31. n.
36. Et alij adducit n. 1. Et ut nuda voluntas adimendi non re-
quiratur quod sit verbis declarata, non sufficit factum, et que
tali elicitur d. l. 3. §. ut. h. t. arg. l. 1. §. 1. de assignand. libert.
Ita, ut reintegratur legatum, non requiritur Revocatio Revis
per, sed sufficit aliud facere, eo quo testum amor, voluntas que
Ergo legatarius presumatur, cuius rei exempla Minuuntur et
nach. Etstantia adducit a Cotton. Cp. 7. q. 57. n. 18. Ut ad
proxim Notant an Cessaret Revocatio eo qd, qd Chrystianus
icatur confirmis et consensu decedat, quod etiam Casp. pluribus
notat Alvarez n. 86. Nuncque Scripseris adducti privile-
gium agnoscunt. Sed an per reconciliations Mantet legatum

Exemplo donationis inter
vivos et voverim
l. 32. §. 3. de donat. inter.

Quando veritas in
fidei revocatio
Rebus legat. est non
an ut iniqua volunt?

seu fideicommissum ipso, juxta Eo antiqua voluntate? An non
 requiratur Eo nova Navarra Eo ipso Reconciliatione? Non satis
 Appertum. Ad quod Supponimus quod vivimus N. 1. Legat. ad
 Adm. Op. Exceptionis, fideicommissum vero ipso juxta d. l. 3. s.
 ult. l. 22. h. t. 36. s. Veteranus de tll. mil. 18. de legat. 3. con-
 tione adducit Op. 1. n. 11. Et 15. Et Exceptionis opponenda ab herede
 prodato facte Inimicitia, quod est Exceptionis Utinam Eo persona
 legatarij, ut dicitur in d. l. 36. s. Veteranus, licet dubitet Cui.
 6. l. 2. Pap., id est, ut intelligo: Cum crimen legatarij, vel odij
 erga eum sint Materia productiva Exceptionis, Merito Eo persona
 legatarij debet Utinam, quod ultra Eius personam non Utinam; quod
 in judicio, si probetur à legatario factum Reconciliationis, aut ap-
 pareat de voluntate, Manet legatum ipso, juxta prima que volunt.
 Constituta, nec remanet Eo voluntate nova, sed tamen constituitur
 Effectivi quod ante Merito juxta, et sine effectui conditio, quia Re-
 Conciliatio tollit Effectum Impedimentum que Exceptionis, quo debita
 Manet legatum, ut antea, et hoc sensu intelligendū est Verby
 Reintegratus in d. l. 1. s. 3. de donat. inter, factū
 ab arg. l. 11. s. plus 1. de secundū tabulas, ubi eleganter Notat
 Gothof. ad Differentia Invidiositas, que, ut nuda voluntate non ad-
 minus Eo. dicit N. 6., ita legitime Reblata, nuda voluntate requirit
 Constitui Eleg. textus in l. 11. s. 2. de secund. tab. ubi licet confi-
 si Differentia Notat Gothof. Et pro plenior intelligencia Vid. Cu-

Reblata impedimento in-
 micitia manet legatum
 ipso juxta l. 3. s. ult.

Quid in fideicommissis
 videtur novum, et non
 voluit voluntate et
 adinam ipso juxta.

in fideicommissis? quod non tangit Gothof. Cum hoc tollatur ipso
 juxta d. l. 3. s. ult. 18. de legat. 3. Videat quod Reconciliationis se-
 quens Uterum Constituat fideicommissum Eo nova voluntate, q.
 defensari potest, et Uterque ad hoc induci d. l. 32. s. 3. de donat.
 inter, ubi in hoc Separari Videtur fideicommissum à legatis. de
 cogita. Potest etiam non Negari Consequi Cui d. l. 1. s. 1. h. t.
 hac ponderatione: Et Eo inimicitia facta voluntate legatum adi-
 munt, ita Eo Navarra Nō legatū alienatione, facta videtur
 ademptio l. 18. et 23. h. t. s. 12. de legat. 3. At qui non Reintegrat
 tur legatum, Et si Res legata alienata ita non restat in potestate
 tunc tenentis d. l. 15. Ergo pariter et si post inimicitia Reconciliatione

Consequitur l. 1. s. 1. h. t.
 A. hoc est

sequatur, Non potest Nominatim legari: Adhuc hęc pira
 licet Non Communauit, nec voluit. P. Faber 3. demum. cp. 15.
 Respondemus, Cui recessione rei legatę non sequi recessio le-
 gandi Voluntas, quia potest testator vbi habere, vel vbi ge-
 ra relinquere in hereditate: At Cui Reconciliatione Nominatim de-
 quirit Voluntas Confirmatoria legati, quod vobum impediatur
 Natione vbi Elucens Contactus Voluntas, at qui cenat vbi
 ponit per Reconciliationis Amore; Ergo cenat Causa impediunt
 h, Manet illa prima Voluntas legandi. P. Vercaij opposi-
 1. 23. de liber. et posth., de cuius Reconciliatione cum nra l. Legi-
 Gothof. in d. l. 23.

¶ 10. Ad eandę tacite ademptionis speciem pertinet,
 quod si testator post Scripta legatę, Ingramm legatarium, non
 bene morantem, vel penimum appellat, Inducitur tacite legatę
 ademptio, quod pertinet Rescriptę Severi in l. 13. h. t. ubi, si testa-
 tor in prima Scriptura liti aliquid liberto relinqueret, et postero
 in Scriptura adiret penimum libertę, hoc ipso ademptione
 tacite legatam videtur: quod idę tollit Paulus in l. 20. h. t.
 in qua, legatę relicto liberto in prima parte liti, tacite inducit
 ademptio eę eo, quod testator in eadem Scriptura Ingramm litem
 appellet, proutque ab Arg. l. 1. C. de hi q. vident que adduci l. 14.
 J. penult. d. l. de bon. libert., iuncta l. 1. C. de calumniatoribus.
 in quibus Coccianus filius Pauloni accusans libertę eę eo q. Pater
 in liti Venenum a liberto proximo, vel aliud Crimen commi-
 num dixerat, nec ob hoc denegatur filio accusanti bonorem posi-
 tio in bonis liberti: Sed improprie et late hęc iuxta adducun-
 tur, cum tantum prodebe probere Confessione Criminis in ali-
 quo, ut Similiter debeat prodebe in nra Cam Confessio testan-
 tis ad adiundę, et inopie Magis citantur Glo. in l. 3. d. 1. ad
 Planianę l. 28. ad Velian. 16. d. 1. de Curat. fisco, loquitur nec
 cio quis pro, aut contra deponi possit. Tangunt nra illatę
 lenimie Auz. et Gothof. in d. l. 13. et 20. P. Faber 3. demum.
 cp. 15. nec pstant Natione: quaten eo stat, quod testator, qui peni-
 mum Ingramm, vel non bene morantę appellat legatę, cognomi-

Quid si testator proscriptę
 legatę appellat legatę
 Ingramm?
 Septima l. 13. et 20. h. t.
 l. 14. h. t. l. 1. d. 1. q. 2.
 h. d. liberti
 h. d. cum conditione et
 legatę appellatę
 Ingramm.

Efficit quod derogant
inimica voluntas
Unde non requiritur, pro
hinc causa ademptoria

Voluntate erga legatum inimicam, quae concurrens est amori de-
linguendi legatum; Unde precise debet Urqui tantum ademptoria arg.
Causa ademptionis, quam hoc inimicitia Capitali oritur dicitur
Coc l. 3. §. Ult. 22. et 31. §. 2. h. et quod habet locum, sive cum
Causa has injuriosas facationes dixerit testator, sive eandem
Causa; quia Sufficit Materialis Concurrens Voluntas testatoris,

Aut si passus sit legatarius
sine innocentiis factis, et
magis possit legatarius

nee Despicitur de iusticia Voluntas arg. d. l. 22. l. 1. h. t. l. de
his que tte. cum adducit supra d. 2., Et sive innocentia in sui
fatoris probare paratus sit legatarius, cum etiam hoc posita resultat
Concurrens Voluntas, ut eo alijs Notae ad aliud On. 8. ep. 17.
lib. C. Et hoc et quod dicitur in d. l. d. 13. qua. Ratione motus,
quod perperam intelligit Claus, id est, aliqua efficacia, cum
debeat intelligi, ut faret, de quacumque leti, ineptave causa, quia
Non Natio Voluntas, sed ipsa Voluntas queritur. Postea etiam
tentari hoc casu Non solum fideicommissum, sed legatary adimi

In alio casu legatarius
causas ademptoriae ipso
non potestatem: etiam
et, quia pro eorum tte, nec
causam probat esse.

ipso jure, item in eodem tte, vel alio eque solemniter profata Verba
in legatary profecit testator, quia utrumque Expressa Verba
Concurrens dationi Non profecit, Expressit tamen ea, eo quibus
necessario Concurrens Voluntas Elicitus sive aliqua probatione,
Et cum hoc eodem Solemni tte. inclusa ibidem debent operari lega-
ta ademptionis ipso jure ad adducit Cp. 1. n. 13: Et hoc sicut
intelligo quod in d. 120. Paulus ait achony eo tte habere non
potest; Et enim ope Exceptionis tolleretur, dicitur acci et, per
Exceptionem Elicitus d. l. 3. §. fin. 22. h. t. Potestque ad confir-

Off. et dicitur. l. 2. §.
de his qd

mationis ponderari l. 11. §. 1. de legat. 1. Nec obstat l. 9. de his
qd. De cuius intellectu Acty n. 6; Verba enim ibi intelliguntur
de probatione sine effectu, quia de inimicitia legatum ipso jure
non adimitur, cum hoc non constet eo tte, sed eget probatione
probatione; Et hic eo eodem Striptum tte. Constant Verba omnia
Expressiva, Unde Notae ipso jure ademptory Creditur legatum
ad intelligentia d. l. 20: quam dixerunt nullus, quem testatorum,
notavit.

Se. H.

Sed contra proximam Regulam opponi potest l. 1. C. de
his qd. ut (licet pro confirmante. inique adducit) ubi: eo qd, quod

testatus Unum loco hereditas Epistola vel Codicillis testavit
imminentem voluntatis eius, indignus officio, et hereditatis pars a
fisco vindicatur; Ergo similiter ad fisco potestate debuit ind. l.
18. et 20. h. t. Tangit hunc tractum cum l. 22. h. t. Quia. l. 22.

l. l. in ea, notus iuxta omnia; et ad aliud sine comminatione
agnoscunt Conn. 2. Comment. Cp. 7. n. 2. On. 7. Cp. 10. l. 6. O. de
Respondendy, ideo in d. l. A. Non potuit induci hereditatis adim-
ptionis, quia hereditas nec Codicillis, nec per epistolam; nec nuda
voluntate adim potest l. 1. A. cum supra adducit n. 6. On
de hoc meo jure hereditate adire potest arg. l. 22. h. t. cum
supra adducit, et eo hoc locum esse non potest juxta accretum, quia
per indignum fisco admittitur et facit partem, iuxta late fructus. l. 22.
de jur. acor. Cp. 7. q. 52. n. 83. sed quia iniquum esset, quod heres
quam ingrati et non benemerente testator appellatur, cum iure heredi-
tatis maneat, ideo fisco eripit, quod ratio est d. l. A. quam agnoscunt
Cinguinus 2. de iure fisci. l. 1. per totum. Botton. ubi proxime Anu-
rez 3. p. de iure leg. Cp. 31. n. 11; at in legato Constanti observandum
quia cum nulla voluntate adim potest in d. l. A. et cp. 1. n. 13.
inducatur per Constanti voluntate tunc ademptio eo eo q. ingratum
appellat. l. 1. B. et 22. h. t. quod enim ademptio est, nec
datum videtur, ut ait Cp. 1. n. 11. d. l. delegat. 1. unde necessarium
est quod maneat iuris hereditatis, ad differentiam indignitatis conditio
post mortem, quod etiam in legato per locum facit l. 1. d. §. ult. l. 16. de
his q. ret. per ratione differentie adducit n. 7. ubi etiam ostendit h. d. d. l. 1. ad
l. ad Manianum, ubi de testator mortuus dicitur, a testator non mor-
tuus allata esse sibi non creditur ei adversus verbum, nisi hoc alium
de probetur; Ergo pariter Ceteri non debuit testatori ingratum appel-
lari: Liberam legatum, ut induceretur ademptio in d. l. 13. et 22.
h. t. l. 1. l. 1. Antiquorum cum fisco differentia, quam expulsiu. l. 1. p. 1.
in ea: quod in d. l. 3. l. 1. agebatur de vi confessionis Demini quo-
ad infirmandam penam foris vel maris. Verus, quo casu non dicitur
ad Offense Confario, quia testator tunc prejudicium in pena, et
Republiz utilitas in ditione innocenti arg. l. 5. de penis, coram iudice p. 1.
Finesse Verorum p. 1. deducunt, nempe, Confessionis Nuncem
h. et alium non ex parte aut exculpare Num, nisi aliunde probatio
cum confessione Concacit d. l. 3. §. 1; at in d. l. 13. et 22. volum

Quid probet confessio
Nuncem que ad infir-

Agitur de Relegatione Relicti, quod, ut à ceteris Voluntate Testatorum
dicitur in dandi, nec per iudicium datur, Et legatarij per legatum
quod Voluntas etiam ingulsa tollere potest d. l. h. h. l. h. quod
Ratione Motus Cum aduocatus N. l. or. quam sequitur Galtus. in d.
l. h. Eo eadem Ratione Non Ceditur Facili confessioni contra filij
Injunam, cuique Causam in illis inuadentis l. ff. de inoffici.
Testi. ff. de Caua Et Salua quippe, qua pena est filium patris
et paternam hereditatem, quam etiam et uoluntate Testatorij filij manent
pauere: Et licet Magnum, partem per filios faciet Confessionibus,
ut dicitur in l. 1. d. h. de agnoscenda liben. procedit hoc in Relati
ne, que respicit, ab eo, Et potest alia lege prouisione, non tunc
ad inuadendam penam prouisionis, nisi legitime ex gremio
in Cognitionis probetur l. 22. et 30. Ca. de inofficiis d. l. h. h.
ff. de alio quoque. ff. de mor. l. Varium C. ff. de l. 10. et 22.

Rel.

*Item tacite admissa
legari et inducere
canalibus l. h. h. et*

*et puidit ipse pater d. uel
per ipse et inducere, p. d. est,
de agnoscenda liben. d. h. h.*

Est et alia tacite Ademptio Speciei: Et dicitur
est Relictum Legatum, illud inducat aut Cancellat, aut legatarij
Nomen, Eo quo tacite Revertat Ademptio; Nam ut Paulus ait in
l. h. h. t. Nihil unquam inducatur q. *de agnoscenda liben. d. h. h.*
d. est, An Ademptio facit Relicti, an Revertat de parte Cancellatibus
Idemque Exponitur in l. 32. lit. d. part. 6; Et quidem si an
te Cancellationem illi iudicant Testam. Inducitur Testam. legati
eius iuxta arg. l. h. h. l. 1. delegat. l. l. 22. h. h. v. intelligendum
N. l. or. Et idem in huiusmodi Obseruatio, Cuius Testam. ipse
iuxta contingit, si ante perfectionem ill. Cancellationem tunc no
men heredis, manet que penes creditores (Coheredes ut vo
let notari Eo l. 1. d. h. h. de his que in ill. Relicti prin
cipij est, quod Eo Cancellatione peripitur Anteriori tunc
l. 2. et 3. eod. l. 22. lit. 1. part. 6; Et tunc necesse est Revertat
Ademptio Eo Regula l. 17. C. de legat. 27. C. de fideicommissis p. d.
in ill. h. h. t. que tunc de eorum procedunt in Cancellationem
vel Legatum vel heredis Nomen, Nam si in Cancellatione hoc est in
Relictio, nullius momenti est Cancellatio, nec Impedit dis
positionis Effectus l. 1. in principio et 3. 3. de his que in ill.
Bellon. de iur. accuend. C. 7. g. So. à N. l. et eor. l. transitus

Castillo A. Controuers. Op. 37. à N. 27. Aliud est si post perfec-
 tionem Et Confirmationem tte hoc fiat; Nam tunc desingenda
 hereditas à legato, quippe Nominis heredis Cancellato post con-
 firmationem, sicut Certe aduocatus manet, sicut pignoris post
 sine opore C. l. De his que in tte. l. ult. de injust. Nupt. iurata
 Natione l. 2. §. 7. l. 8. §. his autem de secund. tab. l. Unica si
 tibi tte. Et ideo sicut auferat hereditatem l. 12. et 16. §. 24. de
 his qd. p. iurata Natione l. A. C. eodem; in legato vero Canal-
 latione Consulto facia post tte. Non tollitur paxiter legatum
 opore sicut, sed opore Exceptionis l. 1. §. 3. De his que in tte; manet
 autem Legatum pones hereditatem Argum. l. 3. §. ult. 13 et 22. h. t.
 qua Suppositione Capienda d. l. 1. §. 3. ut aduocatus Ramos
 ad Papia l. Op. 16. N. 12. Sed adhuc maiori distinctione
 opus est in hereditate. ~~nam per~~ Nam per Cancellationem in ca-
 pta eorum ptes tunc Verum est, cum testator ideo Cancellauit,
 quia ptes heredis indignus hoc in tte. declarando; quod in
 ea dubium nullum est; Aliud est si constet testatoris ideo Can-
 cellari, quia decedere noluit intestatus; quo casu hereditas
 scriptis auferatur heredi; Nec pertinet ad ptes, sed permanet
 ptes venientes ab intestato l. Unica. §. Si quis de his que in tte.
 iunct. Cuius. 6. Temp. Op. in ea et ex pluribus Bell. d. Op. 7. q.
 54. N. Do. Item est si intum tte. Cancellat; Nam tunc paxiter
 manet hereditas pones venientes ab intestato, cum eo hoc intelli-
 gatur testatoris Velle intestatus decedere. d. l. Unica. §. Si quis; si
 tab. tte. l. 30. C. de tte. Et nisi tte. in pluribus Codicibus sicut
 Exemptis scriptis eret, et unum Cancellauit, non intelligatur tes-
 tator decedere Velle hoc casu intestatus, nisi contrarium à legiti-
 mis probetur, que et opore l. 30. De his que in tte. pones ptes
 ter Cuius. Mania de Conject. d. tit. 1. N. 31. Perizoni. de iur.
 facti d. tit. 1. Et ex pluribus Antiquis Bell. ubi supra N. 25.
 Et q. 54. N. Do. Dubium manet est, cum testator nomina
 heredy Cancellauit, Et non constat ideo Cancellare, quia repu-
 tauit indignos heredes, nec quia noluit decedere intestatus, sed
 sumus in dubio. Et tunc sic Bart. Cino. Angelo. Leonardus
 Et alij tenet Bell. d. q. 54. N. 31. intelligi Velle decedere inter-
 (stat)

cpd
 Scias si post perfec-
 tionem, que cum desingenda
 in hereditas a legato
 l. 2. §. de his que in tte.
 l. 1. §. 3. uq.

Quando est cancellat ad
 tte facta? et q. capulda
 hanc se indignus sicut ut
 tte. q. de his que in tte.
 tte.

l. 30. de his que in tte.

l. 1. §. in non veniet op
 q. de his que in tte.
 et hollanctis.

Nec fit in locum etc. Ceterum in puncto quod mihi congerit
 ventura placet, quam habet Gloria in d. l. 30. C. de test. et
 in l. 1. C. de his q. ut. Et licet nullo adducto amplius vide-
 tur et Lamer. d. ep. 16. n. 12. et manifeste probatur eos d. l. 12.
 et 16. §. 12. de his q. ut. In quibus, eo sola Cancellatione fit
 locus fito, quin huiusmodi decesserit indignus eos d. l. 12. d. 12.
 huius: Vbi requiritur ad concludendum fidem quod constat testato-
 rum vivere decedere interitus, quod non constat ex sola
 Cancellatione, unde ex ea indubio fit locus fito; in legatis
 et ex Cancellatione interitus inducitur tacite ademptio ma-
 raeque peris huiusmodi ex ratione differentie praestata n. 11. et idem
 sine distinctione loquar nostra d. l. 16. h. t. Et pro intelligentia
 l. 2. de his q. ut. quod unius huiusmodi nomen cancellavit
 vel quovismodum, sed omnino punct. l. 3. cod. l. 8. §. huiusmodi de te-
 stam. tab. Vid. Menchaca de Succ. progre. 3. §. 27. d. n. d.
 Bell. d. q. So. n. 28. vique ad finem. Insuper adducit Gloria
 ad hanc partem l. 7. de petitione huiusmodi. in qua verbum induc-
erunt non denotat Cancellationem, sed motum in officium quod
 nulli in iudicio, et ad aliud Gothofr. et Pader in ea, Laxariet
 G. de test. C. 3. in fin.

De his admissis in dubio
 fito eos l. 12. et l. 8. de his q. ut.
 huius q. ut.

Similiter explicat l. 2. de his
 q. ut.

N. 13.

Succedit nobilior inter tantae ademptionis opo-
 cui, quae videtur circa alienationem huiusmodi legatam sine causa a testatore,
 vel donationem debiti, aut nominis relicti, in cuius plena notitia
 de totius contentu Cetero necessarius est: cuius prima Clementia
 significavit Inceptor et pater in Comm. 3. de rem 12. d. n. de lege
 a quo adducimus species nominis et per iudicium tantum pro me-
 thodo libere videmus, et plura subtilius cognitionis non acca vi-
 tui peragimus. Regula ita Cetero Ceteri videt: Volunta-
 ria alienatio huiusmodi legatam inducit ademptionem; necessaria non
 conservat legatam; quod potius exemplum est Regulae quam
 Regula ipsa; Sane melius jure dicitur in d. §. 12. de alienatione huiusmodi
 legatam facere Animo adimendi inducitur derogatio legatam; non
 constat de animo, tunc ex voluntaria alienatione adimuntur
 legatam: Ex necessaria manet; tunc ut primo casu probatio
 tary voluntaria incumbit legatario: Secundi incumbit huiusmodi

Notitia inter ademptionis
 species: Cetero tamen alienat
 non legatam. d. §. 12. in fin.
 de lege. l. 1. §. 12. et l. 16. de
 lege. 2. q. 1. d. n. 10.

Vel constat de animo ad
 imendi, vel non: Cetero
 fito ut manifeste d. §. 12.
 ad imendum huiusmodi
 ut voluntaria, peragunt
 ademptionem. huiusmodi
 peragunt (vel dicitur le-
 gatum)

alio differentia in casu
voluntatis et necessitate alienandi

fideicommissa l. 1. de nom. 12. Cum ergo. de legat. 2. l. 1. de legat.
 l. 1. l. 15. 18. 24. §. 1. Cum tribus de reg. 31. l. 1. p. h. t. l. 5. de fundo
 indico. §. C. de legat. l. 17. et l. 1. t. d. part. 6. Racio
 usque factis vera et nota est; Nam qui voluntarie alienat
 legatam, potest facere donationem Contrariam, eo quod resultat
 Contraria Voluntas, Siquid non vult quod habeat legatarius,
 qui per alienationem intendit quod habeat tertius; et
 nuda voluntate sine exceptione legatum adimatur eo regula
 l. 3. §. ult. l. 22. h. t. cum no. 1. adductis, Nihil in iure, quod
 pondo factis alienationis, Opponi possit legatario perentia dicitur
 capto, ut ponitur in d. l. 15. h. t. et supponitur in iuris ad-
 ductis: Qui vero vixit in familiaris necessitate, et legatary
 alienat, hoc facit propter causam determinatam necessitatis,
 que excludit causam absolutam adimendi, et consequenter supra
 legatary non est Contraria Voluntas, Manet que legatary in
 puto, seu estimatione d. l. 11. §. 2. de nom. 12. de legat. 3. cum
 supra adductis, et faciunt ab arg. l. 2. et 21. de fideicommiss. libent.
 docent Cuiac. 8. diff. Theodet. in d. l. 18. Om. §. 17. Liber Dec.
 15. ex. 2. et Dec. 16. ex. 6. et 7. Itanium §. Singular. Cp. 23. ex
 Pueribus melioris notae Cuiac. in d. l. 2. p. Cp. 12. a. n. 15. h. t.
 de iur. 23. n. 76. Gomez l. Variar. Cp. 12. n. 86. ubi l. 1.

§. 11.

Voluntatis alienationis Regula plane pro
 casu quoad ademptionem ubi Subiecta Materia excludit
 aliam Causam, vultur Voluntas; Et de Statum legatary manumit
 tat l. 3. §. 1. de fundo indico, 26 in princ. et §. 1. h. t. cum
 Nulgari: Si donet, quo cum aliis erit distinctio necessitatis Et
 facium Exprimat absolutam liberalitatem Voluntatis d. l. 18. l. 24
 §. 1. h. t. Et hoc quamvis donatio testantis Remuneratiois Et reg. l. 1. de man. Remunerat.
 Et si pueritiat aliquam obligationem (eo honestate morali de-
 ta) l. 1. §. 1. de donat. junct. l. 1. §. 1. de tuer. et rat. l. cum plu-
 res l. lator. de admi. lator, alio modo Remunerare, vel omnino
 sine accionis timore licet. Nd. Recy de donat. Cp. 3. n. 3 et 6;
 Et ea in Opus intelligi adempti legatum per Remuneratiois
 donationis vel legatary tenet Marcia de conj. lib. 12. l. 6. n. 15.
 quodque Contrary eo Rati. et alij antiquis tenent Remoch.

Regula voluntatis alienationis
 fieri potest quando materia
 in excludit alij casu puerit
 voluntatis, ut in l. 26. c. 1.
 l. h. t.

l. 18. l. 24. h. t. hoc est

Reg. l. 1. de man. Remunerat. l. 1.

A. primum. 167. n. 30. Ubi de remota legatum, alteri postea
legat per Commemorations Demonstrationem l. 1. de ac. S. de leg. h.

Alius ut cy facty potest in
clases volens et necessarij
alienatione ut accidit in
venditione.

de quo Ubi G. 3. agendum. Quid est cum factum potest inclu-
datur Necessarij Et voluntarij alienatione, ut accidit in vendi-
tione, quj Voluntarij et Necessarij peragi potest, ut Consulti
supponunt cum Explicare Obstruunt, tantum Reuertunt ad
Distinctionem Necessarij Vel Voluntarij Alienationis, quj etiam non
Expriunt an in dubio Venditio Credatur Necessaria Vel Vo-
luntaria, ut Uideat licet in generalitate l. 15. h. t. 11. §. 12. de leg.

Ubi in dubio venditio creditur
voluntaria

Quis unquam peragere possit
tunc.

§. 12. de legat. cum adductis n. 18. In quo Bart. et plures
aragui, quos sequitur Mantica ubi supra n. 13. et Meno-
ch. n. 2. Aveniunt, in dubio Credi facit Venditionem eo causa
necessaria, ut in alia qualitate alienatione facta sit. Onexio,
ut in permutatione defendit ipse Mantica. Notandum ero
d. l. 11. §. 12. ubi Mutatio Voluntarij probari debet ad hujusmodi

Ubi non est offensabile.

sed vix Nihil probat, Nam hoc dicit Consultus postquam prius
docuerat Alienationem factam urgente Necessitate: Nos vero quj
vixus quando hujusmodi Necessitas presumatur; Unde melius defendi
potest Venditionem Vel legatj, presumi eo causa Voluntaria, et
ita ad rem legatam, nisi Contrarij probetur. Primum nam
quod pro se venditio factum Operet; Non arguit presunt Necessi-
tatem, sed Maioris affectionis pecunij, quam Reijet in permu-
tatione Maioris affectionis Unius rei, quam Alterius. Secundo.

Causa si venditio l. 2.
Revera

2. in 2. d. de l. 1. §. 3.

in dubio presumi Venditionem Voluntarij, probat appete lau-
tus A. tit. 1. §. 3. ubi absolute ex venditione adim. fidei commi-
sur. Docuit, ergo quia absolute Credatur Voluntaria alienatio

de leg. h. de fund. l. 1. §. 3.

Textus. eo l. 7. de fundo instructo, cuius supponit littera, cuius
est Non posse Verificari Mutationem Voluntarij nisi in hoc
venditio post legatum; Et tamen Non posse eo causa necessa-
ria factam Venditionem; Ergo quia in dubio Venditio Voluntaria
presumitur. Quarto eo l. 27. §. 3. eod. Ubi procul dubio in dicitur
bet ademptis vini venditi, nisi in una Solutione agitata est
Clauula, quj Vix eo exunt cum Monia, Vel quia traditio desit

de leg. h. de l. 1. §. 3.

ut dicam N. 16: Et tamen non ponit Schola venditionem
 in venditione factam suorum; Ergo quis in dubio prosequitur alienatio
 voluntaria. Et dicitur hic, jura intelligenda supposito quod vo-
 luntaria sit venditio; Nam Major Voluntas est Adire Consultis solutio
 quod non dicunt, quam defendere in Schola venditionis et proinde
 hinc in dubio Credi Voluntatis alienationem, nisi ex voluntate
 facta legataria probet, Cetera que et hinc potest probare animo
 adhibendi hoc facta fuisse, quomodo procedit d. l. 11. §. 12 de legat. 2.

liberati

N. 15.

Seco ponit legatum testatoris vendi-
 dione, non tamen tradidit emptori, accepit pretium, aut deo vero non tradidit
 solum habuit: An intelligatur hoc casu ademptum legatum. Et
 gans questio, in qua bifaria sunt opinionum species. Quida, affir-
 mant ademptioni induci, plura fundamenta ignorant, que tra-
 nem in unum Religabimus. Penultimo §. legata tacita neque
 Voluntate Admittantur l. 3. §. ult. 22 h. t.; sed non potest negari
 nulla Voluntas infuso venditionis, et est tradita non eliquatur; Unde
 Ergo Ergo Secundo. Coo l. 22. §. 1 h. t. junct. l. 2. §. 1. de fund. instr.
 Ubi ex manumissione vel donatione imuble rei legat. inducit
 aut ademptio; Ergo multo magis ex venditione ubi sine tra-
 ditione, que solo consensu perficitur l. 1. de contrah. Emp. Tertio
 Coo l. 7. de fund. instr. Ubi hinc cum viro et viris legato, hoc
 res postea vendit, Viri venditione dilata, que, tum que an mi-
 versa legata ad legatarium expectarent? Respondet Schola,
 ea, in quibus mutata est voluntas, non debent, que hinc
 volum possunt in hinc, quod venditum solum proponitur et
 ne aliqua traditionis mutatione; Ergo ex sola venditione adom-
 ptio inducitur. Quarto vendituri potest l. de fund. AD. de lega-
 3. Ubi, fundo relicto cum his, que ibi sunt cum mortis, legata
 tum videntur, que ad tempus ibi sint; Accedere l. 86. de legat. 3.
 l. 33. §. 1. de hinc. instr. l. penult. §. fin. de auro et arg. Coo l. 6. §. 2. de auro et arg. §. 1.
 quibus deduci debet, legatis omnibus, que infuso erunt, ea lego-
 ta non intelligi, que in alium locum translata voluit testator;
 Negari Ergo Negari vendituri et non tradita ad id usque tempus
 que, quo emptor actione Cooempto cum consequatur, et voluit
 testator in eum transferat. Quinto Coo l. 32. §. 2. de usufr. legat.

Lud. si testator te ven-
 didit, fuerit acceptus, con-
 tradidit? Et si placuit
 tradidit non tunc propter
 illud qui temp. ademptio
 et induit.
 l. 1. §. 3. §. 1. l. 22 h. t.
 l. 2. §. 1. h. t.
 l. 2. §. 1. de fund. instr.
 l. 1. de contrah. Emp.
 l. 7. de fund. instr.
 l. 86. de legat. 3.
 l. 33. §. 1. de hinc. instr.
 l. penult. §. fin. de auro et arg.
 l. 6. §. 2. de auro et arg. §. 1.
 l. 32. §. 2. de usufr. legat.
 l. 12. §. 3. de usufr. legat.
 l. 1. §. 1. de usufr. legat.

Vbi legato usufructu Domusum fundorum, Salinaum, et omnium
 rerum, quae in his essent, non comprehenderentur Tenalia; Cuius
 multo minus iam vendita et non tradita: Cuius pondera-
 tionis est l. quiritium 12. §. Ceteris 30. de fundo instructo. Sento.
 l. eo Paulo 4. de sentent. lit. 1. §. 2. Vbi eo sola venditione sine
 traditione mentione ad rem fideicommissum docet. Flavianus
 tenet licet non omnibus fundamentis adducis tenuerunt
 Atrianus in §. 12. de legat. Secunda 3. controu. cap. 16. Et mi-
 nor in hac re Desario, Contrauanguentes, unum solum
 fundamentum petulisse, Ott. 8. Cap. 17. lib. 1. Alamy 3. singul.
 Cap. 17. Et Magnam Nuy Primarij, loco Pauli tantum adducto.

N. 16.

Contraque tenent, nempe non induci-
 guntur legati, velim in postea, amplexor his fundamentis. Pri-
 mo, quia et si venditio solo consensu perficiatur, hoc tamen
 est quoad obligationis contentum, non vero quoad complemen-
 tum. Contraque, dominijque translatione, quo sensu imperfecta
 est ante traditionem et numerationem l. 16. de actionibus empti; et
 ut consulti autem, cum agunt de rei legatij ademptione, acunt
 alienatione facti, sed Paulus in l. 15. h. t. Ulp. in d. l. 11. §. 13. l. 1.
 in l. 8. de legat. 1. Subiniam. in §. 12. de legat.; Ergo cum ad
 alienationem, perfecta non dicatur venditio ante traditionem,
 non potest antea et induci ademptio. Secundo. Cuius pondera-
 tio l. alienatum 67. de v. s. iuncta l. 1. de fundo dot. Vbi quod
 manet in venditoris dominio, et si venditio debetur plenarie
 proprie non dicitur, sed ad ademptionem requiritur alienatio
 et proxima iura; Ergo non respicit venditio sine traditione pro
 intelligentia d. l. 67. cum l. 1. de litigiosis, cuiusque inscriptionis
 sunt l. 13. ff. de C. eod., Nidens. Cuius et Gneris in d. l. 67.
 et sequuntur ab. ab Othea. lit. 1. q. 6. a. n. 13: Et pro l. 1. §. 3. de co-
 cept. rei vend. Nidens. S. Faber in l. 106. de r. j. Sextio. Co-
 l. pignora 27. §. libertis 3. de fundo instr. in qua, fundo pro legato
 cum his quae in eo essent cum moueretur testator, non traditio
 et non traditio, parteque partij texta accepta, Anaxit. Scobolla
 Vinum in Dolij Remane legato Contineat: Quamvis solutio

tantum Cuius in l. 64. de legat. 3. *§. 1. Conject. cp. 6.*
Merenda §. Concur. cp. 16. Om. vbi supra. Causa de Condi.
Empt. p. 1. §. à n. 2. d. 8. Araya l. 1. d. 1. v. 1. cp. 16. n. 16.
Factor in d. §. 12. n. 11. Vetus consent eo huius, quia firmant,
ideo Contineui Verum, quia Et si venditum fuisset, non long
traditum, Et Consequenter sine alienatione Non potuit in-
duci Ademptio. Illaxo. Singulaciter hac Consideratione:
quod, ut voluntaria rei alienatione inducitur Ademptio à jura
n. 13. Ita per Coactionem debiti Legati Revocatur legatary l. 31.
§. Ult. h. t. §. 13. de legat. 3; At qui sola Coactio intentata,
immo Condemnatio sequa, dummodo Realiter solutum
non sit, Non revocat Legatum Ausus totus in l. Nepoti
6. de fund. instr; Ergo Similiter sola venditio sine reali
traditione Non potuit inducere Ademptionem, quæ eleganti consi-
deratio est Gothof. in d. l. 27. §. 3: Et facit quod, ut actio im-
perfecta dicatur ante solutionem l. d. §. 3. §. metus causa, Ita
venditio ante traditionem l. 8. de Rec. vend. cum supra ad.
factis. Quinto. Et pro hac sententia ponunt videri quæsi d. l.
7. de fund. instr. Paul. A. de sentent. lit. 1. §. 2. ut infra dicitur
in quibus, licet non ita puncta, hanc sententiam tenuerunt
de Bado, Carcano et alij Menochius l. cp. 167. n. 29. fa-
ctor l. Conject. cp. 6. Marica §. Singul. cp. 17. Et ante eos Goff
in d. l. 27. §. 3. n. 3.

§. 17.

Sed hac videntur sententia, dubium adhuc

est, an quod dicimus, Non induci Ademptionem sine traditione,
intelligatur pariter respectu rei vendite, An solum respectu pretij,
sive Oblationis? In quo Consensus generalis l. Lect. cp. 10. Maxime
legatum Naturæ pretij, si Emptor Accorie Coempti non petat.
Rarsi est, quia ut supra, qui actio habet, ipse non habere de-
betur, Ita et e contra: Nam quia Emptor non à testatore vendi-
tam advocare poterit vel ab eo, vel ab herede actione exempto l. 1.
Et toto tit. de act. Empt, Et quidam invidio legatario, cuius jus uti
potest in voce Confirmatum l. 1. h. t., Non potuit tollere actionem
acquisitam in re: Nam arg. d. l. 30. §. 3. de legat. 1. vbi supra

Et non tam tradita, legata 3°, Competit legataris cuius actio-
nis Cōemptio ad rem potendam; Ergo à Conuasio, re legata
vendita Et non tradita ad pretium velum Competit actio le-
gataris: Nam quia, ut cum mandato vendendi dato huiusmodi non
inducitur Ademptio (ut col. l. s. ult. ut legat. deducunt eoa
triquis Mancina ubi supra p. 14. Menochius ubi proxima
p. 24.) qui idem tenet in promissione de vendendo sub n. 15.
Et in pretio, re ab huiusmodi vendita, Manet Reuocatio Cautio
per depositum d. l. s. ult.) Ita et re vendita non tradita, in
pretio velum si forte debuit, ius legataris; Sed vix hic textus
non probat venditionis rei legatæ, aliumque sensum habet
ut videri potest apud Cuiac. in eo, parat. in s. 12. delegat.
n. 21: Et admodum, quo alienatio necessaria rei legatæ non
dicitur adim. legatum, quomodo re Careat legataris, quia
Consequatur pretium, seu Stimulation, si redim. non posit.
s. Necessariis Suppositionibus d. l. 11. s. 12. delegat. 3. 18. h. f. 2. 12
delegat. Ita et re legata vendita et non tradita non potest
dici Ademptum, cum legataris pretium Consequatur: quo
sensu in d. l. 27. s. 3. de fundo instructo, Nunc legatæ legato
contineat Scabolla ait; quod partem tertiam pretij à testatore
acceptam legataris habere debeat, Et reliquum pretij vix
ponit per actionem Cuiam eo venditio Consequi ab Emptore
supposita traditione Arg. d. l. 32. & 3. de legat. 1. 9. non satis
pescaluturunt (F. F.); si vero Nuncia venditione Emptoris
Consensu Maneat res vendita, legataris obliqua tradenda
est; ut contingit quando res aliena legatur ab iuente testa-
tore, qui tradenda est si redim. posit, aut eius Stimulation, si
non posit. Arg. l. 10. C. de legat. s. 1. in tit. eod.: quo sensu
vix esse potest sententia Patris 1. Conject. cp. 6. et liberari
ab impugnatione Accan. d. l. 3. cp. 13. à n. 12 = Sed non in-
sublati quæri potest An re legata vendita cum pacto de
reouendendo (ut si venditor letum offerat pretium Emptor
re; iste teneatur non venditæ tradere) inducatur Ademptio?

Et quoniam hoc casu Alienatio per traditionem sequatur l. 2.
 C. de pact. vna. Empt. l. 2. de pign. cap. 1. Rebus junct. m.
 46. Cp. 17. l. 1. D. Man. l. Cp. 14. à n. 6. Mill. 3. post
 Obi. Cp. 8. Et consequenter prima facie videndum videtur
 per hanc Alienationem Revocari legatum eo Reg. n. 13; ta-
 men defendi potest Ademptionem Non induci, debetque lega-
 tario, si testator Revoemat, quod uno verbo tenuit in schola
 Gomeza l. Variar. Cp. 12. n. 56. Ratio est, potest, quod non
 alienat absolute, sed cum spe Utium Recuperandi; Unde
 factum Alienationis Non potest nocere legatario, quoniam ei pro-
 pter spes Recuperationis: Et ob modum quo se legatarius ademp-
 ta sub Conditione, sub contraria Conditione dicta videtur
 l. 7. et 10. h. t., ita et se venditor cum pacto de retrovendendo
 secundum Recuperationis Canonem dicta videtur legatario; quia
 si verum est dicere absolute Non adimi legatum: quod à
 nemine tactum vidi. Nec obstat l. 15. h. t. quia procedit
 ubi factus est secundum Redimendi et diversum et independens
 à pacto alienandi, Unde nova Voluntas Requiritur: Sicut
 ubi in ipsa Alienatione facultas Redimendi Contineatur; quod
 tunc sequens Redemptionis factus videtur executionem in conse-
 quentia primæ Voluntatis, que procedere debet legatario. Cuius
 idem vici potest in se venditor sub pacto l. Commemoraz ut
 si ad certum tempus soluta pecunia Non sit, res sit inempta:
 quia Veniente tempore, aut nollente Venditore Ut lege in
 via fabricam inducitur d. l. 2. et 3. et 8. de l. Comm., tunc si-
 ne dubio Revocatum Manet legatum, ut in primo casu si
 Emptor Etiam Antea Venditor Nollit Revoemat; aut Non
 dici ut vult prefata lege, tunc enim Manet legatum incon-
 sequentia nove Voluntatis, que Non inducit Redemptionem
 de novo, sed per Conditionem Resolutivam, Conventio antiqua
 manet l. 1. Cum Vulgatis eod. In pacto in diem aditionis
 ademptio legati Inducitur, quia in casu, quo testator meliorem
 Conditionem offerat, ei adicitur: si non offerat, manet pe-
 nes primum Emptorem l. 1. et toto tit. de induem. ad., Unde

Semper sequitur alienatio, et consequenter ademptio. So-
tentur paucior singi. species in rebus habitis, et paucior si des-
piciuntur. Crompt. ad l. 1. d. 3. si vis conditione cu. religatis
de Galieno & d. 100.

N. 18.

Nec obstant fundamenta Concessio ven-
tionis adduca N. 15. quorum occasione plura iura huius
tractatus religationibus. Ad primum itaque Respondemus. Verum
est Nuda Voluntas ad rem legatum, dum factum eam potest in-
cere: Ceterum Negamus eam solo facto Traditionis sine traditione
produci Nudam Voluntas; quia, cum requirat alienationem l. 1.
h. t. d. 12 de legat. non parva alienatione, nequit omni Concessio
Voluntas. Vel potest dici, operari hanc Voluntas ademptionem
speciei, non potest. Et dicitur N. 17. Nec obstat verum dicitur
C. 9. l. 2. d. 1. s. 1. h. t. l. 1. s. 1. eiusdem inscriptionis, de fundo insti-
Nam omnia solutio. Genet. l. 1. var. C. 10. quem Regi. N. 10.
Om. s. C. 17. ad d. l. 2. d. 1. quae non obstat propositis adinendi ma-
gis in una specie, quam in alia: Omnia paucior alia. Quia. in
ca. alia. Coim. in. Quin. de t. l. d. 12. Vers. 3. Alia. Rotes
L. Opus. in. l. 1. d. 1. de his q. ut. N. 8. Vel potest Respondere
traditionis in ea inexcavare, quae tempore. Cap. in donatione re-
quirebatur, ut inexcavare. N. 10. in. d. 12. de donat. ut vo-
lunt. Meau. 3. Singul. C. 17. Vel utcumque hoc faciamus, ad rem
legatum per mutalem alienationis; tamen Negandum est non
alienationis inestibilem in Traditione sine traditione l. 1. C. 7. de v. s.
Cum adduca N. 16. N. 16. non procedit contra nos argumentis.
Eodem modo accipienda d. l. 3. d. 1. de fundo. in. Meau. 10. et dicitur
est quod in ea, procehit testator ad factum. Materialis manus
missionis, quamvis nulliter, quod vicem habet traditionis, et
eleganter ait. Goff. in. l. 1. d. 3. 7. de legat. 1. N. 6. Sicut in meo
Caus, ubi non procehit ad factum Traditionis, in quo alienatio
potest est, ut supra dicitur: Et si aliter, propter Superioris, de l.
3. d. 1. intelligat eam. Quia. Genet. l. 1. C. 13. de donat. inter. N.
10. Orax. l. 1. de ap. C. 10. N. 6. Aliter. Sexta. factos in. d. 12. N. 7
Et aliter meliusque ipse de Constantia. Crompt. C. 1. N. 11. et hoc

quodam. *Ubi, ut dicitur in d. l. d. de legat. 2. l. d. 5. fin. de opt. legat. et fait*
l. ult. § 1. de Valg., In quibus per inutilitatem libertatis legatum non
adimitur, quod etiam observat l. licet. d. h. t. l. p. h. d. de legat. 1. *Varia pro eversione Excogitantur Opprimamenta Scip*
trax, in quibus Referendis, Refellendisque Casibus voce hanc ten
gore Morax; Nam aliter Cuiac in d. l. B. § 1. Aliter ipse vbi
Comenarius in d. l. 1. § 1. Aliter Socz. l. Cp. 10. à n. 6; Aliter
Valens. C. trac. § Cp. 2. n. 33. § 1; Aliter Ricc. d. opus. in l. 2.
§ 1. de his q. ut; Aliter fater in d. § 12. n. C. Non longe in ef
fectu à Santillon in cap. 12.

C. 12. Ego semper p[ro]belli, pro vobis que defen
sori elegantem Copulationis Modum p[ro]f. in d. l. 1. § 1. n. d.
Suppono itaque legata fideique commissa p[ro]fectum alienationis
Materialiter Consequitur, licet formaliter inutilis, induci adom
ptionem d. l. B. § 1. d. l. 2. § 1. ut supra deui: Admodum quo
que inutili acceptatione pactum vble producitur l. d. cum Nig.
de accept. § de qua, et an in hoc differentia sit inter legata et
Contractus ad l. 1. de Nant. 10. de adq. par., quz mihi nihil
probant, N. Cobax. in Rubr. de tte. d. 2. p. n. 12. Vers. B.) *Et*
traa Noto hanc Adomptionis quzitionem p[ro] inutilitatem dationem
in duplici modo Considerari posse. Primo, quando p[ro] commet
morationis Demonstrationem Oni adimitur, ut in alterum d[omi]
fixatur, ut quod Titio legari, Comprovis de, lege l. vlt. § h. t.
quo casu duo facta Eque principalia p[ro]duantur: Unum adimere
primo: Aliud transire in Secutorem; Nam et si translatio inu
lis sit, Manet Eque principalis Ademptio; Inde nihil minus
quod Retocatur legatum, quomodo intelligenda sunt l. d. l. 7.
h. t. d. l. 3. de legat. 1, quz utuntur Tota translationis; quod
etiam in libertate defendendum, Nam si vltimum legat, ed p[ro] tad
deat, Nullum, quz legari, liberum esse velle, inutilis que libe
tas sic adimitur legatum, quia Manet Ademptio Eque princi
palis, et vltim Commemoratione Demonstratione Arg. d. l. 2. et
§ 1. h. t. d. l. 3. de legat. 1 Arg. l. 1. de legat. 2, Eleganterque à

Concessio Vobis procurator Co. l. 16. de Vrb. iur. quam male ad
Casum Commemorationis Repetitive Petulie (Pest), cum ipia for-
mula d. l. 8. p. t. in ea invenitur. Secundo modo, si ista com-
memoratio demonstrativa sem. uni legat, et postea eundem
legat alteri: Itundum Titio lego, eundem fundum Sextonio lego,
Nam tunc, si Natura rei partiatu, Concursu partes fiunt, et
sicut accurrendi locus est d. l. 83. cum vulgat. de legat. l. i. junct.
Elegant. Explicacione Bell. Cp. 5. q. 13. per totz: Si vero sumus
in libertate, seu Natura indivisibile l. 31. §. 1. de fideicom. lib.
et Commemoratio rei Repetitiva, ut quia dicit: lego Titio,
et postea Titium, vel eundem Titium liberum esse velle, tunc
Natura rei nihil adimit, imo, si possibile esset, quod quis facer
concurreret, et semitider; Concursu partes fiunt d. l. 83. l. 38
§. si conjunctione de legat. §. Sed quia hoc fieri nequit, quomz
Ex Natura indivisibile, et libertatis subora, potior est libertas,
et pignus l. 11. de legat. 2. l. 50. de fideicommissar. lib. l. 10.
§. 1. junct. l. 37. de man. test. l. 1. ut. §. 1. de Vrb. iur. idco ademptio
legati dependet accessorie, et per connexionz a Validitate li-
bertatis, qua inutili Existente Manet legatum, Non quidem
per Esichyom, ut Voluit frater, et conspiciant Sancollaxia d.
Interpr. 12., id est, quia, ut potior est libertas legato, cum hzc
valere potest; Ita a Concessio, cum utilis est libertas, subritetur
legatum debet; Non inquam Ex hoc, sed eo iura, jura ratione,
quod inutili Existente illo, a cuius Validitate accessorie de-
pendet Adempti alterius, Manet hoc, quia principalis fuit ar-
ti, et Non principalis Adempti; Nec eo vi Verborum testatoris
Contingere potest, ut supra dicit, Unde Necessary est, qd ma-
neat legatus Arg. l. 5. §. 10. de huc. q. ut l. 2. de pecut. legat. l.
cum principalis de R. j. quomodo intelligenda sunt d. l. 11.
§. 7. l. 108. §. 2. de legat. 1. l. 37. de legat. 2. l. 2. §. fin. de opt.
legata, quz de Commemoratione Repetitiva loquuntur, nec
in eis Verbum Repetit. de Demonstrativa Commemorationis
l. l. et d. l. 7. h. t. l. 31. de legat. 2. in quibus data commemorat.
demonstrativa quz fuit, quia principalia militent, ut supra dicit

Sec. dicitur d. l. 3. §. 1. de iur. iustitiae, Nam ut supra casus
 boni, Manumissionis Reducta ad Aequum, et si invidiam, dicitur di-
 mondi Voluntas, ut in l. 2. §. 1. h. t. qui Voluntas deficit in
 specie d. l. 2. §. 7. cum supra dicitur de legat. 1.

N. Do.

Utrum etiam opponi l. 10. §. 2. ubi
 Reg. de peculio legat. junct. l. 7. (inter se pupillaria) de Manum.
 in quibus: Utrum facta cum Auct. in d. l. 10. §. 2. quem sequitur
 pater in d. §. 12. n. 8. Agi de Validitate legati in d. l. 10. §. 2. et
 non conueniunt verum in peculio ob distinctionem filij; et 2° in d.
 l. 7. Agatur de Locum libertatis, qui exiens ab adita Ingrederetur,
 si post ill^o Auct. in quo filius legatum fuit peculio, filius manu-
 mittit, Reoboluitur ad habere tempus dominij; Scus si ante le-
 gatum peculij filius Manumittit, Nam deficit unum eorum mundis
 Sicut facta cum Oxoz. l. 1. c. 10. a. n. 11. Agi in d. l. 7. de Manum.
 post ill^o Conueniente Chus; Scus ac in d. l. 10. §. 2. ubi talis con-
 uentus Nonquit, quod et voluit Goffr. Exercit. si ingeniare hujus
 in pependantur, quomodo Conuenio porint ponderari, cum
 diuersi sint personi Patris legantis, et filij Manumittentis, et
 de procedere Non potest quibus tractu ademptionis per inuti-
 lem Manumissionem. Ipsius opponi solet l. 10. §. 2. de aur.
 et ang. legat. (in qua deficit Comm. Goffr.) Ceterum omnia
 solutiōne Antiquorum, cum quibus Cobax. Reger. Relatus, res-
 pondendum est: Secundam Voluntatem testamentis, qui cum ali-
 quibus ornamentis eo antea legatis Depellat de iure; non
 solum esse inutiles, ut penio Inducere Voluntatem adimondi
 eo Reg. d. l. 2. §. 1. h. t., sed ineptam, cuius ineptitudo de legato
 non nocet, eo Reg. l. 1. §. 1. de legat. 1. junct. l. 10. §. 2. de le-
 gis. ut voluit Oxoz. Nri supra n. 6. Quia ineptitudo in
 vno inae, quod prohibente lege deom virali illatione funera-
 lem cum ornamentis postoris teste Cic. 2. de legib., hoc est illa
 testamentis inaeferat in dicitur Violant, de quo grauiter D. Alie-
 ronimus, pleneque pater in d. §. 12. a. n. 15. Namque in Ge-
 ternaone Christiano d. c. 30. Solozan. tom. 2. de iur. Ind.
 §. c. 1. n. 38. Utrum etiam poni contra Regula, d. l. 2. §. 1. l. 3

§ 2. de fundo instructio de iuris Affertur in l. Sexto § 1. de penult
 legat. Vbi Sexto manumissio legatum fuit peculium, in quo
 ancilla fuit, Et postea Ancilla Omnibus legatis Noxi, auctis
 Consule. Non minus legatiz ancilla in peculio Comprehensio:
 quae de iuris Non impugnet specialis Regula § 1. M. cum su-
 pra adducit, Maleque ad hoc adducitur ab etiam et Gofr.
 ad tuncum impugnat à paritate generalis Regula alienati-
 nis, Nempè auct Non Adimitur per sequens legatiz ancillam.
 Cui difficultati Respondet Noxi etiam in l. Solut, quam sequi-
 tur Gofr, quod ancilla Concreta in peculio fuit Noxi, de
 qua in l. 38. § 2. de penult; Noxiq; auct Sexto Numquam
 Comprehenduntur Vrb Nomina Chanz Ancillaz l. 73. § 1. de
 legat. Et cum in d. l. 15. Ancillas suas legasset, maxime non
 potuit Comprehendi in l. legatiz ancilla peculij; facit auctus
 textus in l. 10. de liberat. legata, Vbi: Debitum peculij non
 appellatur proprium testantis; Ergo nec ancilla peculij in d.
 l. 15. potuit Vraam Nomina Contineri, Et ab aq. facit l. 15.
 § 1. de fundo instr. Pro conciliatone ad aliud § 1. 15. et
l. 86. de legat. 1. junct. l. 30. § 1. de legat. 3. Vbi Gofr. in
ea, Elegans locus Dell. op. 5. q. 5. à n. 13.

R. 21.

Nec obstat tertijs fundamentum, iac-
 tum n. 15. l. 7. de fundo instr: In qua Magnus Primar.
 Respondet: Texta Vine conditione dilata Redundare eo qd i hor-
reum Vinariz Venditiz fuit, quomodo potuit differri Vine Ven-
ditio, cum aliter incongruus vrb Sensus, quae conjunctura rat-
non carat; Retenta vero locuta aliter Respondet etiam § 1. op. 11.
n. 10. l. 12. de generali acceptione. l. 12. tabul, quae sub Venditionis
toze Comprehendit Omnes alienationes l. Statu liberi et l. in fin
de Statu liberi. cum Nulq; quae nimis generalis et ratio est. Nec
liu diu potest Statutz intelligenduz de Venditione et traditioe
horrei. Nec dicas diuinaariuz esse, Nam cum Venditio vrb
traditione fiet, Expresserunt Conuicti non facit traditioem,
ut in l. 27. § 3. de fundo instr. Etocav ad hoc textus in l. 8. § 12

quibus mod. sign; Cui cum non exprimebant, venditio cum
 traditio facta intelligitur, quomodo accipiendus Paul. in
 loco citato in §. fundamentis d. n. 15. Et facit l. 25. h. t. in
 de Interdictis. Et aliter et roriter teneri potest Causula
 ultimam Uebolli non intelligi de Mutatione Voluntas res-
 pectu horaei, Sed de primo casu inuulg. exheredat. Et de
 novo contractu, Venditioneque horaei non admittere lega-
 ty, quia Venditio fuit necessaria, q^o ex lit. probat. Nam nisi
 Venditione dilata sit, ut ea commoda, id est lucra ma-
 iora haberet; Cui quia horaeum Venditio non ut commoda
 repraesentet, Sed ut necessitati subueniret, et consequenter
 necessaria fuit Venditio, quae legatum admittere non potuit eo
 Regula d. l. 11. §. 12. de legat. 3. cum adducit n. 13. Nec
 obstat quareq. fundamentum deducit eo d. l. 11. de legat. 3.
 (quam ad aliud exponunt Taber 1. Conjectur. Cp. 6. Item 3
 Cp. 13.) Nam Clausula, quae ibi exiit, vel quae ibi sunt et simi-
 lia denotant res perpetuo ibi sitas, nonque feraxis, depori-
 tate causa, Voluit transportantur ibi eant; Nam compen-
 dii in prima Voluntate testentis non ponunt; cum ipsa volun-
 tas eade re, designatas ad aliam fing. habuerit; Non enim
 vult quod habeat legatarius nisi certo loco situras, unde impo-
 sibiliter eo ipsa Voluntate eade re a legato eorumque
 quomodo intelligenda sunt jura in d. l. 11. §. 6. in fin.
 86. 79. §. 1. de legat. 3. l. 30. §. 1. de aur. et argent. 35. §. ult.
 de fignat. inst. Elegans textus in l. 32. de pign. junct. Mand-
 ra 2. de pacci. Cp. 11. Et quae dicitur in tract. de pignor. facit. deq.
 modo accipiendae sunt d. l. 12. §. 30. de fund. inst. l. 32. §. 2.
 de usufr. legat. positae in quibus fund. d. n. 15; Nam in rebus
 venalibus depit animus Et voluntas legandi; quia, ut eleganter
 in simili Consulda ait in l. 86. de legat. 3, casualiter ibi end
 intelliguntur, et q^o casu adit non auget legat. ut q^o casu abest
 non minuit.

N. 22.

Aliud est in d. l. 27. §. 3. de fund. inst. tradit

77
cum adductis N. H. ito enim non erat Vinum Venditur tempore
legati, sed ex post facto hoc specie testator, non recediam autem à
prima Voluntate nisi per actum alienationis, que in donatio-
ne sine datione Considerari Nequit, Ut Supra dixi; qui-
quid actor Faber d. l. l. c. 6. Man. d. 3. c. 13 n. 12. - Scheraz
Opponi Contra Superioris Regulam Voluntariæ alienationis no-
tis sed eleganti locus in l. cum maritus d. d. s. d. de pace dot.
Seco supponit quod mortis causa donatio, ut legatum, Revocatur
per alienationis Voluntariæ arg. l. d. de Publiciana l. N. C. de
Mortis causa Donat, ut patet cum antiquis Mathematica l. l. b. i.
7. n. 8.) Unga, mortis causa donatio facta patri à muliere
de dote, cuius Restitutio per Stipulationis factus concepta fuit
in curam Matrimonij soluta, per mortem, non Revocatur per
legata Relicta postea Marito, Nec per Reversu Manumissionis;
Ergo Nec legatum debet per Manumissionis aut alienationem
Revocari: Cuius ratio Diomedes Obstat l. N. s. n. de dote p. leg. l. b. i.
Revocari donationis per sequentia legata Ancie Consultus. An
difficultati ex libro Dec. N. c. 2. n. 10. Respondit frater in d. s. 12.
N. ponit. Et vlt. de fideiussorem in d. l. 2 d. s. 2. Non tenent legat-
tio et manumissiones, quia testatoris Divitio Manumissio
Et legavit; Et cum legata libertates que Divitio tantum possint
Relinqui, ab herede Eo ipse definitione legati, Divitio non potuit
teneri, pater Donatoris; Et in d. l. II. agebatur de fideiussami-
no, ut in d. iane vltra d. n. l. l. q. a mortis causa donata
eo Relinquitur potuit l. 37 s. A. de legat. 3. l. 79. s. Actor, eod-
quam et de N. i. u. a. Eleganter Man. d. 1. q. 12. per totu; facien-
tamem posse Defensari Sententia Antiquorum, quod l. 2 d. s. 2.
intelligatur de Donatione inter vivos inextocabili; d. N. o. l.
II. de donat. cau. mort, quod voluit Corp. in d. l. II. n. 57. l. b. i.
l. Opus. in d. l. 37 s. A. de legat. 3. et conducat de Donationib.
c. 17. n. A. Et c. 15. n. B; Et cui ita debeant intelligi eo liti-
ra fundat et Maritus, qui non d. n. s. i. b. o. Sicut opponi l. alle-
xi d. s. h. t. ubi sine Voluntate Admittit per legatum N. i. u. s.

Coheredes. Sed tunc Respondet Cuiac. in ea et sub. l. 22°
de legat. 2. quod non desinit voluntas, quia tunc prolegat
ut actionis Contra debitoras ad servandam Equalitatem
fundi, quem alteri Coheredi prolegauerat, ut denotant Ver-
ba ad eum finem, Unde prolego postea distracto, ut prolegat
latio Equalitatis Excusat, Et alterius coheredis prolegationem
ademptum, Unde non desinit voluntas: Et sic non obstat mo-
do l. 22. c. de appellat. Sed quid erit eo prolego fundi alij non
Compassaret, Vel debitoras liberaret? Axiat Goffr. non credit
ademptum hoc casu prolegatam actionem, Arg. l. 22. h. t. 27. de
legat. 2; Sed quoad liberationem debitorum difficile mihi videtur,
Nam nihil in patrimonio verum Creditus Et desinit ratio
d. l. 23. pro qua vid. Cuiac. in ea, Et in l. 72. de legat. 2; Scus
et Creditibus Soluisset, Nam in patrimonio est liberatio.

l. 23.

Dicitur hucurque de tertia adempt.

per voluntariam alienationem Non solum locum habent q
tota res alienatur, Sed etiam si pars, Nam et pro parte ademp-
tionem fieri parte Supra docuimus Exemplo l. 2. §. 1. et 2. l. 3.
§. 2. cum alijr h. t. Arg. l. quod de tota 76. de rei vind, et in
alienatione partis rei probat l. 8. de legatis 1., quam de aliena-
tionem voluntaria intelligit Barb. in eius Commento, et sig-
ponunt Cuiac. Et Duaren. in ea, aliqui dicit non potest in-
duci ademptionem pro parte, si eorum necessaria causa hoc factum
erit co. Regule §. 12. de legatis, l. 11. §. 12. de legat. 3. cum adducit.
n. 18. quia necessaria est intelligentia factis in d. §. 12. n. 17. ex-
pressis de detractione partis fundi legati ut alteri fundo adpicias-
tur, Nam si hoc voluisset Conseruatus, non detractionis sed di-
minutionis uteretur, ut fuit in l. 32. §. ult. de aur. et argen. et
ultima Verba quia etiam si adpicias tantum probant, q ad-
modum quo augmentum Sentit legatarius per adjectionem rei lega-
te eo fuit testatoris, debet sentire damnum per alienationem
partis: hoc verum est quoad d. l. 8., Sed in se certum principij
est, quod per detractionem partis rei legatarij separationem, ut per

modum principalis retineat testator, ut alteri fundo adijiciat,
Inducitur ademptio de l. 32. §. fin. de aur. et arg. junct. rat.
l. A. de legat. h. admodum quo augmentum et adjectio proveri-
ens in re legata pot. ut. vel à Natione, vel ex officio testantis ce-
cessit. Cetero legatarij l. 22. §. 2. de legat. l. 10. de legat.
l. 23. §. 2. de N. vind. 7. de periculo et Commis. Secus ac qua-
do ex facto testij vel legatarij adjectio, seu augmentum in re
legata, contingit, quo casu augmentum legataris non cadit, ju-
re esse intelligenda, cum superioribus que concilianda in l.
32. §. cum ica de legat. l. 1. 32. §. fin. de aur. et arg. 18. §. 12.
de fundo instructo: Vel quando ex facto testantis habentis pre-
terea adjectam pot. ut. Non ut adversaria, sed ut principa-
ly hoc accidit, ut si fundo legato aliam partem adijiciat, eandem
retineat cum diverso nomine, et principali vni, ut voluit
deducere ex l. 5. §. ult. de legat. 1., quæ mihi non probat, licet
fatear à Natione juxta. Probationi intelligentia horum juris
videndi. Don. §. cp. 17. Cobax. Cp. 2. pract. à n. 2. P. Bax. in
d. l. 8. de legat. 2. Gomez l. Navar. Cp. 12. n. 12. Et 16. ubi Ayl.
Alena 3. Navar. Cp. 12. à n. 2. ubi conciliat cum l. 60. de con-
trah. Empt.

Item.

Item est si quis fundo legato alienaverit
usufructum: Nam si iustitiam ut ademptio patris l. 58. de v. d.
d. §. ult. de novati. l. de usufr. et sola nuda proprietas apud
legatarium manet, in quo et si non sit species in jure, sicut
mem. Bax. in l. 18. h. t. Manetia h. tit. 6. n. 10., potest quæ
probare arg. l. d. §. 1. cum reg. h. t. Vel è contra, si proprietas
alienaverit, manet usufructus formalis per legatarium: de
quo si per legatum hoc faciat, Nam tunc in fundo legato, al-
ter usufructu cuius fundi, concurrunt per jus accrescendi l.
10. de usufr. legat. §. §. ult. 4. et 2. de usufr. accresc. in quo re-
ferenda sunt ea que dicimus pro explanatione l. 2. §. 1. et
l. h. t. sub. Cp. 1. n. 34. cum reg. Ex quibus non insubtilis

Species ponuntur formari. Idem est si Sico, aut Pompilio
 legatis, unum alienet voluntarie, Marce enim alter in le-
 gato l. 33. §. ult. de C. et D. facta ponderatione in verbo at-
 que si reparatum, quod idem probat in alternativa, et fuit
 l. 8. §. 11. juncta l. 82. §. ult. de legat. 1. Coequitas hoc de-
 precat. Manet ubi supra N. 22: Meliusque ponderari
 potest l. 50. §. 1. de legat. 2, licet hęc species proprie non per-
 tineat ad ademptionem partem, sed ad exemptionem unius co-
 tismi. Coalternativa obligatione, quo casu Manet alterund
 l. 11. in fin. de legat. 1. l. 128. de U. O. de quorum et aliorum
 Conciliatione cum l. 27.

Cooperat etq

ad hanc Chartam an legato principali adempto, accessorium
 adimitur? Regula est utrumque adimitur, ut contingit in legato
 seui Casu peculio, Nam de qua adempto, Nec peculio, ut accessorium,
 debetur, l. 1. et 2. de pecul. legat. §. 17. de legat.: Et in fundo legato
 cum instrumento, Nam adempto fundo, Nec instrumentum ut
 pariter accessorium debetur, l. 5. §. 12. §. 27. de fund. instr. arg. 116
 de usu et habit: Secus de fundo instructo, vel fundum et ins-
 trumentum legat, Nam hoc casu Co nota Pauli contra Laberz
 in d. l. 5. fundo adempto, instrumentum, ut principale, manet
 in legato. Cui vulgo obicit Inst. in §. 17. de legat. ubi in
 eadem formula fundi instructi, vel cum instrumento, alienato
 fundo, Et instrumentum legatum. Contingit aut. Cui difficultati
 aliter respondet Min. in d. §. 17. aliter D. 11. §. ep. 17, aliter
 Bachor. eod. fluctuans et ignorans quem sequatur, aliter
 Pinelus 2. Selectar. Cp. 17. a N. 7. quem Merito Rejicit Man.
 §. Singul. Cp. 21. Ubi Justinianus intelligit Conjunctivam
 fundo instrumto cum instrumento, cui intelligentie repugnat die-
 ti vel, que stat apud Justin. Nequam nullam invenit, que
 Rejicere sine causa Accusij Conciliationis, quam sequitur
 Subtilis e. P. Barb. in l. 21. de legat. 1. N. 7. Et in Justin. Don-
 §. cp. 17. Nempe, quod in legato fundo instructi continetur,

non volumus fundi instrumentum, sed etiam instrumentum principale
separatum Patrifamilias, ut instrumentum fundus esse d. l. 12. §. 27.
et §. 16. eod.; ubi legatur verus fundus cum instrumento conciliatur,
solum, ut accensura, proprium fundi instrumentum, et hoc videtur
huc perit Consultus ut dicitur in l. 1. eod. et d. l. 12. §. 27. ubi
dicitur fundi Instrumenti, non agri instrumentum, Concessi ait,
est Capienda, id est, non solum agri instrumentum, sed Satisfam.
eod. d. §. 16. et eod. l. 1. Hoc ponit, dum Paulus in d. l. 1. ait fun-
do instrumento, aut fundi et instrumento legato, alienatque fundo
manet legatum instrumentum, accipiendus est de instrumento Pa-
trifamilias principali, quod adim. requirit per consequentiam.
arg. legati Ancilly cum natali, Seni Ordinarij cum Neaxij, quia
ut principales, primo alienato non adimuntur d. §. 17. juncto
Don. et Don. Justinianus vero Capiendus de instrumentis fon-
di, quod ut accensura, quod eleganter Confirmat Posth. in d. l.
§. 16. eo quod Justinianus non dicit Instrumentum legatum, con-
tra, nec Instrumentum in plurali, sed Instrumenti in singu-
lari, ut sic procedat Interpretatio: Justinianus de uno et altero
instrumento agit; Et tamen unum solum adim. ait; Ergo et
aliud non adim.; Ergo adimetur instrumentum fundi, manet
que Patrifamilias, ut principale = Secunde etiam ad hanc
partem alienationis, quod si res legata pro parte una capta est,
adimatur, ubi potius Ceteringatur legatum pro hac parte, de
fidei tenentibus l. 1. d. §. 1. de C. et D. quam et sic ad decisio-
nem principalis de diminutione pro parte Conditionis dandi
cum l. 12. in principio et §. 12. cum Regg. l. 23. eod. agnoscant
Posth. in d. l. 12. §. 2. Don. §. 3. et 33. et d. de jura acc. §. 1.
n. 5. et 7. tamen quoad Suppositionem Nati licentis propriam
omittunt) Quae et primo certa est, quia ut eleganter Anst.
in l. 12. de U. et. acc. Nisi est, ut non videbatur alienare, qui po-
tuit uncapit, unde ademptio cavetur ope Exceptionis eod. Regula
l. 15. cum Negati Nati; Nec necessaria declaratur Posth. et corrigatur

Incipio post mortem, ad ea que ingreditur, a quo tempore lega-
 tario Imperator l. 12. §. 1. quemadmodum leu. Etiam de
 us, utucapionz ex alienationz Necessariuz; Ergo non potest pro-
 cequi ademptio Cor Reg. l. 11. §. 12. De legat. 3. Nisi Responsioz
 infra N. 27.

N. 25.

Procedit etiam Regula ademptioz per

Voluntariam Alienationz, non solum quando alienatio constituitur,
 et de eadē res redimatur a testatore, nisi probetur Nova soluti-
 tas a legatario l. 18. 27. §. 1. h. t. arg. l. 28. §. 8. de solut. ~~inter~~
 et juncto On. 8. ep. 17. Ubi quid in causa pia? Nec Mentia d.
 R. tit. 6. Notant que Omnes adduci N. 13. Contra hanc regu-
 lam potest singulariter Concedi l. 1. h. t. de qua egi N. 2.
 Similiter species Perditiōis cum pacto de Restituendo, de
 qua egi N. 17. Veluti magis opponitur Ceterū Responsum in
 l. 72. §. 1. de legat. 3. Ubi eliso legato, postea que Maximiano
 (scilicet adempto l. 3. §. 1. de fund. inst.) utrumque redempto in
 reuincit, debetur legatario, Ergo ex redemptioe Nihil legatū ali-
 natz Circulat legatam. Cui eo diametris Obstat Causa in d.
 l. 28. §. 8. de solut. Et tacite in l. 27. §. 1. h. t. Et in l. 83. §. 1. sa-
 cram de. U. A. T. in eadē specie Ceterū Continuisse contra-
 riuū ait. Subtilis et docti aiunt Vanum esse conuolūe, quan-
 do Paulus fatetur Ceterū diuise concessit, quatenus sint Goff.
 in d. l. 73. §. 1. de. Fernerius 2. Nec. ep. 2. pater in d. R. n. 3.
 adde incognitum locum Balsamonis in phoici. Nom. Canon.
 tit. 4. ep. 12. Sunt qui conuolūe tendunt, eo quod Justinia-
 nus in l. 2. C. de vet. iur. eru. Negat Antinomia in iura dan,
 et Vacua Veritas persequunt, Dab. in l. 8. de legat. 1. P.
 chando in d. 1. de iur. iuris On. 8. ep. 17. tit. R. Sed in iuris
 Justinianus Negat loca Contraria Retoric Matiaz, non quando
 Proprietate se Consulti Rejiciunt, et peius est Commendare litem
 bonis, quam dicere, quod Consultus dixit; Sed Paulus in d.
 l. 28. §. 8. dicit non admittum quod Ceterū ait; Ergo qui conuolūe

intendit mutari literam Pauli. Sed pro hoc Paulum non
divino, nulla melior Conciliatio esse solet, quam Ceterum accipere
ut jactu, de vero legato in genere, qui a principio Vigi compen-
ditur, et determinatur per evolutionem, et Sectionem l. 72. §. 1. de soluc.
l. 66. §. 3. de legat. 2. Unde intermedia Manuominis non opit, in
tempore Determinationis Verborum invenitur arg. l. 11. h. t. arg. addu-
ctis Cp. 1. n. 37. Et fuit eleganter ab arg. l. 6. de legat. 1. cum refer-
entibus d. 26: Paulum vero de legato suo in specie, cuius manu-
minis tollit totam Substantiam legati, Notusque homo Ceditur
et recipiat in Secundo d. l. 27. §. 1. h. t. d. l. 28. §. 8. de soluc.
d. l. 83. §. 5. de U. O. ut eleganter observatur Decretum in specialia
Citatione huius Antinomiz pro expositione d. l. 83. §. 5. n. 17: Et no-
to Goff. antea docuisse pro dictione in d. l. 15. n. 2. et in l. 21. de le-
gatus l. licet immemor sit d. l. 70. §. 1. ut Idemque affirmat in
legato pecuniz. Et pro altera Conciliatioe Ceteri et Pauli in d. ju-
ris. de legato ^{aut} ~~est~~ ^{est} imposito, utriusque destructo: Et quod
procedant in area aliena legata, Nam in propria auctorem
cedit legatario l. 8. de legat. 1. cum adductis n. 23. d. 2. jura sic
intelligenda in l. 11. §. 1. de legat. 1. l. 30. de legat. 2. et de eam
Conciliatioe cum l. 7. de fundo dotali l. 65. §. 1. de legat. 1. et
de defunctis in hoc proprietatis Et usufructus ad l. 6. §. 3. pp.
mod. usufr. l. 36. de usufr. videndi: Item in l. 8. de legat. 1. In-
viti d. delect. Cp. 16. Merill. 2. poster. Cp. 30. Castillo de usufr. Cp.
72. Lexica allegat. d. l. n. 21: De conciliatioe d. l. 15. arg. vulga-
rissima l. 10. §. de usus 16. l. 7. et 50. de legat. instic. §. 9. si alie-
natus in hie. eos. videndi adducti a fratre in d. l. 12. n. 2. ubi de
Conciliatioe cum l. 37. et 38. de manum. l. 1. Chen. differente
an. Cp. 2. n. 11: pro intelligentia l. 26. et d. l. l. 27. §. 1. l. 1. ut.
§. 1. ut. h. t. cum d. 15. et cum l. 17. et 36. de condic. et d. videndi
et eleganter Cuiac. d. 97. Pauli in d. l. 26. et 27. h. t. Lexica
allegat. 22. n. 36: De altera Conciliatioe d. l. 26. cum l. 2. d. co-
dillorum. de jur. Codill. Droz. d. Cp. 10. n. 37. et 38: Hic omnia

47. 85
frater Substantia, sed Pulcherrima, nec aliud propria tempo-
ris peccat.

Conat postesta Regula d. l. V. quando lego

26. Statum, aut Aliam Rem, quae mea erit Cum moriar; Nam hoc ca-
se et sine Distinctione Voluntatis vel Necessariae Alienationis ad-
mittitur Legatum, perseverantiae Alienationis, quia verificatur non
erit tempore Mortis: Ita et post alienationem residat in potestate
testatoris debet, quia Cooritur Mortis tempore determinato l. ubi-
cum & de legat. l. l. 3A. §. ult. de aux. et arg. l. 85. §. fin. delegat.

3; Habet enim Conditionis, quae verificatur in eo q. sit testatoris
Mortis tempore vel in totum, vel pro parte, quae officit in-
termedia Alienatio, ut ait Justin. in d. l. 6. et docent Cuiac. in
d. l. 6. et d. Obi. cp. 3D. Contra l. de test. cp. 7. Faber Dec. 11. ex.

1. frater in d. §. 12. à n. d. Sed obstat d. l. 3A. §. ult. de auro
ubi: Solum demonstrationis et argumentum hanc Clausulam in se
habere docet Pomp.; Ego non Condicio; Ego defuit super-
uoi Ratio demonstrationis praesenti continet per alienationem.

Cuiac. 2. cp. 3D. legit Diminutionis loco demonstrationis, et argu-
mentum. Adter Costa l. de test. cp. 6. ubi ait: Non facere con-
ditionis in d. l. 3A. §. ult., quia Relativum adfertur in eodem corpo-
ri de futuro, q. non fuit Condicio l. 1. §. ult. de C. et D. Sicut si

causa Corpori de futuro adfertur, Nam tunc Condicio fuit d. l.
6., quae sequuntur Retor et frater ubi nuper. Sed hoc respicit
eo d. l. 85. §. fin. ubi adfertur Relativum in eodem Corpori, et tunc
fuit Condicio: Et eo l. 27. §. 3. de fundo instructo c. com mu-

num intelligentis (vera est illa, quam praebimus n. 16.) Et pa-
rui impugnatu distant; Et l. 2. de heres. instr. de cuius in-
telligentia eleganter agit Goffr. in ca. Barb. in d. l. 6. n. 10. qui-
bus et alij omnino utendy est cum Om. §. cp. 31. quae sequitur

Sanca in l. 17. de C. et D. n. 5: Verba Statum qui meus erit
facere Conditionis et demonstrationis, et in eo defessa à Retor Si
meus erit, quod huc vola in est Condicio, et designatur in pignus

Si permanseat l. 33. §. 3. Elegans l. 27. de C. et D. arg. l. 26.
§. Ult. de pign. juncto Goffr. in d. l. 6. de legat. 1. Et deo si alie-
natio Voluntaria, Contingentis legat. Nec Perisicit, et si ico-
rum Recidat ad testat. de Reg. 1. §. h. t.: Et in primo casu
inest Condicio Et Demonstratio, Non quia res pignens designe-
tur, sed quia adveniente Conditione demonstratio facit, cu-
ante nihil esset quod designari poterat, ut liquet eod. l. 6. ibi
Magis Conditionem; Ergo Et continet Demonstrationem, Nempse
adveniente Conditione: Et sequentia Verba Nam si demons-
trare solvunt intelliguntur de Verba Demonstratione, Vel demon-
stratioe pignenti; Non Ergo Negat futuram Conditione advenien-
te: Et Verba d. l. 33. §. Ult. de auro ibi Demonstrationem et ar-
gumentum Non Negant et Conditionem esse, Immo tacite in fine
hoc Venat Consultat, dum sine distinctione necessitate Vel vo-
luntatis Alienationis contingente legatum ait; Ergo quia et conditi-
onem d. l. 6. de legat. 1. Et verba d. l. 33. §. Ult. de legat. 3. non
integram libere ita qui Maus esse An si Maus esse intelligan-
tur ut pariter uterque casus Conditionem contineat, Et tunc
non Negatur Demonstrationem Etiam esse in primo casu; Et idem
alienatioe Nemo, licet tunc deempto, debetur d. l. 33. §. Ult. de
Elegans ratione, quod nullo presenti Demonstrato, non est quod
contingatur per alienationem Et Demonstrationem futura advenien-
te Conditione jam non invenit in potestate Testantis et ce-
to potest designari: Arg. legat. generici, in quo species a prin-
cipio Non Determinatur, Et ideo ademptio unius speciei non
tolit legatum l. 11. h. t. cum adducit n. 26. Nec obstat l.
penult. de legat. 3. Nam omnia Emendatione Cuius in d. l. 6.
et alijs Solutionibus apud Patz n. 12. et 13. Respondendum est:
Deo Chirographa Debitorum non continet, quia per executionem tota
Substantia Nominis per Contincta eo Reg. l. 11. §. 13. de legat. 3.
arg. l. 75. §. 1. de legat. 1. l. 21. de liberat. legat. Et quamvis alia
Chirographa in lacerationibus Naturis Reporitur, non debentem

ca Natoris, ut Credo non admodum vera, quod in Clauula de-
 jicit Nec ea Sine Legata Cum moriar, Cajo Legata ante
 mortem Concedi Non potuerunt, Nec pecunia legatum reposita
 eo Natori l. 72. §. 1. 86. de legat. 3. junct. Doct. Goff. in d.
 l. 11. §. 12. Aliud est in specie l. 28. §. 1. de C. et D. ubi an-
 cilla, quam Emic testator post primam ancillam Agatam
 legatam Et alienatam, cui que Nomen Agatay imponuit, p^o
 Deo Contrahitur in legato quod de Agata in genere tenet
 ut male Cumanus Et Socinus voluerunt, Sed potius quia
 per Nomen imponitur Sicut Empti, quod habebat Ancilla
 antea Legata Et alienata, videatur Animum habuisse Sub-
 rogandi in locum Alienatay Arg. l. 108. §. quicumque de legat.
 1. l. 70. §. fin. de legat. 2. §. 36. §. ult. de donat. inter. l. 11. §. si
 sublatam Urb. pref. Elegans l. nisi 10. q. 2. mod. iusfr. amic.
 ut eo Bart. Responsa Barb. in d. l. 6. n. 5. Aliud Necessi-
 Coexistens si Ancilla Empta appellaretur pauca Agatay,
 Nam tunc Deficiente Conjectura Subrogationis legatay non
 deberetur Goff. in ea, Gomae l. 12. n. 56. in fin. Saxosa de iur.
 33. n. 76. Ramo de legatis n. 18.

§. 27. Sed Necessaria Alienatione Rei legatay legatum
 non adimi eo Reg. § 12. de legat. l. 11. §. 12. de legat. 3. postea Auth.
 ritusque adductis supra n. 13 docuimus. Cuius rei non legata, pig-
 noratus testator, non videtur Ademptio l. 3. C. de legatis. 3. § 12.
 quia eo Necessitate Regulariter hinc Creditoris Securitas quaeritur, ut
 non patitur Debitum Distractio: Accedit Manes dominium pene
 obliuio l. 35. § 1. cum Vulgat. de pignorat. acti: Et altera Ratio. ra-
 tio in d. l. 3. quod pignus datur à principio cum spe Redimendi,
 que non operatur Ademptionem, ut dicit in pacto de Reo venden-
 do n. 86: Ultimam Ratio plusibus adductis sequitur Mantica
 d. l. 12. tit. 6. n. 22. ubi indicat Non inoleganter Speciem si
 pignus datur eo pacto, ut ante Tempore non Soluca pecunia, habeat
 pro Empto: In qua idem dixeram, quia non deperit nominata re-
 tio, que ademptionis Excludit. Sed contra d. l. 3. voluit opponi

Nulgatissima, jura in l. 2. §. 5. de donat. inter. l. 12. C. eod. jura
Novel. 162. C. p. 1. §. 1. ubi donatio inter vivos, quae, ut legatum,
more confirmatur, per pignoris dationem tollitur. Cui difficultati
alter Respondet Casus sine; Alter cum pluribus Valgado in da-
byria. 2. p. C. p. 10. Alter Genat. 8. de donat. inter. C. p. 12. ubi ex
jura totam licet d. l. 2. §. 5. Quorum subtilior nulla, quam
Fab. Dec. 16. ex. 6. et 7. Nempe, quod pignus dominium requirit
in dante l. 2. et 11. de pignorat. acc. et traditione l. 238. sed s.
Donatio ergo à traditione incipit, Unde Secunda pignoris da-
tio supponens dominium in dante praesumit etiam revo-
cationem traditionis, in qua donationis potius consistebat: Unde
si non pignori, sed hypothecae solum res donata obligata esset,
non revocaretur donatio, quia hypotheca non requirit traditionem,
ut docet Faber et linnat d. C. p. 7. Valgado d. C. p. 10. et de in-
dignitate l. 11. §. 1. de donat. videndi ipsi Faber Valgado ubi
proxime Amaya in l. 1. C. de per. sic. 12. do, nec moror in-
digni, cum omnia protegi non possent. Specialiter magis
dubitari poterit, an hae regula, quod alienatio necessaria non
adimat legatum intelligenda sit etiam quando ex necessitate
legis alienari potest, et quidam communis sententia tenet, tam ex
alienatione ex necessitate necessaria voluntate, quam ex necessitate
legis, non induci ademptionem ex Reg. d. l. 11. §. 12: ut in exem-
plo eius, qui non legatum postea in dote dedit, quod ex lege ne-
centur inducit l. 18. de nubi nupti, quo casu non adimitur leg-
tum: Ita generaliter et in specie docent ex pluribus Menochi
l. p. 162. à n. 21. Manada lib. 6. n. 8.

Re. 28.

Secundum Abbacius in l. 11. C. de legatis
tenent non insubtiliter hoc casu ex necessitate legali alienationis
induci ademptionem, quod defendi potest in Schola. Primo, quia
Regula quod ex alienatione necessaria non legatum non inducatur
ademptio, de procedit, quia non potest desumi animus adire
à inco, qui propter determinatam causam proprie necessitatis ali-
nat, ut ex d. §. 12. et ex d. l. 11. §. 12. de legat. 3. Dissimus 12. 13;

Sed postea Necantate legis ad alienationem, hęc animum conjuncta
 ra Conclusiva Ademptionis cum non potest deficiente fidei
 testantis, Ergo &c. Secundo Cov l. 11. C. de legat. quia more
 tur Aliterius, ubi filij ne legata, postea que ei in dotem data, le
 gatum Cōtingitur; Sed dos Necantate legis Inducitur l. 11. de Nū
 nupt. l. 1. ult. C. de doti prom.; Ergo alienatione Cov l. Necantate
 Inducitur Ademptio. Varias intelligentias præstat Alen d.
 vax. cp. 11. à n. 15, in ea tamen Residet N. Ult. quod videatur
 legatum Cōtingit. Tercia Cov autentica res que C. Comm. de le
 gat. Vbi ne per fideicommissum Relicta, prohibita alienatione
 per dotis dationem, fideicommissum Cōtingitur, ponceis plu
 ritus adducit ab Ayl. ad Gomez l. Cp. 5. N. ult.; Ergo per ali
 nationem Cov Necantate legis, quare et dos. Quarto potest intan
 ci l. 11. §. 11. inf. de legat. l. Supponendo loqui de confiscat.
 publicacione que bonorum, quam Necantate alienationis dicit
 Valens d. legat. Cp. ult. n. 7. Et supponendo pariter fideicom
 missum Cōtingit Sed ut verum fatear. Ille tractus nihil pro
 bat, quia intelligendus de fidei vindicance Cov l. Ind. de N
 cissima Contra Cuias S. Obi. cp. 10. Et d. cp. 21. Post. in ead
 Causa in. l. Unica C. de caduc. tollen. V. B.; Nec dicit Cov
 tanque fideicommissum, Sed fideicommissum statum Communi
 requi, id est, legatariorum, quibus expectance hęc aliino, nihil
 debeat l. 1. §. penult. ad Treb. l. 30. §. quod Vulgo ad falcid.
 Unde, si Cov voluit ex. Superis, fideicommissum Manet: Et
 ponit, quod bona publicata erent Ob Crimen testantis, nulla
 quere Ademptionis esse potest, Cum in bonis delinquentis
 jus videatur habere l. 8. de manum. l. 31. §. ult. de donat. l. 15.
 qui et à pp. Amaya in l. 1. C. de jura. fidei. à n. 52. Quinto
 Cov quod uncapio Sic alienatio Necantate Cov lege l. 13. et 14.
 fam. Cuias. l. 1. §. 1. de legat. Cp. 17. n. 13; Sed uncapta pariter,
 Cōtingitur legatum pro parte; Ergo Cov alienatione per Necantatem
 legio Inducitur Ademptio.

Si vero Communis Consentia in Schola
 defendi Velit, potest Responderi primo fundamento, quod licet
 Non probet Animum Subveniendi Necessitati, Non tamen pro-
 bat Animum Alienandi, Et in dubio Non intelligi Ademptum
 legatum. Secundo fundamento Coo d. l. M. C. de legat. potest
 Responderi, Contingui, quia tradita fuit res in Nomen ipsi legatar-
 io Arg. l. 84. s. 11. de legatis l. ut respondent adducit a Ma-
 nochio Et Manica Vbi supra; Vel quia factum Animo com-
 pensandi Ob rei Veritate, ut adducit a Mena l. q. 11. n.
 15. et 18. Tertio fundamento Coo d. autentica potest responde-
 ri quod prohibita Alienationis Coo legat. Voluntate Non intelli-
 gitur de Necessaria, Sed de voluntaria l. 1. ff. l. 2. C. de fundo
 dot. l. 5. de pacis hysd. d. l. 22. s. B. ad Trebell. junct. Accia
 d. Variar. q. 26. per totum; Et cum de Coo necessitate dicitur d. l.
 11. de Nui nupt, Nihil minus sine prohibitione pasci aliam
 22. Quartum fundamentum Non probat, ut dicit. Ad Quintum
 Responderi potest quod posita Veritas Vocacionis in testatore,
 licet Non habeat Voluntate positivam amittendi Dominium, habet
 tamen Voluntatem Causatiz legis Coo negligentiz, quia posita lex
 Operatur translationem, et sic habet Voluntate Interpretatiz,
 quod satis dicitur prodant d. l. 28. de v. s. l. 3. s. 1. quz in
 fraudz, ne hoc Negat Pinet. d. loc, Nec alter Pinet. in autore
 nisi C. de bon. mater. n. 22; Et cum hzc Causatiz, seu inter-
 pretatiz Voluntas nascatur ab initio Coo voluntariis actz, sic
 fuit ad tollendz legatiz Coo Reg. l. 11. h. t. 8. de legat. l. 11. s. 12.
 de legat. s. Et hoc pasci intelligi potest d. l. 11. s. 2. de C. co d.
 Accedit quod fundat Mena 3. q. 36. n. 2. quod potest esse ali-
 natio Voluntaria Inspecto initio Et necessaria Coo post factz,
 quod eleganter probare potuit Coo d. l. 11. s. 2. Si vero eandem
 intelligere vis, posita ignorantia Vocacionis in testatore, potest
 defendi legatum pro parte non debent Coo Reg. l. 10. C. de legat. s.

Cum aliena per Occupationem Mutuatur, vel Eo eo quod per
 veniat ad eum, à quo incipere non potest, perita ignorantia,
 Eo Reg. l. 3. Cum fulgat. De his, que pro non scriptis; Sed prima
 intelligentia Magis Congruit Suppositioni d. l. 1. A. S. D. in quo
 ut in l. Antecad. Et in lege. 13 per totam agitur de diminut.
 pro parte quantitatatis ponit in conditione dandi ob diminu-
 tionem legati; quod supponit legatij ab initio Reduere. Pote-
 rat et alia ignota species Alienationis Necessarie fixari
 in lege ~~mutuatur~~ d. l. de h. d. in h. quam tangit Goffr. in l.
 26. h. t. n. 14. Poterant etiam et alij fingi in l. 10. et 21. junct.
 l. 3. de p. d. i. comm. libert., quas Explicat Masc. B. var. cp. 26.
 n. 8. cum Regg. Manet defensabile, esse in Schola venen-
 tij Abenici adductz n. 28. Ceterum probatior in Schola et
 pro Cetero Sententia adductz n. 27. in fin. et n. 28. Nimi-
 rum quod non inducatur Ademptio Ob alienatione Eo necessita-
 re legis.

l. 30.

Succedit alia inspectio nota magis
 Eo lita legum, Sed parum nota ab A. T. An scilicet distinctio
 Necessarij et Voluntarij Alienationis procedat cum debitorij,
 Nomen ut textij, aut liberatio ipri debitori Relinquitur? Et pro-
 cedat eandem distinctio probari Videatur Eo l. 11. §. 13. 2. C.
 legit. 3. Ibi maxime quia non ipse Coegere se permittit.
 Nec Coacta Vinc. l. 75. §. 2. De legat. 1. Nam etsi Verus Causi
 nec Et §. 21. Inst. De legat. 1. non edum. 7. §. liberatio 1.
 ibi si non fuerit Coactus: que denotant, Coactione Creditoris, ut
 pote Voluntarij Nomen Eo Creditoris libito, Necessitate Legatum.
 aliud insinuantes, Cum eo debitoris facta Creditori Solueretur,
 Nam, cum solutio invito fieri possit l. 23. et d. cum d. legat.
 de solut. Denotare Videatur Causam necessariam, et sic non de-
 notari legatum arg. d. l. 11. §. 12. l. 3. C. de legat. cum supra
 aduersus n. 13: Et hoc voluerunt Aliqui Eo antiquis Flor. Et
 Regi. Videatur Donell. 8. cp. 17. Sed rejicitur Manifesta eo l. 2.
 et 21. in prima parte l. 31. de libent. legat. l. 50. §. 1. de legat. 2.

in quibus ea sola Voluntate Debitoris, nulla potest Coactione ca-
dendis, legatum contingitur. Cetero alij Coactione, sed hoc spe-
cie sine distinctione Coactionis, Et solutionis adiri legatum,
quia ut ait Ulpianus l. i. d. l. 11. § 12. Vnde res forte, contin-
guetur ipse Constantia debiti (Sive substantia, ut legitur Theo-
dorus Augustinus l. Commendae. Ep. 1. sine necessitate) et fa-
ciunt ab arg. l. 27. § 1. h. t. § 8. § 8. De Volue. § 8. § 1. § 20
V. O. ut tenus Menochius l. primum. 163. Sed hoc primum
nimis genericum est, Nam potest Et in hac specie non con-
guit Substantia legati: quia amplectenda est Substantia et
Elegans distinctio Post, si veri intelligatur in d. l. 11. § 12.
à n. 13, Nempe distinguenda est rem debita, legata, et nomi-
ne legati: primo cum sit alij, aut rem, quam mihi debes,
vel decem, que mihi debes, tibi legem, vel que debet tunc, boni
si tunc mihi dicitur, Vel tunc non contingitur legatum, quia
adhuc manet res legata per existentiam, vel quantitas per de-
terminationem, Et Regulatur pro actu necessarii, quia non
possunt non Recipere l. 32. § 2. De legat. 1. Vbi res empti, le-
gata venditori, Et post legatum traditur, Non Resolvitur lega-
tum, quia res manet sine facto testantis Oblata, sicut
Explicatione huius tenoris Post. in l. 11. De legat. 1. à n. 61.
Et dicitur De liberat. legat. Ep. 1. n. 11. Aliud est Creditori con-
gat, Nam hoc cum ea Voluntate Coactaria contingitur
legatum l. 75. § 2. De legatis 1. ibi, Nam et si prius coegerit
habetur Eius determinata quantitas hoc case, velut species,
ut ait Ulpianus l. 27. De C. et D. n. 12. sicut tenetur in-
telligentia, Conciliatioque ad aliud cum l. 25. De liberat. le-
gat. Videnda sicut 1. Conject. Ep. 2. Sancto ubi nuper n. 12. et
13. Et Noviter intellecto De liberat. legat. Ep. 2. à n. 12.) Et
à hoc Noviter induco l. penult. De legat. 3. (ad aliud expli-
cat n. 26.) Vbi legatis Nominibus debitoris ad quod testator
dicit Coactio sine, quia per Coactionem tollitur Substantia
legata, Et in hac specie, loquor à Nominibus que in laterali hoc

more, cum morietur, legavit, intelligitur Species certa) ^{cap. 2.}
Circumscripta Arg. l. 1. l. 1. §. 1. de legat. 1. Alioquin si de
legato solo nominis intelligeretur, non tantum per evanescen-
tiam, sed etiam per solutionem contingeretur legatum in ju-
ra adducenda N. 22.

N. 31.

Sed obstat auctus Fulgo ignotis testibus
in §. 1. de legat. 2. ubi dicitur, aut decem alternatim
mihi debitis, tibi legem statim deditis, et postea decem
mihi solvantur a debitoribus, legatum istud contingitur; Et si
diversi Legatarii, uno statim, alij decem legaverit,
eo etiam solutionis legatum valet vel non: Ita
ut si uno solus perierit legatum quantitatis, vel e con-
tra; Et tamen certum est in hac specie manere
quantitatem determinatam vel rem in rem natura-
ra; Ergo falsa videtur Superior Ratio. Hinc de-
frustrari / quam sic non comminavit Potest esse vero.
Contingens provenire eo namque debet alternatim, in quo ubique
est in obligatione, tunc in solutione, et ita uno soluto, tota obli-
gationis substantia perimitur l. 11. in fr. de legat. 1. 27. §. 6. de
fidei. 12. de v. o. cum supra adducis cap. 1. a n. 28; et cum id
solatur, quod non est legatum, necessario contingitur §. 2. et legatum,
que est ratio d. l. 1. §. 1. Et si duobus unum et alterum eorum
mum legentur, id quod solatur debetur, et id quod non solatur
contingit alterius legatum, ut dicitur infra. Cui non obstat
l. 76. de legat. 1. ubi in eadem specie, quando soluta est res,
estimari debetur alteri; Nam omnino Accur. Et Anspiqui potest
dici cum Cuiac. in casu intelligendam esse d. l. 76. de cau. quod
electio erit testatoris, quo, cum unus aut alius potest eligere,
merito respectu utriusque Coham verificatur legandi volun-
tas: Sicut in d. l. 1. §. 1. intelligenda de electione promissionis.
Sed dicit etiam posita electione testatoris, unum solum in spe-
cie eligi posse; Ergo non distat species: quare substitui dicit

potest, in d. l. 76. Non fuisse factam Solutionem Vero testatorum,
et ita, cum Utroque Extremum erit in obligatione mortis
tempore, quo venit legatum, Merito in Utroque legata Substi-
tunt: At in d. l. So. §. 1. Unum Extremum Vero testante So-
lutum fuit, Unde Ante mortem Extincta obligationis Substitui-
ta, Et Consequenter legatum Extremi Non Soluti: Et Verba
Eo eventui pendere Acapienda ad primum casum, id est, eo
eventu Solutionis factae Vero testatore.

§. 32.

In secundo casu, quando id, quod mihi Titu-
la debet, vel Nemini, in quo mihi est Obstruicium, lego vel ipsi
debito vel Tertio (quo casu debitum legatum intelligitur l. 11.
§. 5. et 6. l. 23. §. 3. de legat. 1. l. 50. de legat. 3. cum alijs) vel
mihi solvatur à debitore, sive ego exigam, legatum admittit-
ur, seu contingitur: Et in solutione mihi probant juxta
viam intelligenda in l. 21. de liberat. legat. ibi mihi solvitur
l. 21. ff. eod. ibi fuit solutum l. 31. Cod. accepto Verbo respicit
pro solutione: Et in coactione probat l. 7. §. 1. d. l. 21. in fin.
de liberat. legat: Et à parente in casu solutionis probatur
Coo. d. l. 21. §. 1. ubi, si Creditor heres existat legatus debi-
tori, posteaque decessat, ea ratione legatum contingit Julia-
nus ait, quia Confusio habet vim solutionis junct. l. 71.
cum vulgat. de fidejuss.; Ergo legatum debiti Non solum per
Coactionem, sed etiam per solutionem tollitur. Ratio differen-
tiæ inter hunc, Et primum casum est, quod hic debitum legat
sine quantitate determinatione, quo Solutio vel Coactio jam de-
bitum non est, quia perit tota Substantia legati Arg. l. 27. §.
1. h. t. l. 28. §. 8. de Solut. 23. §. 5. de v. o. 17. §. ult. et 63. §.
fin. de legat. 1: At in primo casu, re debita vel quantitate de-
terminata legati, si solvantur, Manet res, unde non perit
legati Substantia d. l. 23. §. 2. de legat. 1. Et manet quantitas,
quæ, ut Vulgo dicitur, perire non potest l. 11. C. si certum petat.
Et Eleganter à Contrario sensu probatur Coo. l. 75. §. 2. de legat.
1. Ubi, ut contingatur legatum, Requiritur, quo minus exigat

testator; Ergo per solutionem non extinguitur in d. specie,
 hoc vero quia determinata quantitas sibi legata, non debetur
 simpliciter, Et ita contingit legatum non potuit arg. l. 27.
 & ult. de legat. 3. l. 26. de legat. 1, nisi ut dicitur n. 30. hoc
 cum cogit testator, tunc enim eo voluntaria coactione
 inducitur ademptio d. l. 75. §. 2. ita intelligenda arg. volun-
 taria alienationis rei legatæ l. 15. et 18. h. t. cum adductis n. 12.
 Ita elegantissime hæc, juxta Conciliavit Gofr. in d. l. 11. §. 12.
 n. 13. Unde nota, quod si in specie d. l. 50. §. 1. de legat. 2.
 debitis stico aut decem, debitum indefinite legaret, decem
 postea solutis, non subiret legatum eo ratione d. l. 21. et
 supra adductis de liberat. legat. Secus si decem, que sibi Ti-
 tus debet, legaret, quo casu solutione facta legatum non ex-
 tingueretur, nisi cogitaret testator eo ratione d. l. 75. §. 2.
 l. 22. §. 1. de legat. 1. Misere non insubtiliter eo
 eadem ratione, quod si viginti mihi debitis, absolute legaret
 quod eo legato Titij solvere, quod postea solutum vel casu
 fuerit, est quod in legato continetur, nec per solutionem extin-
 guitur. Ratio est, quia et si prima summe non determinata
 quantitate contingit videatur substantia legati eo ratione
 d. l. 7. §. 1. l. 21. et 22. et 31. de liberat. legat.; tamen in
 hæc specie attendendum est certam quantitatem legari, quia
 determinatur per actum solutionis eo formula quod solve-
 tur, nec potest operari actualis ademptio ante determinatio-
 nem rei legatæ arg. legati generis l. 11. h. t. et conditionalis in
 casu l. 6. de legat. 1. cum adductis n. 27. et ep. l. n. 37; sed in
 specie nuper posita determinatur quantitas legata per
 factum solutionis; Ergo non potuit eodem instanti certificari,
 et adiri legatum: Et propter rationes adductas affirmari hoc
 potest eo specioso ad hoc textum in l. Lucius 22. de legat. 2. n;
 pecunia legata, que eo venditione militis redigi potest, non
 dicitur militi a testatore, eo acco que pretio, et in vita tradito
 legatario, ea ratione, et post mortem legatarius cum pretio

potest, potest Repelli, quia in Vita accepit; Ergo si non ac-
 cipiet, Debetur; Et tamen testator cogit; Ergo id non
 contingitur, quia legavit determinate quod ex conditione
Redigeretur: Nec solum à Contractu denu, ut voluit Got-
 fr., sed Expressè hoc dicit Celsus in fin. ubi si testator par-
 tem pignij Coacti solum in iura tradidisset, Superest lega-
 tio Coacti Reliqui: Pro intelligentia ad aliud referendi
 Richards. in d. do. de act. dicit. §. n. 18. & Ketes 8. opus. c. p.
 ult. Præter hoc mihi probatur ex l. 25. §. 1. quando dicit
 legat. (quam. Potfr. omni) ubi, postquam Papiri. dicit legat
quod pupillus debet subintelligere legationem, si non de presentia debi-
 to, sed de futura solutione, Naturalique obligatione cogitur i
 testator (quo denu pupillus dicitur debitor arg. l. 1. §. 3. de Cita
 l. 6. §. 1. l. 8. cum Regg. l. 22. de peculio junct. pro suppositione
 et solutione Quia. in ea, Cotta l. defect. c. 7. n. 2. et c. 21.
 n. 3. Panes ad Ariston. l. 17. de C. et D. n. 12.) aut, per in-
 de primam accipiendam, ac si diceret, Titio dato quod pupi-
 lus soluerit, quo casu supponit deberi quod solvetur; Ergo
 quia hoc casu per solutionem non contingitur. Et quod non de-
 bitum indistinctè, sed quod solvetur determinatè legavit d.
 §. l. 22. de legat. 2: quæ aures limitatio Superioris princi-
 pij est.

Ac. 33.

Sed contra rationem huius Secundi casus
 potest ponderari l. 11. §. 13. de legat. 3. ubi; Nominè debitor
 ut legat, et quantitate ex eo excepta, pro ditione habita, non casu
 qui legationem amittit aut: Et secunda adjecta ratione, Maximi
 quæ non ipse exegit, sed debitor solvit, quod testator non
 potuit non accipere; Ergo si contingit, sententia Valde contingit
 legatum; Si vero solvetur, non contingit; Et tamen legatum he-
 rit de Nominè legat, non de quantitate determinatè; Ergo et
 hoc secundo Casu faciendæ erit distinctio Conditionis et solutio-
 nis, contra dicta n. 22. Respondo (solum Gotfr.) Verbum

maximè in d. S. 13. esse rationem ampliativam sive casus
non principalem Nostri, quod ut eo lecta Monstram de iud
Caspatis. Dissertat antea Ulp. in d. l. 11. S. 12. Co alienatione
necessaria Vei legatæ legatum ademptum non presumi, Et pu-
tationem Contrarij Voluntatis imputare hæredibus. Ergo
in d. S. 13. Et per dictionem Ergo continuatissimè ait, quod si no-
men debitoris per fideicommissum Feliciam testator coegerit
non hoc animo quasi vellet fideicommissum contingere, Et
verè dicit adhuc debet, quæ verba subtiliter in operta in-
congruentiam habere videntur, Nam Regula nempe non ademi,
si non animo adimendi fecit, Clarissima est, Responsio vero da-
bit, ibi potest dici, quare Cassiano Exemplum huius Regule
poni in Versiculo cum tenem, Nempe si pro deponis pecuniam
habuit, Et in Versiculo fundatam si eo pecunia rem compa-
rabit eo d. Ratione l. 23. h. t. 7. S. ult. 71. cum Ulp. de legat
2. Gomez l. ep. S. 7. n. 16. et Decos A. opusc. ad l. 80. ad Trib. n. 2.
Amaya l. Obv. ep. 11. n. 1. Et eandem speciem Vei comparatæ eo-
rumque Reductio spūunt ad argum. Eleganter l. 11. et S. ult. l. 10.
qq. mod. unuf. l. 36. S. 1. 88. S. ult. de fideic. C. 22. de petic. lega
Tab. in casu Nacionali, Oss. 12. ep. 13. lit. e. d. Unde idem ven-
tit Ulp. in casu Coactionis sine animo adimendi in d. S. 13.
Et quia non sine aliqua difficultate procedebat, Ideo vult est
verbis potest dici, Contra q. arguit ipse Consultus in d. Versi-
culo nisi forte: hoc modo Coactio nomine potest tota constan-
tia debet, seu substantia; Et casu ac quando res alienatur in
d. S. 12. quo casu substantia, id est res legata adhuc manet;
Ergo non potest Responderi eodem in d. S. 12. ac in d. S. 13. Huic
difficultati Respondet Ulp. Directo, Sed incoacta quada, ipse
alibi propozita, quam ad hunc casum adduxit in Versiculo
quidam, Nempe de quodam qui nomen debitoris legatam
Coegerit, et pro deponis pecuniam habuit, in qua dicit Ulpia-
nus legati Superare petitionem, Et ex hoc Respondet argumente
Nostri. Nisi forte, Et defendit Regulam d. S. 13. quasi dicitur:

Et nomine Cautione non animo adimendi facta, non extin-
 guitur Legatum, quia non censetur Cautio formaliter sub-
 stantia debiti, cum in disparato pecuniam Contractam Retinens
 in specie Interpollati, quam tibi acciderit aut, ad specie,
 quod in specie tibi proficiat, de qua in Cassando leg. quibus
 hoc magis est, quod debitor ipse pecuniam debito, tibi ma-
 gis. Et in Regula d. § 13 ipse tenetur Evagereat, unde
 in specie Interpollata Major Ratio fuit ut non extingueretur
 legatum, sed non eo hoc Negat Disparitas Extingui in § 13,
 nisi cum constat de animo non adimendi Legatum in Depos-
 ito habuit, et Rem comparavit; Ergo his Dependentibus eo so-
 lutione vel Cavatione Extinguitur legatum, et ita Novationis
 vel germana Vene, jura adducit d. 32.

N. 31.

His Verbis Exemplis aliis non in-
 elegans appio, quod fingi potest Ex Capin. in l. 76. § 3. de legat.
 2. in qua, si ita legatur, hujus meus Titius datus quod ex illi con-
parati tibi debetur, hocque debitum ante venundam legatum
 novatione sic, nihilominus legatum debet. Sup. sic Exco. §. non
 sic omnino inextinguat, quod venditis primordis adhibetur, sed,
 ut Nilgo dicitur, origo obligationis, non veritas actionis consider-
 andus l. 23. de donat. l. tutoris. de fidejus. l. 18. §. quod dicitur
 de constituta pecunia l. 12. §. Codicille de captivis, l. 3. c. ad
 Alcazonianus: quomodo hunc locum accipiunt Accus. et Chis.
 in co. Et non piget, quod post legatum in prefata specie de-
 bitum, seu nomen Titij novationis fuit, nonne extinguitur le-
 gatum? Dixerim non extingui; quia, et si novatio solutioni so-
 luit Equiparari l. 1. et 10. de novat. et procedere videatur Regu-
 la posita N. 32; tamen ex ead. ratione Sup. Neganda est inter-
 pretatio, quia formaliter per originem debiti conservatur voluntas
 non adimendi, ut in d. l. 76. § 3. et ut, qui in Deposito locat
 pecuniam habuit, et Rem comparavit, non cadit adimere
 legatum; ita et qui Novatio, nam debitum formaliter conser-
 vare videatur in obligatione novante per Relationem ad primordij

debiti, quod sine singulari est, Et licet Confusio Voluere scilicet
canon in l. 17. de Cond. et D. N. M. Potest etiam non obligari
tor opponi Contra Reg. d. n. 32. l. Nepoti C. de fin. instr. Nri
vita quae debita Calendarij legata Stipendio Petrola testat
dem legum, Unumque Cui debitoribus Condemnari fecit; Et
tamen affirmat non contingit in hoc legato; Ergo non suffi
ciat coactio ad continuationem. Contra d. l. 78. §. 2. de legat. 1. §. 1.
de liberat. legat. cum supra adducit. Respondet Goff. in l.
27. §. 3. de fundo in h. sed non admi, quia, Et si concedatur
testatorem legum post legatum, Non tamen Realiter Coegit, et
sine coactione accio eola non consideratur. Arg. l. d. §. 3. §.
meus causi Et ut per conditionem sine conditione non vincitur
ademptus d. l. 27. §. 3, ita nec per actionem sine coactione, ut
supra docui N. 17. Considerari etiam potest l. Paulia 27. §.
ult. de legat. 3. junct. l. 26. de legat. 1. ubi: quinquaginta
legatis sed debito Coloni, non obstante Voluntate s. p. facia a
Colono debitore, Manet legatum; Ergo solutio non contingit
legatum. Ceterat viri age de quantitate Determinata d.
adducta v. 30: sed verius Respondendum est, Non legatum
debitum Coloni, sed demonstrare, ut Commodius solueretur
quantitas, quam ipse determinate et perfectis legauerat ut
in d. l. 26. et coactio vel diminutio rei demonstrat et ad
solutionem non contingit nec minuit legatum iunct. ratione
l. 12. in fin. de aliment. legat. l. 21. §. 1. de annuis legat. l.
26. §. 1. ult. de contrah. Empt. l. 12. de legat. 1: Velus ac in
legatis specie l. 88. §. Civibus §. de legat. 2. Ubi non quan
titate sed debito demonstravit, sed debitum ipsum legatis, inde
data Voluntate Ne hoc peccetur, Et si secunbun legatum
est inutile, non debetur primum. De Superiorum sicut
lucis incolegentia et conciliatione cum d. l. 88. §. 8. l. 3. de
huc et ole. l. 31. §. 1. de contrah. Empt. junct. l. 2. de ann.
legat. l. 7. Ver. accens de usufruct. leg. 2. de aliment. legat.
88. §. 15. de legat. 2: que non de demonstratione, sed de tract.

loquuntur, Et de legato ad proportionem rei debetur junct.
l. 26. §. 1. quando dicitur l. 58. §. fin. de usufructu. Videndi Goffr.
in d. l. 26. de legat. 1. Et in l. 5. de vino et trit. An. 8. c. p.
10. lic. C. April. l. c. p. 12. n. 17. et in specie propria rati ad-
optionis Menochii l. presumpt. 168. Mant. 12. tit. 6. n. ult.
Tandem quod de toto debito dicitur Cosm. Co., etiam de parte
debiti dicendum est; Nam soluta debiti parte, in hac extin-
guatur, si debitum absolute legatur, et in residuo non erit
legatum Arg. l. 8. de legat. 2. Elegans textus in l. 22. §. qui
quassam de donat. intor, et in specie probat l. 31. de li-
berat. legat. junct. Menoch. ubi supra n. ult. Et pro lati-
ori intelligentia Corta l. selecta c. p. n. 8. Cosm. Chufordigeno
2. bast. 17. q. 3. Santos in l. 17. n. 17. Quibus jam lettera-
ria arma non in templo Minervae, sed in fano Christiani
laboris suspendimus. Nam Christus d. accepto ferat hor-
tuo agones. Finis huius c. p. 2.

Caput tertium

De ademptionibus translatis legatorum.

1.º Translationes legati quatuor modis fieri posse eleganti metho-
 do docuit Paulus in l. translat. l. h. t. Primo modo: cum ab eo
 qui daret, jure est, transferatur ut alius det. Secundo: cum pro re lega-
 to alia res vel quantitas datur. Tertio: cum id, quod jure datum
 est transferatur in conditionale, vel sub conditione. Quarto: cum in
 ademptione primo legatario admittitur legation, et in alterum trans-
 feratur: quae omnia stylo huius brevis scripti delineabimus, et si la-
 tiones paginas exuperaret. Primum autem regulae est, quod omnibus
 re adimi potest vni heredi: et transferri in alterum, quo postu-
 nec Exemplum Pauli in d. l. G. S. I. hoc est: Pater, Titio et vni
 primo hereditas Relicta a Titio legatum suscipiendum Cajo, postea
 que Relinquere dicitur, quod Titius daret Damiano, et Pompeius
 leges Damianus ita daret hoc autem omnia intelligitur Titio adem-
 ptum, et in Pompeium translatum, qui solus fundum dare de-
 bet; Nam est Cor Pauli, qui in hoc casu dicitur dicitur de Titio
 det, unde totalis ademptio omnis inducitur: et licet Accursum
 cum sola liberta translata, potest explicari magis ratio hoc eo, quod
 in d. S. I. per commemorationem demonstrativam inducitur per Re-
 lationem quod omnia imponitur Titio translatis in Pompeium,
 quo cum totalis omnis ademptio est: ut accidit in datione, qui
 se, et fundo Titio legato per eandem commemorationem demonstra-
 tivam adimat testator rei: fundum, quem Titio legat, semper
 no de lege, totaliter in hoc casu legatum admittitur Titio pri-
 mo legatario, et solus Pompeius fundum legatum habet. l. S.
 h. t. qui. in l. Tit. l. eod. l. S. de C. et D. cum alijs; qui pon-
 ta tali demonstratione incompatibilis est concursus, tamen omni
 adimere voluit, ut totum Alteri daret: Similiter ergo, omnia dicitur
 de imposto vni heredi potest adimi transferrique in secundum,
 ita ut primus liber maneat, et secundus heres eodem dare bene-
 acur d. l. G. S. I. h. t. Ex hac ratione intelligenda, Unde inferre
 si Damianus Titij heresq; fundum dare, et postea Damianus

R. L.

Sempromia h[er]editate sine comm[em]orati[one] Demonstrati[one] in
 eundem fundum Sempromia damna et dare, quod hoc casu
 non inducitur totalis onus ademptio, sed utriusque h[er]edis
 pro dimidia parte tenetur, unusque dividitur, quia hic du-
 tior tantum rei onere respectiva Demonstratio: quia ut in
 legato non inducitur ademptio à primo legato, sed tantum
 concussus minor utrumque s. si ead[em] instituta de legat. l. 13
 de legat. 3. l. 11. de legat. 2. Ita nec in onere debui locum
 habere ademptio in primo h[er]ede, sed dividi onus inter
 utrumque. Cuius quoque ille factus esse potest, quod et si ad legat-
 rum onera pro h[er]editariis portionibus h[er]edes tenentur
 l. legator. 33. de legat. 2. l. 38. de legat. 3. tamem eorum quo
 nominatum dare eundem fundum damnati sunt, nihil id
 est, equales partes debent eo Reg. l. 22. l. supra 31. s. fin. de
 legat. 1. l. 22. ad trebel. 56. et 110. de U. O. juncto pro eorum
 intelligentia Cuius in d. l. 22. et in d. l. 33. de legat. 2. illo-
 ra 2. variat. cp. 7. n. 12. Unde et mixtionem Cuius in l. 6.
 s. 1. loquutus p[ro] de Commemorati[one] Demonstrati[one], ut casu
 ademptionis totum onus transferri possit in Secundum h[er]-
 edem, alioquin eos rei nominationis h[er]edum, utriusque tan-
 tum partes deberent: quam intelligentiam Petrus Cuius, et
 in p[ro]fud. in hoc tenore Minuere videlicet h[er]edes consti-
 tui non eundem rei ita ut solidam rem unusquisque de-
 beat, quod repugnat Regule Negandi posse duos in illa constitui
 nisi per disjunctiva, hoc est, ille aut ille h[er]es propter l. 8. s.
si rei de legat. 1. l. 25. de legat. 3. et à concussio denu l. 16.
de legat. 2. De quantum intelligentia cum l. 9. de duobus reis
Palencia l. tract. 4. cp. 2. n. 3. Barb. in d. l. 8. s. 1.

A. B.

Nec obstat argumentum à contrario ex li-
 tera Pauli dicitur: quod et si volent esse duo eiusdem rei
 debitor, tamen tenentur est hoc casu ademptio eius legator; Ergo
 si non adimitur legatum, duo eiusdem rei debitorum vent in

specie Pauli; ut arguit Goff. in d. l. 6. d. 1. n. 7. subpremissis
 Exemplum, quo testator dicit: Titio Strium lego à Cajo hys
q: Titio Strium lego à Scjo hys q: e. Nam primo hys spe-
 cies non formatur per Expressam dictionem repetitam inducitur
 per Verby eadem, de qua n. ante. Interca et si hoc po-
 namus in specie Pauli Verus est veritas tamen partes
 debent, liquetque eorum, quod Paulus Negat in specie debite
 proprii, Nec Contidui duo debitores eiusq: rei, propter comme-
 morationem demonstrant, sed non Explicat quomodo cons-
 tituantur, immo, sedum absolute ait debere Continui, unde
 non Negat hoc nisi in suppositione per distinctionem de termi-
 nis d. l. 8. §. 1. de legatis 1. cum supra adducis, itaque
 argumentum à Contrario procedere non potest, Verius quod
 est propter Nominacionem partes vultes debere Cui Reg. 2. l. 21
 ad Treb. cum supra adducis. Confirmatur eo altera Regula,
 nempe: Un specie Cetera Sepius et à Diversis heredibus relin-
 quitur legatario, Semel tantum debetur, Nisi legatarius pro-
 baverit Voluisse testatoris duplicare legatum l. 11. si quis omi-
 sa causa l. 1. §. 2. de legat. 1. junct. l. 86. §. 1. cod. ad Opte-
 rentiq: quantitas à Diversis heredibus legatq: que Sepius à
 singulis debetur, Nisi primus hys probet Advenire animo
 hoc facit à jura sic intelligenda et cum Supra dicitur fore illi-
 ganda in l. 11. §. 1. de legat. 2. l. 113. §. 1. si quis à primo de legat.
 1. junct. l. 12. de probat. 13. de Rel. Dub. 31. §. 3. de legat. 1.
 de quarum intelligentia videri. Reus 7. opus. fol. 204. n.
 25. Gomez 1. Variar. cp. 12. n. 38. vbi et 12. Et pro intelligen-
 tia l. cum Centum d. h. t. junct. l. 12. de probat. 17. de legat.
 2. late egi in tractatu de Rel. Dub. cap. 3. n. 13. et saviunt
 ab arg. in eum quantitas Sepius legatq: l. 86. l. 110. de v. o.
 70. de legat. 1. junct. pro eius Explicacione Cuius in ca. et 25.
 ob. cp. 13. q. 1. in l. 38. de v. o. n. 82. et Bull. de jura. acc. cp. 5.
 q. 21. à n. 6.

Secundum Exemplum translationis jacuum
 UVA. BHSC

in d. l. e. in prima Et d. ult. h. t. est Cum res pro re, nec
quantitas pro re prius legata datur: quod difficultate
casei, Nam hoc casu verum est induci ademptionem per ban-
tationem de re in rem, exemplo Commemorativae demonstra-
tionis l. s. cum vulgat. h. t.; Sive ergo decem pro fundo, sive
loco fundi legat, semper verum est conclusae primam
legatum per subrogationem signentis, Et Nemo quo fundamen-
to utantur Consulti Conarij in hac specie venientes,
quos respicit Paulus in d. s. ult., nisi forsam illo, quod hic co-
victi testatoris Nulla Resultet Ademptio, cum utraque res
lib. comprehendatur; Cui objectioni tacite Respondens Paulus
dicit Novissimam Scripturam attendi debere Co reg. l. 12. s. de
delegat. l. l. v. h. t. cum adducis Cpt. n. 2, hoc est, id est
contineri in legato, quod ultimo pro re, vel loco prius rei lega-
te testator Reliquit, quia eo eo, quod incompatibilis est uny
nisi alterius legando utrumque debet, Resultat Ademptio pri-
mi legati Necessaria Arg. l. s. ult. l. 22. h. t. cum addo Cpt. 2
Nam paucum inest Coprensio Verbis Materialiter non in-
ducit Ademptionem, si Formaliter eo verbis Necessitas adimendi
voluerit. Sed fugat, quod testator ita in una oratione le-
gavit: fundum unmo decem Relinquo Titio, quid in hoc casu
erit in legato? Non vidi speciem in terminis leguli. Et di-
cendum hoc casu decem in legato Contineri arg. l. 17. de he-
red. instit. ubi in formula: Titius, unmo Sempronius leges
est, in solo Sempronio committit Inhibitionem; Semiliter ergo
in legato: Ceterum Non videtur ademptionis, sed eo in pri-
mæ dispositionis unica oratione conclusæ, quod ceteri libere in-
dicavit Goff. in l. 82 de C. et D.

Re. 5

Statum translationis Exemplum, ut metho-
dum Pauli persequamur in d. l. e. est: Quando prius legatum
est, eadem legatur, vel adimetur, vel transferatur in alij subor-
dinatione: quod delectez paucumque Notæ jurisprudentiæ continent pro

fuit primum; Ergo per secundam dationem conditionalis eadem
 legatio faciam adimatur prima qualitas pura, ut in secundam
 conditionem transferatur. Eodem modo intelligatur quod si prima
 aut in l. d. h. t., ubi in eadem specie, cum quis centum, pro
 si tria legavit, adjecta conditione utrumvis legavit, si non
 duplicem summam voluit, aut puram dationem conditionalis
 speciem videtur; Ergo quia adimatur, ut dicitur, prima qualitas
 pura legati: quae pura intentione est horum iurium, quam etiam
 confusio tollit Goffr. in d. l. 87. Et pluribus omnino. *Quibus.*
 in d. l. 12. §. vi. de legat. 1.

¶ 6.

¶ Quibus respondens Faber dec. 37. ca.
 2. dum hoc sensu non tolli primum legatum purum ait, quod
 testator per secundam dationem conditionalis corrigere primam
 videatur, sed quia ultima, seu novissima scriptura attendenda
 tenet: quod, si fallor, non distat a ratione communis, nam, aut
 ponimus testatoris scientiam prioris legati puri legavit sub condit.
 eidem legatio, et tunc non potest negari voluntas adimendi
 primam dationem puram seu secundam conditionalis, ut satis
 constat eo d. l. d. h. t. 89. de C. et d. 12. §. vi. de legat. 1., aut
 testatorem legatum prioris legati puri legavit sub conditio-
 ne eidem legatio, et tunc etiam contendo dari voluntatem
 implicitam adimendi; Nec hoc negatur in l. de se de. de fundis
 ut paxeram voluit Faber. Ratio est, quia eo quo auferitur de
 ambulationem eius voluntatem, ultimamque attendenda l. d. h. t.
 33. §. 3. de donat. inter. cum huius, intelligitur testatoris ultimo
 legando mutare quancumque anterioris voluntatis contrariam
 ultimae dationi; Ergo ultimo legando sub conditione intelligitur
 tunc primam dationem puram mutare. Quia pauca est re-
 gula intelligentis hunc casum, ut secunda dispositio conditio-
 nalis quod amplius quam prima continet: Non obstat regula
 l. 31. §. 1. et ult. de legat. 1., nam si ponimus primam dationem
 puram effici conditionalis eo d. l. d. h. t., iam datur diversa
 qualitas in secunda, quae non sit in prima datione, et hoc est

ad Maternam Ademptionis: Nec potest datio legatorum con-
 cibus, Cum Supponamus Et Tunc prius legatum pium effe-
 tum fuisse Conditionale, quia eo hoc ultimo pendet Validitate
 spes, Impedaturque transmissio, ut postea dicam. Nec Regu-
 le huius causi Obstat l. 27. §. 1. De hys. Institis, Vbi: Non
 prevalet Secunda Conditionalis Institutio, sed puxa; Ergo
 quia non adimitur prima qualitas puxa per Secundam con-
 ditionalem. Respondendum Namque est, hoc procedere in
 institutione, Non vero in legato. Datio defensionis est, quia cum
 Caput Et Validitas illi pendere ab heredis institutione dante
 hys. Institis. Eod. Non creditur Voluisse testatoris prevalere
 Ultimam Conditionalem Institutionem, per quam deficiere posset
 Ultima desponsio Arg. l. 3. de milit. illi. Et ita plenior attenditur,
 qualis est puxa Institutio, per quam facilius habet Excepm. l.
 67. De hys. Institis: Accidit et alia non dissimilis Ratio Sabi
 Dec. 27. Ex. 3., quod eo quod institutio, Confirmatur per legem
 l. 10. de iur. Codicill. Et ne frustra hoc operetur, Actione post
 primam Institutionem puxam Confirmationem, Conditionalem
 Contingentem Confirmari necessarium. Aliud est in legato,
 quia cum eo eis non pendeat illi Validitas, attenditur vlti-
 ma danti Conditionalis, Et ita in legato procedit Regula d. l.
 12. §. ult. de legat. 1. §. 2. de C. et D., ut eo alij docentur danti.
 in d. l. 12. §. vlt. n. 2. Goff. in d. l. 27. n. 2. Potest etiam
 opponi l. 81. §. 7. de legat. 1. Sed respondendum q. legatum sub
 Conditione a Substituto Impuberis Velicem, cum quo pupillus
 Sabi hys non cohibetur, Repetitur Creditur; Vbi enim hys
 extitit Sabi, Unde post legatum pium ad quod itum a pupillo,
 frustra Exspectaretur Condicio sequentis legati contra regulam
 l. 113. §. de quis a primo cum Vulgat. cod., ut ad aliud doat Cu-
 ius in ca.

§. 7.

Ca que in legato dicitur, in libertate fidei
 committaria Obstantia esse in hoc casu; Nam, cum in Ca. Pa-
 rae adscripta libertate, Notissima Scriptura, ut in legato, impi-

inspicitur l. 1. de C. et D. sequitur q. si quis pure li-
beratiz fideicommissaria relinquit, et postea eodem eandem
libertatem sub conditione, siq. ultima voluntas prevalere de-
bet, Et ita qualitas prior pura prime donationis tollitur, et posside-
ret, ac si solum sub conditione relicta sine libertate eo regula d. l.
80. junct. d. l. 1. de C. et D. d. l. 12. §. VII. de legat. 1. Et ab arg. facere
l. 18. §. VII. de statu liber. l. 68. §. 2. de legat. d. licet in alia opone lo-
quatur, ut postea dicam. Aliud dicendum est in libertate directa, in
qua idem quod in fideicommissaria creditur in hac opinio; Nam, ut
in hac plenior, est tutior, et usque ad eorumque heredes et
tandem d. l. 27. §. 1. 67. de legat. instit. l. 1. in libertate directa le-
gati conditio, id est, Commodior libertati inspicitur: Unde si pure
data directa libertate, postea sub conditione relinquitur, non
inducitur ademptio, aut mutatio prioris qualitatis pure, sed
solum pura datio libertatis locum habet eo ratione l. 87. 88. et
80. de C. et D. l. 5. et 53. de manum. It. arg. d. l. 27. de legat.
instit. ut eleganter Goff. de iur. in d. l. 87. n. 2. et 5, licet has
opines sine causa Arnulci Baro. in d. l. 12. §. VII. de legat. 1.
Sed quis si a contrario pure sub conditione fundi Tertio legavit,
et postea pure eiq. legatario eundem fundum relinquit? An
rimus eodem modo mutari et adimi primam donationis conditi-
onem per secundam puram. d. l. 80. de C. et D. Ibi: Si pure
sub conditione, deinde pure legatum est, proventus debentur. Dati-
onem tunc positam esse a Consulto in vers. quod si pure facius
aliquam nullis congruus sensus erit, et intelligat imperi-
entem repetens sequentis versic.) quasi dicitur, primum legatiz
relictum directum, sed relictam pure sub conditione, et postea pure
possidende est, ac si quidem solum erit legatum, quasi adimitur
prima datio legatis. Item confirmari potest eo generalitate d. l.
12. §. VI. de legat. 1. Et facit l. 52. §. 1. de p. l. 81. §. 7. l. 18. §.
1. eos, et que ad alia notant Gomez 1. c. 12. n. 36. et ibi d. 11.
Item hac cau affirmandum in fideicommissaria libertate sub
conditioe relicta, et postea pure, que non legatata conditione

Debetur eo eodem ratione. Item dicitur in l. est ien 67. de leg.
3. rda. in ius. Idemque affirmandum in diuina libertate etiam
remoto eius favore; quia, ~~et~~ Secunda purgatio adimat puring
gatione Conditionaly, ut supra dicitur: Et ut legatum sub condicione
puri Relictum, postea pure, primum efficiat, ien e conuerso legat
pure pruis Relictum, deinde sub condicione Reducit Conditionale:
Ceterum licet in Ratione Mutationis, Rite adomptiois conueni-
ant, differunt tamen in effectu; Nam in hoc Secundo casu, de que
N. S., conditionali effectu legato, et ante existentiã conditionis le-
gatum decidat, non transmittitur Arg. Conditionalis adempti
nisa l. 7. 8. et la. h. t. l. 6. quando dicitur legat. l. 1. 107. de C. et D. iur-
ta generali Regula quod Conditionale legatum non transmittitur
ante conditionalis existentiã l. 5. §. 2. l. 21. in fin. cum Reg. 9. dicitur
legat. l. unica §. 7. C. de cad. toll.: At in altero casu Tribuo
impedimento puring conditionis per Secunda puram datione,
postquam casus a morte testatoris Cuius Regula §. 1. §. in puring
transmittitur ad heredem legatarij.

C. 8. Hucusque de legato Relicto sub condicione
eo intervallo post primum legatum primum equinus a N. S. Si
vero fundum Titio legat, et eo condicione eidem Titio fundum sub
condicione legat, non videtur per secundum legatum condi-
tionate adimere primum legatum d. l. 80. de Cond. et D. in: quod
et primum legatum eo continenti 17. (eo continenti, id est, imma-
diata occasione, ut eo Gloria et a Baur. tenet Baxb. in d. l. 12. 3.
Vbi N. 6. seu cum ad alia Intermedia non processit testator
arg. l. 7. §. quin in nro de pactis, et quomodo in contractibus
dubium est, an dicatur pactum incontinenti, quod illico post
perfectum Contractu Interponitur, ut post Variantes conce-
nais docet Decas l. opusc. Sect. 1. Cap. 1. a N. S., tamen in nro
casu Ceterum est, id eo continenti dicit, quod immediata occasione
in eorum l. ponitur, ut Goffr. indicat in d. l. 87. n. 11., et si aliter
sentiat Faber Nysius n. S.) Et in hoc casu electio datur legata-
rio, an eo pure legato iudicant, an existentiã condicione eo

conditionalis peccare malit (Nisi sub commemoratione Annou-
baturi hoc faciat, Ita lego secundum Titum, Subiciat que imme-
diatè, pendum quem Titus legauit, Cetero lego sub conditione, quo
casu iudicatur Ademptio perinde ac si in Intervallo factum
erit, ut in primo casu N. S. Et dicimus in A. casu) Ut om-
ne probat Eleganter D. L. 80. de C. et D. Ratio nota et Vulga-
ris est, quia Numquam Admittenda est interpretatio, per
quam se corrigere Videatur Testator in continenti, et Consti-
tutio Notat Prax. ubi supra n. 6. Dicit: quæ utilitas elec-
tionis esse potest? Nam si ea pura legato statim post mortem
vindicare potest, Ad quid vtile esse potest expectare Vanam
Conditionis Coexistentiam, aut quid tan inanis legataris em-
potest, ut legatum purum et transmissibile omittendo, legatæ
Conditionate et intransmissibile eligat? Et quamvis post con-
sistentiam hoc faciat, Vallim multa anxiosæ acquisitionis tempore
omittit, Et in tempore Utilitas est L. 22. cum legat. de legat. 2.
Non solvitur difficultas Faber dum Dec. 27. ex. 2. ait: Le-
gatum purum per vindicationem, Conditionate vero per damnationem
fuisse relictum, quod et littera ait, Sed ex hoc nihil
infractur ad solutionem, Immo crescit difficultas eo maiori uti-
litate legati per vindicationem. Ne quod ait, Supponendum
Conditionis jam Existit, Eo eo q. Consultus dicat peccari posse, du-
bium dissolvit; Nam eo littera D. L. 80. Constat esse in legatarij
Voluntate, an vindicet statim copioso, an expectet conditio-
nem: Unde semper Dubium stat, Ad quid vtile esse possit le-
gatum Conditionate in concursu legati puri eiusdem rei? per
se verum ipse docet, vtile esse posse legatum Conditionate si
filius in potestate Patris Coexistentie Relinquatur, Nam eo pura
adquisitor Patris, Non vero eo conditionali si tempore con-
sistentis Conditionis filius sui iuris inveniatur L. 18. de Ad. 80
Nō. iux. cum Vulgare: Si in potestate filii legataris morari con-
te, quo cedit legatum purum, copioso vero tempore conditionis sui

tentis, quo cedit legatum Conditionale l. 50. et 101. de Cretl.
 Si incipiat legatarius tempore illi, Capax vero tempore mor-
 tis inveniat, Nam Canoniana Regula obtinet puxo legato, non
 vero Conditionali l. 11. §. tractati de legat. l. 1. 1. de Reg. Cat.
 Alia Exempla agit Goffr. in d. l. 80. n. 2. Si penam legata-
 rius promissit in casum, quo legatum puxum agnovit, et
 utiliter exit in hoc casu legatum Conditionale arg. l. 118. §. ut
 d. o. a. Si conditio decem dandi imposta sit legato puxo non
 Conditionali, Et utiliter exit Cooperare in hoc casu conditio
 arg. l. Noverat G. §. Si Titius ad Treb. In his ergo casibus et
 alij, quos omitto, ut de legatum Conditionale in casu puxi
 esse poterit, Et ita Defensanda Ratio d. l. 80. Venit, quo di-
 puxi; Nam ut utiliter exit ponit, Sufficit aliquo in casu desi-
 ficari Eo Regula l. 30. de manum. tit. l. 1. §. penult. desi-
 gnum

l. 2. Sed puxo (quod Valentia omittit) in d. l. 80.
 de C. et D. puxo legat. sub conditione, et postea eo continen-
 ti puxi, Eliget non ne legatarius, ut in casu converso de quo
 n. antea. Affirmat Accus. in l. 81. §. 7. de legat. l. 1. Regat
 Goffr. in d. l. 80. n. 2., sed facta et impetinenti subtilitate;
 Nam Utinque casus pux Ratio est, et ita Differentia ipse non
 puxat, Et tunc hoc docetur in d. l. 80; Nam cum de legat.
 Conditionali Eo Intervallo agitur docens Necessari puxo legat.
 puxum, ait in versic. Si puxo ut inducatur mutatur q.
 puxo sub conditione puxo secundum puxum adimittit, et
 puxo debetur; Ergo cum eo continenti legat., Eo d. d. d. d.
 in duo casu ad puxandam Decisionem si puxat legat., con-
 ditionat. Puxo Secunda legatum puxo adimittit, et eo continenti
 itorum adimittit sub conditione, Eliget non ne legat. eo qua dem-
 ptione velit adimplere, ut eliget legatarius in casu d. l. 80. Eo
 qua legatum adimittit? Omittit hanc speciem Goffr., sed Novan-
 ar et Jano in l. 12. §. ult. de legat. l. 1, quo arguitur Bartho d

in ea N. T. Annona, hęcodem eligere possit, et succedat a pa-
ritate et virtuali ratione d. l. 80. de iur. quod si puzē, et eor-
co quod duo Ultima Exempla Utilitatis parita N. antec. et si-
milia possunt etiam in hęcde Considerari. Contraque te-
nuit Quinus in d. s. ult. n. 2. Cui respondet Barboza ubi
proximē. — Singe textis in casu Contraio: quod puzē secundum
legatum adempti; Et postea Eo intervallo adempti sub condi-
tione, dubitatur an inducatur hoc casu ademptio prius ad-
ptionis puzē, ita ut sub contraia Conditione Datum videatur,
legatum? In hac subtili Certe questione Bart. Tractatus, Sei-
nus, Fadus in d. l. 12. §. ult. de legat. l. auerunt, per secundam
ademptionis Conditionis Non intelligit legatum puzē prius ad-
ptum Datum sub contraia Conditione, N. g. secundum Titio legami,
postea adempti puzē, iterum postea adempti sub conditione si
Seuis Eo sua Venit; Si venit Seuis, effectiva est ademptio
si non venit, pariter legatum peti nequit in hac sententiā,
quia non intelligitur Datum sub contraia conditione, fun-
damentum huius sententię deducitur Eo l. legata M. h. t. ubi
si Dominio hęcde instituto, puzē cuius Ratio legatum relinqua-
tur (quod videtur, ne acci et puzē concurreant in una
persona §. 23. in d. de legat. l. 2. de falcid. junct. Pinell. 2.
de fact. cp. 13. On. 8. cp. 6. littera f. Alexill. 7. obs. cp. 34.) et
postea adimatur sub conditione, non intelligitur Datum sub con-
traia Conditione (quo casu valeret, sedus sui puzē effecto tem-
pore Existentię) Ca ratio, quia inducitur ad adimendum,
non operatur vltimam Dationis legati, ademptio enim quo mi-
nus, non quo magis legatum debeatur Intervenit arg. l. 7.
§. ult. de C. et D. l. 3. §. si emancipatus de conca tabul. ut
ad forum bene alia indagazione agnoscunt Laxea alleg. 34.
n. 7. Castillo. 2. cont. cp. 23. n. 30. Solorz. de iur. Ind. tom.
2. libr. 2. cp. 21. n. 52; Similiter ergo in nra casu, parita puzē

43.
pura ademptione, non potuit eo secunda ademptione condi-
tionali induci utilis datio. Secundo expendi potest l. Titia
§2 §. ult. de manum. tit. ubi in hac formula: Nisi diligenter
ratione excoerxerit liber meo, supponit se debita non posse
consequi libertatem, et si excoerxerit rationes diligenter, quod
his verbis potuit adimere, quam datur libertas; Ergo nec
eo secunda ademptione conditionali utilis aliqua datio potuit
induci.

l. 10. Contrariam sententiam, nempe: per secundam
ademptionem conditionalem adimere primam ademptionem puram,
et sub contraria conditione intelligi datio legatum. Defendit Glo-
ss. Alexander, Imola, Jans. Bartheles, Claud. Quirinus, quos sequitur
Bast. in d. l. 12. §. ult. de legat. l. n. l. et §. jam eo eo, quod
aliter secunda conditionalis ademptio nihil operaretur contra
Regulam l. si quando tot. de legat. l. jam eo d. l. §. ult. ubi
Comp. ait: quod si quid adimatur sub una conditione, et per
tota sub alia, postea conditionalis ademptio adimit priorem
ademptionem conditionalem, et tenentur ademptum credider sub
ultima conditione; Ergo pariter ademptio prior pura tollitur
per secundam ademptionem conditionalem eo eleganti paritate
d. l. §. de qua n. §. ubi secunda datio conditionalis eo inter-
tallo adimit priorem datio puram; Similiter ergo secunda
condicionalis ademptio puram ademptionem debet tollere. Hanc
sententiam et verior et subtilior judico, mitius quod recurrit
(et si non percipiat Alexander) probatur eo l. aliquando tot.
de C. et D. l. 6. quando dicit legat. l. do. §. 2. de C. et D. l. 7.
§. et lo. h. t. cum infra referendus: In quibus, si puram legatum
sub conditione adimatur, statim recedat a pura, et tantum
sub contraria conditione datum videtur; sed secunda adem-
ptio conditionalis adimit priorem ademptionem puram; ergo
et sub contraria conditione datum intelligitur legatum. Hoc
obstat d. l. h. t. l. §. §. ult. de manum. tit. Nam, Regulam

inducta ad adimendum Non potest Operari Datio Singulari-
ter intelligo quando: Vel nulla Anterior Datio legati praece-
rit Vel que praecedit fuit inutilis: De prima intelligo d. l. 50. §. ut
iniqua Nulla Antea libertatez Oenophoro Sexuo de dotez Testa-
tor, Et ideo Nec directa Consequitur libertatez et irrationis co-
curreat, Nam ad directam (aequa ibi) Non sufficit et ens
defuncti Verbis Non cooptum Et incoactum, arg. l. 22. §. si por-
tum. de fideicom. libert. l. Ad. de man. tut. l. P. C. de tut. milit.
Nec fideicommissionariam, ut eo l. 11. §. si idem l. 108. §. si ser-
vus alienus de legat. l. ad aliud subtiliter docuit Costa l. de
lect. cp. 25: De secundo intelligo d. l. 11. h. t. Vbi Datio fuit
inutilis, ut fide facta Secundo prae Domino herede instituto eo
ratione d. l. 32. Instit. de legat. Unde nihil mixtum quod
in Natis bonis sub contraria Conditione datum videtur
legatum. Ratio est, quia ubi Nulla Datio legati praecedit,
aut non utilis, et eo ademptione Conditionali dixerimus dari
legatum, aut libertatez sub contraria Conditione, de novo eo
actu adimendi formatur Datio, que nunquam antea fuit,
quod utique est Contra Naturam actus ademptivi, et hoc
est quod negatur in d. l. 11. et d. l. 50. §. ut.

¶ II.

At ubi Datio legati utilis praecedit, quam-
vis postea eo ademptione prae Resocetur, tamen eo secunda
ademptione Conditionali verum sub contraria Conditione da-
tum legatum videtur, quia praecedit prior dandi Voluntas, in
cuius Executione facta videtur Secunda ademptio conditio-
nalis, ut sub contraria Conditione succedat prima dandi
Voluntas, adempta intermedia ademptione prae, et hoc non
negatur in d. l. 11. et d. l. 50. §. ut, in quibus nulla utilis Datio
praecedit. Dicitur quod legatum prius prae eo quod prae
ademptum fuit, nec datum videtur, ut aiunt v. g. in l. si ita
11. de legat. h; Ergo pariter est, Antea dari potestque adim-
i ac si nulla Datio praecederet. Respondetur hoc idem fuisse

fundamentum N^o intelligenti^o Notaxi; Nam non dicitur U^o.
 nec Datum esse, Sed, Nec Datum Videtur; Id est, perseverantia
 ademptioe p^{ri}ma, non videtur Antea Datum (Adm^o ut est con-
 tra Daxi effectum accipiendum est, ut mixtion^e forum idem
 U^o p^{ri}mus Author d. l. 11. Et sub eadem inscriptione. Sed Sabon.
 docet in l. 161. §. ult. de U. s.) Ego non perseverante p^{ri}ma
 ademptioe, quia postea Secunda facit conditionalis ademptio,
 ut in m^o casu, Aliquo respectu legatum Datum videtur, non
 p^{ri}mo, ut quomodo ademptum sit p^{ri}mo, si postea adimatur
 sub Conditione, sub contraria Conditione datum videtur, non
 de novo absolute, Sed de novo ad suscitand^{am} p^{ri}or^{um} volun-
 tate^m dandi, in cuius executione facta videtur Secunda con-
 ditionalis ademptio: quod non repugnat Regule d. l. 11. h. t.
 l. 50. §. ult. de man. t^{er}ti^o, ut n. antea dicit. Compensatio (non
 ineleganter, nisi fallor) distinctione et intelligenti^o ex altero
 novo principio: quod legatum p^{ri}sum, si postea adimatur
 sub conditione, statim a p^{ri}mo recedit, et solum sub con-
 traria Conditione iterum de novo datum est legatario Vi-
 detur l. 6. quando d^{icitur} legat. l. 7. §. et l. 10. h. t. 13. §. ult. de
 test. liber. cum add. n. 10; Hic casu similiter potest quis
 arguere, quod ex ademptioe Conditionali non possit intelli-
 gi Datum legatum sub contraria Conditione Et eadem Regula
 d. l. 11. Et 50. §. ult. quod inducen ad adimendum non per-
 tinet operari datioe: Cui ergo non obstat d. Regula, aut cur
 contrarium p^{ri}ma facie docuerunt Consulti in d. l. 7. cum
 Regg. l. 10. h. t. Acimium quia, ut Regulam intelligit d. l.
 10., non Datum de novo absolute, Sed suscitatur Anterior d^{icitur}
 p^{ri}mo p^{ri}sentis, quantumvis Antea Revocata per ademptioe con-
 ditionale, et ita sub contraria Conditione intelligitur Datum
 legatum; Similiter ergo in m^o casu, per secundam ademptio-
 nem conditionale debet intelligi sub contraria Conditione
 Datum legatum in loquenti^o Anteriori datioe.

Tandem in confirmatione hujus intelligentie indu-
 itur d. l. 11. h. t. Non p. luce demandat. Et sic dicitur, quod legata in-
 tuler data non confirmantur ademptoriae, sicut exemplum in lega-
 to p. uic. Nullo Domino herede instituto; quod, quia instituitur d.
 12. in h. t. de legat., et si sub conditione adimitur, non intelligit-
 ur datum sub contraria conditione; quia, et si sub alia condi-
 tione necesse est legatur Domino herede instituto d. s. 12., non
 tamen eo conditione contraria Resultante eo ademptioe con-
 firmationis eo p. uic. ratione, quod legata instituta data, ademptio-
 ne non confirmantur; pergit Consultus, et, ut rationem aliam
 à p. uic. ubi iacet, ait: quod p. uic. legatur, si sub conditione
adimitur, sub contraria conditione datum intelligitur, et ideo
confirmatur: Cuius Ratio debet potius, quam ad huc de-
 p. uic. principij videtur; Nam, si legatum p. uic. ademptum
 sub conditione sub contraria conditione datum videtur, hinc au-
 tetur consequentia: Ergo et legatum p. uic. Nullo ad-
 emptum sub conditione, sub contraria conditione datum videtur;
 At qui legatum sub conditione Relinquit potest Verbo Domino
 herede instituto d. s. 12. de legat.; Ergo et sub hinc debet
 in d. l. 11. Ita Continuarit aliquis primo cortice in p. uic.,
 eto vultu Anima p. uic. Consultus utrumque coram
 Eleganter distinxit; Nam in primo legato, quod p. uic.,
 instituitur, et ita eo ademptioe conditionali non potuit in-
 telligi de novo datum, quod utiliter non p. uic.; Ademptio
 enim quo minus, non quo magis legatum debet in-
 con-
 venit: Quibus Verbis tacite Respondet Objectioni pariter in
 verb. Nam hujus legis d. adducta N. 10. In secundo casu
 p. uic. legatum Nullo quantumvis ademptum, et ita non in-
 datum, et novo datum sub contraria conditione quod non p. uic.
 cent, eto legatum quod utiliter ante p. uic. videtur de no-
 vo datum: quomodo intelligenda verba d. l. 11. et ideo confirmat

Id est, *Idco* non dicitur Regula, quia legatum suum voluit ^{q. 3.}
Antea fuit, ad differentiam prioris Causae, Et *Idco* Valer qui con-
firmatur per novum donationis Voluntate Utiles procedens, dicitur
tuncque legatum Et animadvertio fignis.

¶ 13. Inge quatuor circa Regulam N. 8. traditur
libertatem Directam dactam fuisse puzi, Et postea Ex continenti
sub Conditione, Eliget non ne datus An puzi, an sub condic.
liber sit? Negat Goff. in d. l. 87. N. 2. locum habere hoc cum
Regulam d. l. 80. Vera quod si puzi, junct. ratione d. l. 87, con-
que in institutione auerit arg. l. 27. §. 1. de hered. instit. l. 1. §. 1.
67. cod.: Utrumque propter favoris libertatis, Et institutionis,
Ne ponatur in arbitrio dandi detractione partem eligere, vel in ar-
bitrio huiusmodi Relinquere Libertatem intestatam, et supra diximus
N. 6: Secus ac in libertate fideicommissaria, in qua, quia ad
partem cum legatis iudicatur l. 1. de man. l. 80. et de de C. c.
D., electioni locum esse arbitratum, Idemque Repetit in d. l. 80.
Sed voce Goffi, et in dubiis, aliquando Confusione potius quae
subtiliter Reverentia debi captat; Nam si libertatis favor hoc
Excessit, id est favor in libertate fideicommissaria Cernitur, ne
Detrahitur Electio sit; Ego, aut Utrumque Condendum, aut
duumque Negandum. Cum species non sit in jure, potest sen-
tentia Goffi Defendi arg. l. 87. de C. et D. l. et §. de man. l. 80.,
sed sine Distinctione Directe et fideicommissariae libertatis in
hoc casu. = Inge Quinco dactam fuisse legatum puzi et sub
Conditione, non ex Intervallo prout Explicatum fuit N. 8., sed
in una Oracione: N. g. Lego Titio fundum puzi et sub conditione
Concedemus non ne Electionem Ex d. l. 80. Vera quod si puzi,
an adomptione Ex principio eiusdem legis 80. l. 1. §. 1. 12. §.
vlt. de legat. 1? Sentent Goffi in d. l. 87. N. 13 in fin. de mentem
aliquorum Antiquorum Nequaquam Valere Ex iuris communis pro-
videntia, propter Repugnanciam et perplexitatem Ex Regula l. 188
de r. j. 16. de C. et D: Secus ac in libertate, in qua hoc casu

Electio cui Ueri An eo pura Datione, an Existente conditione
libertatem Accipiat Arg. l. 56. de man. tte. Vbi eadem Sensus
libertate Nelicet Directo, Et per spaciocommuniem, Est in ditione
Ueri An directam, ut sic Oximus Libertus, an spaciocommi-
maxim ut sic libertus hincis Accipere malle; Similiter §.
Cecio trinituda An eo pura Datione an eo conditionali
post Existentiæ Conditionis libertate, accipere malle. Sed in
hoc meo Capite à bearnie Veruans Goffro aberrat; Nam primo
nego pugnantia esse inter se eligere an eo puro, an eo condi-
tionali habeat, Nam Ueni ac purum Nelt, jam subtra con-
ditionis Expectant Eo Reg. l. 34. §. 1. l. 24. inf. de legat. l. si
vix Conditionis Expectat, puram Antea non habet; Ego non
quam datur Simultanea pugnantia. Secundo, quia si hoc
Vix pugnet, pariter etiz cum pure prius, Et postea sub con-
ditione Eo continenti legatur; At qui hic nulla est pugnantia,
Et concessio Electio d. l. 80. Vix. quod si pure; Ego et debet
concedi cum in una oratione Relinquatur. Tertio quia Contri-
tus in d. l. 188. de r. j. Non Relinquitur loquitur de pugnantia
in una oratione, sed quod Ubi pugnantia in tte. subtenet,
neuenon Valet; Ego cum pure prius et postea eo continenti
eidem sub conditione legatur; si legare pure et sub conditione
eidem pugnent inter se, pugnent utique in eod, et con-
sequenter non Valere d. Reg. p. l. 188; At qui non pugnant,
cum Electio Datur legatario in d. l. 80. Vix. quod si pure; Ego
nec pugnantia Datur cum pure et sub Conditione una orat.
eiz Relinquatur. Quare concessio Sententiæ in uno et altero
casu Veritas puro Contra Goffr. Docet ipse quod eo pure si
gone si pure et sub conditione una oratione eiz Relinquatur,
quod Nactum Valere propter pugnantia; Nos docemus pari-
pariter hoc casu Electio legatario Eo ratione d. l. 80. Vix. quod
si pure d. supra fundata. Docet pariter quod in libertate de-
recta pure et sub conditione una oratione Nelicet, Electio Datur

et eo: Nos vero docemus ~~libertatem~~ Non dari, et eo suo pura
 ut pote favorabiliori, libertate consequi Coartatione l. 1. s. de S.
 De man. tit. Ne dum Proprietate Conditionis decedat, et fustulatur
 libertatis favor: Idemque dicendum in fideicommissaria eo rati-
 onibus adductis in principio N. Idemque Defensionem in insti-
 tutione d. l. 27. s. l. 1. 67. de huc. instit. Nec obstat l. 56. de
 Man. tit. cuius facta paritate videtur Goff. in d. l. 27. n. 13;
 Nam in promptu differentia est, quippe in d. l. 56. dicitur libertate,
 et fideicommissariae dicitur Elegat, Numquam Remanent,
 aut dicitur Substantia libertatis, sed tantum Defensio, cuius
 res libertatis; Unde, et si concedatur dicitur Numquam peri-
 ditur favor libertatis: At cum pax et est conditione liber-
 tas relinquatur, et si concedatur dicitur, potest dationem
 factam elegere, et conditionem exponendo fustulere libertatis
 favorem

§. II.

Secunda hucusque con. s. d. pax prim. can.

Cum primo pure, postea eodem Coartatione, vel eo conditione legato
 sub conditione, vel e contra. Secundus casus est: Cum pure prius le-
 gatur, et postea eodem Adimider sub conditione eor. fundum
Tit. lego, et postea, fundum Adimo sub conditione ut eandem
Amia, vel fundum, quem Tit. legavi, adimo: quo casu Regula
 est, legatum prius purem reddi conditionata, et veniente Her-
 edi confirmari Effectus Ademptionis, Non veniente, iterum fun-
 dum datum intelligi Titio sub Contraria Conditione, vel ut in
 verbe dicam, Ademptionem sub conditione affirmativa, datum ti-
 dichea sub Negativa, vel e contra: quo verbi accipienda sunt
 iuxta in l. 10. junct. l. 7. cu. duab. segg. l. 11. vers. Nam h. t. 6.
 quanto dies legat. arg. l. 88. de C. et D. l. 68. s. l. 2. d. e legat. h. de-
 gan. totius in l. 13. s. ut. de stat. liber. et eleganti paritate
 probat l. 36. de reb. cred: Docent, licet non omnibus junctis
 fore Graviam Goff. in l. 10. h. t. Coma l. vlt. de. cp. 21. et 22. San-
 chaca de Succession. progr. in pres. n. 80. Barb. in l. 12. de
 de legat. l. n. l. Finet. l. de leg. cp. 26. n. 21. Sed, ut quod ipse

pleumque omnino, Nos emamus, inquirendum est, an per
 solam Ademptionem sub conditione, etiam ante Conditionis
 Coexistentiam Adveniat legatum purum? Et quomodo Paul. Mo.
 et Lau. in d. l. 12. §. Ut. Cursum, Non veni utram à prin-
 legaco puro, sed cum Coexistente Ademptionis Conditione, ita ut,
 et non Coexistat, ad hunc eo prior legaco puro, Coexistat in Intelli-
 gentia legi 107. de C. et D. tamem Verus est, Statim per
 Ademptionem Conditionalis Veni à puro legato, Ut Conca. eo
 advenit Barb. in d. l. 12. §. Ut. N. A., licet fundamenta omi-
 tat. Novo eo quod in d. l. 107. l. 6. quando dicit legaco.
 10. et 11. h. t. l. 13. §. Ut. de Utr. liber. de morte dicitur: Alij
item sub Conditione, sub coexistencia datur intelligi, Ergo da-
 tur de novo, quod dicit Non potest, nisi Necesse erit statim
 à puro legato, Alioquin dicitur Consulti: Manere vel con-
firmari puris legatum. Secundo eo l. 1. §. centum d. h. t. ubi pu-
 or datur pura Efficitur Conditionalis, quod dicit Non potest, nisi
 Necesse erit à priori pura qualitate ad. ad. n. S. fuit quod
 l. 82. de C. et D. Estis quia si à puro legato Non recedatur
 ante Conditionis Coexistentiam, Sequatur quod purum maneat
 et transmissibile; At qui si recedat legatarius ante Coexisten-
 tiam Conditionis, legatum Non transmittitur, Et si post mortem
 Conditionis Coexistat d. l. 10. junct. l. 8. h. t. de l. 2. de C. et D.
 quod legaco Conditionalis proprius est l. 5. §. 2. cum alij §. 2.
 dicitur legaco; Ergo quia etiam ante Coexistentiam traditur à puro
 legato: quod fundamentum est Quo vult Barb. d. n. A. addu-
cent l. 1. §. si quis simpliciter & U. A. qui primum ad rem facit.

R. 15.

Sed et Antiqui Contrarii tunc, nihil
 speculando pro sua Sententia adducunt, ut nec Mantica asser-
 quibus tit. 17. n. 3. sunt tamen testimonia, quae oppositis
 principibus Non letior habent, et quidam obicit primo l. 7. h. t.
 ubi: Ulp. ait, quod si alij legatarius sub conditione, quod alij pu-
re datur est: Non plene Necesse videtur à primo: sed ita

demum, si Conditiō sequentiō Coartiter; Ergo manet pu-
 rum prius legatum donec deficiat per Coartitiōis condi-
 tiōes adimplere, Et Consequenter Non videtur de Novo autum
 sub Coartitiōis Conditiōis, sed tamen Remotum obitanti,
 ut eo prius legataris tradat. Secundo l. 1. 68. §. 2. de
 legat. 1. ad hoc Non Coartita, Vbi si prius legatus servus,
 sub conditiōis liber ere, prius ere, Vbi Coartitiōis Conditiōis
 legatum Valere sibi videtur: Quod consonat Regulae N. M. pug-
 nat lego quod sequitur: Et deo Coartitiōis Conditiōis legatum
 perimatur; sequitur ad legataris pericabit: Ergo non peri-
 matur anteaquam legatus antequam Coartita Conditiō, conse-
 quenter que Non videtur à primo puto. Tertio et ignoto
 ad hoc textu in l. Julian. de. §. 2. de man. M. Dixit et
 Juliam. in prin. quod cum idē servus, et per fideicommissum
 datur aliam, Et liber ere jubetur, heres debet libertate puz-
 tare, Nec tenetur ad Stimulationē fideicommissariae: Antea
 in prin. §. 1. Pomp. ait, quod si servus prius legatus, sub
 Conditiōis per fideicommissum liber ere, jubetur, potest fi-
 deicommissariae heredem Compellere, ut servus tradat, pug-
 nata cautione de Restituenda libertate Conditiōis existente:
 que testum ita Coartendo: hic datus libertatis sub conditiōis
 facta est adimendi prius fideicommissi causa ibi; si ad-
 imendi fideicommissi Causa (Coartitaque hoc doceat, et ob hoc
 sub Coartitiōis Conditiōis dari in d. l. 68. §. 2. de legat. 1. fari-
 unaque l. 3. et 30. de stat. liber. et ratio l. 81. §. penult.
 de legat. 1. cum add. n. 5.) Et tamen per dationē condi-
 tiōis libertatis Non videtur Necessum à puto fideicommissi der-
 ri; alioquin Nec sub cautione tradereat; Ergo quia antea
 Coartitiōis Non videtur à puto legato. Quarto Coartendi po-
 test l. 3. §. 1. h. t. Vbi, in legato ita concepto, heres meus
Tibi fundus datus, et si Titius eundem fundum alienaverit, he-
res meus eundem fundum seipso datus, datus pura est, et adem-
ptra conditionalis si alienaverit. Et tamen Tibi fundum

petere potest postquam Conditione de non alienando; Ergo quia
 non traditur Statim à primo legato per conditionem Conditioni-
 nalem ademptionis. Quinto lex l. si penum 21. quando dies
 legatorum ubi de leges fundum dare dominatus sit, et ubi
 non deditur decima primum legatum primum legatarij etiam
 minime, et legatarius ante existentem Conditionem decedit;
 Et tamen post puzam dationis adempta Conditionalis inter-
 cuit; Ergo quia per ademptionem Conditionalem non traditur
 statim à primo legato. Sexto lex l. 18. §. ult. de vulg. ubi
 circa legato, et eod. veritate cum libertate, quod substitu-
 tionis Conditionis habet, adveniente Causa deciditur le-
 gatum exans esse; Ergo supponatur legatum ante Paulum
 consequenter que non traditur statim à primo per ademptio-
 nem Conditionalem. Septimo et non in dubitabiliter exponit
 potest l. 8. §. t. ubi Cum is, in quo legatum sub Conditione
 translationis est, ante existentem Conditionem decedit, subdit
 non pertinere deprimens legatum ad primum legatarij puzam,
 à quo translationis fuit; Ergo antea pertinuit; Ergo non traditur
 statim à primo legato puzo. Octavo lex l. 16. §. Imp. l. de
 minorib; quam ad haec exponit Causa infra referendus; Et
 tenent aliena ponderant ut.

N. 16.

Sed ut his rebus difficultates duo ordine cla-
 rificemur Nota: quod lex l. 7. h. t. eodem, videtur Interpretari,
 quo Titulum, Et Quinto Pollano, Cuiuslibet A. Concor. ep. 56. à
 N. 13. differentem Conditionem inter ademptionem Conditionalem
 et translationem, Et translationem: Unde dicitur, primum legatum
 reddi Conditionale, Et datum intelligi esse concessum condi-
 tionem, intransmittibilem que erit Et de hoc cum intelligit
 l. 10. Et 11. h. t. C. quando dies legat. 107 de C. et D. et posse
 referre alia testimonia adducere N. 11: in hac, hoc est, in ad-
 ptione Conditionali translationem, quod puzo Titulo legatarij
 ultimum lego sub Conditione Et Causa ep. Alia à termino

l. 5. et 6. h. t. auetit, primum Manere prout legatum, Et
 solum adim. Existente Conditione sequentis, non existente
 Manere primum Et transmissibile, Nec de novo datum intelligi:
 quomodo intelligit l. 7. Et 3. s. l. h. t. l. 16. s. 2. de minor.
 l. 67. de C. et D. Ratione differentie duplicem prout:
 prima, quod in primo casu nullo testator, quod caput ma-
 neant penes heredem, quam penes legatarium leg. l. 1. de Donat.
 Secundo casu nullo, quod Maneat potius penes legatarium, quod
 heredem Cetero ratione l. 17. de C. et D. s. l. t. Secunda ratio
 differentie est, quod primo casu videtur Resurre Statim a
 quo legatus: In secundo non sicut d. l. 7. h. t. 67. de C. et D.
 Que, et c. Castillo ut Subtilia Commendat, primum, nisi fa-
 lor, Subtilitatem agnovit; Nam primo ipse Notat differentiam
 non vero prout differentie ratione: Debet respondere, cur
 in primo casu Resurre Statim videtur: In secundo non sicut,
 aut Cur in primo casu Magis heredem: In secundo vero Magis
 legatarium prout legatari. Invenit in d. l. 68. s. 2. de legat.
 l. ademptio est translativa de legato Servus Nihil. Tunc, ad liber-
 tatem ipse vero sub conditione Nihil. Et tamen sub contraria
 Conditione datum primum legatari, et intransmissibile esse Consultat
 dicit; Ergo Annuit differentia. Deinde l. 8. h. t. Nemoque contra
 ipsum potest, ut in loco dicam: aliusque prout sensus est l.
 3. s. l. h. t. 16. s. 2. de minorib. ut infra videbitur: Et l. sequit
 37. de C. et D. Aliena est, quia non loquitur de ademptione
 aliqua, aut translativa legati, sed questio est de legati validi-
 tate, nempe de minore de annis, qui cum antea Manumittere
 non poterit s. cum ergo. inst. q. de casu. Man. non licet, non po-
 terit alij legare, aut Manumittere Resurre lege eius consilio,
 que alij facere ellucetur l. 1. de vero. expont. l. 7. s. 1. qui et
 a q. legatum tamen validum, quia minor de verbis suis necesse
 disponit, et Cetero Servus apud legatarium Manet Cetero ratione Cetero
 in d. 37. quia potest animo legandi, et si invidiosus esse Manumittit

potuit Manere debuit legatum Eo voluntate pones legatarium
ad differentia Causa in qua, ut videtur Ministerij ad manus
meandis legatarium Eligie l. 31. De legat. 2. junct. l. 17. ead. ien
intelligenda Et Concilianda Cum d. l. 37. Eo mente Caspensi
Et Cuius. in l. 108. §. 2. De legat. 1. Dees. A. Opusc. in l. 108.
§. 1. De h. q. ut. N. S. Nec longe antea Goff. in d. l. 31. quid
quis aliter & Rebus. d. Conject. Op. d. Manet ego nihil in
ferri posse Eo d. l. 37. ad nra questionem.

Op. 17.

Quod ubi quod sine distinctione adem-
ptionis simplicis, vel translativae, ademptum sub conditione
sub conditio datur intelligi, Et tunc coexistentia Necdi a puro
legato, Et intransmissibile Manere, decedente legatario, est regula
N. 11: Uniquo, Non sine gaudio, inveni Goff. idem tenent,
licet non disputant in l. 10. §. 1. de C. et D. N. S. Ratio
manifesta est, Nam nulla maior Conjectura est in ademptione
simplici conditionali, ut statim Necesse videatur a puro le-
gato: quam in translatione Conditionali; in illa non negatur
puro legatum Effici Conditionale de jura adducta N. 11; Ego
nec in hac. Nec obstat d. l. 7. h. t. Nam periculis legatum
ut legatum in se, a qualitate puro ipsius legati: Ab hac sta-
tim Necditur per ademptionem Conditionalem, sive simplicem
sive translativam propter incompatibilitatem utriusque naturam;
a legato vero Non receditur; Nam id numero legatum, quod
puro erat puro, Convertitur in Conditionale, Committitur
que prior datus cum sequenti Conditionali ademptione, huius
assumpta Natura, ut nec d. l. 10. Et 11. h. t. cum supra adduc-
tis datur explicis, Et ad aliud Notant Goff. in d. l. 287. de C.
et D. N. S. Pinell. d. de test. Op. d. N. 1; Unde non potest
dici Necesse absolute a legato, quod perdet ab spe contraria
Conditionis: Nam Necesse erat legatum Conditionale non debet
ri ante Coexistentiam Conditionis l. 37. cum Nulgat. qui et d. 99.
Et tamen appellari legatum ante Coexistentiam ut in d. l. 1. all.
h. t.

l. 107. de C. et D. parum que in juri: Et ut inno verbo dicitur
 Necesse est Statim Excludit à pura qualitate legati, non ab
 ipso legato vendenti ab spe. Nam intelligentiam primo Exco-
 lita d. l. 7. Non plene Necesse videtur à primo; Ergo ab ali-
 quo receditur ante Existentiam; à toto vero non demum cum
 Condicio Sequens legati Existit; Receditur quippe, ut dixi, à
 pura qualitate, non vero receditur à legato, et hoc modo intel-
 ligenda pariter est Regula posita n. 11. Nec obstat d. l. 68. §
 2. de legat. 1. in l. 2. Argum. n. 15. adducta; Nam verby proximus
 accipiendum est non de incertitu legati puri: sed de legato con-
 ditionali; ut sensus sit, Existente Condicione Ademptionis per-
 mi legatum, Cuius spes à Condicione Contraria Dependebat, con-
 tinet que hęc intelligentia Ex cuius litem ibi: Sub contraria condi-
 tione valet legatum; Ergo antea non valet; Ergo ademptus
 ut purum, et solum Existente Contraria Condicione purum
 legatum fit Arg. l. pupillus 26. de Cond. insti, quod immo potest
 si omissum in d. l. 68. § 2. de legat. 1. et factum in Pap. tit 6.
 p. 6. ill. 1. eodem modo accipienda l. 18. § ult. de vulg. ubi
 Verbum transierit legatum accipiendum de spe conditionali
 ut in d. l. 68. § 2. et facti l. 5. § ult. C. de Necesse vero, junct
 litem ibi proxima. Ad aliud Barbos. in l. 1. de vulg. n. 115.

l. 18.
 Sed in spe opus à Contrario in d. l. 68. §
 2. de legat. 1. Nempe: Scilicet sub condicione puri liberum esse
 junct, et postea legatum sine pure Titio, Adempta non ne intel-
 ligita Statim libertas? Affirmat Goffr. in l. 26. § 1. de C. et D.
 n. 10. Induci ademptionis libertatis; quia per posterius puri
 legatum Evidens Resultat Adimendi Voluntas, Et ica militat
 Regula l. 10. § ult. de man. ill. l. 50. de p. de comm. libest. l. 11
 de legat. 2, Et quia tunc factus libertatis attenditur, cum inter
 equalia et minus, deus si minus sit pro libertate, quam lega-
 to arg. l. 21. in p. et d. l. de manumissionibus l. unice parat
 88. de re. jud. Sed potest dubitare defendi hanc sententiam

Necnon volum esse, cum sub Commemoratione Demonstrativa pure
postea legatur, ita: Sticium, quem sub conditione liberam esse fuit,
lego Titio pure quo casu Evidenter Individuo Ademptio Co Regula
l. 5. et 6. h. t. i. quomodo legimus l. 7. eod.; Secus si dicitur: Cum
Sticium lego Titio: Nam tunc Non videtur Contra Ademptio, si-
quidem Ne in legimus, Et tunc sub conditione sine commemo-
ratione, Coexistenti Conditione, Concursu partes faciunt pu-
ras legataris Et Conditionalis, Et res vera natura pro parte con-
cursum admittit l. 10. §. ult. de assign. lib. 1. l. §. 17. de legat. l. 6.
§. si mihi de usufr. acc. cum alijs Rescissis N. do: Si vero ab in-
dividuum Naturam res Concursum Non admittit sic libertas que
pro parte Competere Nequit l. 31. §. 1. de fideicom. lib. 2. l. 10. §. ult.
de man. test. 76. de legat. 2.) bene pignans Validas legat; et
libertatis: Unde potior est libertas Coexistenti Conditione, Co reg.
l. 50. de fideicom. lib. 7. §. 1. de Vult. Et plura hic Coparentia no-
tamus supra Co. 2. N. 10: Et sicut autem testis in l. 6. §.
1. de c. et d. N. deo mulieris legato quoad Titium erit, et libe-
ro esse pure si nuptiarum: Nuptiarum Condicio Utiusque legat;
ut Impeditiva Nuptiarum Co Regula l. 72. §. 5 et ult. cum Pulg.
de C. et D.; Unde si libertas potest admitti Concursu pro
parte, Secus cum muliere Concurreat: Sed quia hoc Repugnat
Indivisiuitati Libertatis, ut Nuptiarum dico; Ideo potior est libertas le-
gato; que potior Non dicitur, sed sola, et prout legat; adem-
ptum erit, ut dicitur aliter Sup. in l. 1. qui potior, Et subdit
similiter Interpretatur Goff. in ea N. 13; Similiter Ergo in nuptia-
tionis. = Si vero Titio pure legatur sine sub conditione, et libe-
tas pure: sine dubio potior est libertas, que statim ac cedit, am-
petit Antea quam Cogitatur Condicio Co ratione d. l. 10. §. ult. de
manum. test. 50. de fideicom. lib. cum supra add. quod effectus Goff.
in d. l. 76. §. 1. N. 8: Et hoc Non videtur Ademptio, ut ipse Cedit
(Nisi cum sub commemoratione Demonstrativa liber esse videatur,
ut proxime dicitur Co Reg. l. 5. et 6. h. t.) sed eo eo, quod, et si sub

Testamentaria Commemoratio Servus Ante Sub Conditione le-
 gatus liber esse jubetur, cum non potest admitti Concursus con-
 tentione Conditione, nempe potior est libertas Arg. d. l. d. c. & l.
 de C. et D. cum supra add.: Et consequenter subta cooptatus
 per Condicio dicitur legat; cum etiam supposito contentio po-
 tior debeat esse libertas Arg. l. 68. §. 2. de legat. 1., quam rationem
 Goff. omittit. Paucisque Concav ipsum in d. s. credo, quod si
 Statum liberum esse jureant, Et postea eisdem sub conditione
 Titio legem, non inducitur libertatis Ademptio: Non eo l. 81. §.
 ult. de legat. 1., cuius diversa est species Explicanda eo d. si
 Pater 7. Cuiusdem, ut et l. 2. §. plus scriptis de Stat. lib., quod
 ad aliud docuit Cuiac. in m.: Sed eo eo, quod si dicitur con-
 ditio, non et quid impediatur libertate; si contentio, pariter potior
 est libertas; quia propter Individuum Naturam non potest dari
 Concursus Contentione Conditione eo Reg. l. 10. §. ult. de assign. lib.
 l. 6. §. si mihi de usufr. acc.: Unde cum eo Natura Commemo-
 rationis non sit ademptio, potior est libertas d. l. 10. §. ult. de
 man. tit. l. 50. de piteic. lib. cum supra cp. 2. n. 11. Sed si sub
 commemoratione demonstrativa Statum, quam quia liberum esse
 iurit, Titio sub Conditione legat; Nam hoc in eam evidenter
 inducitur Ademptio d. l. 5. et 6. h. t. pro inst. cod.: Unde statim
 libertas Adimitur eo pro d. l. 10. §. ult. et d. l. 50., et tamen
 sub Contaria Conditione intelligitur Data eo Reg. d. l. 7. 10. et
 11. h. t. 18. §. ult. de vulg. §. §. ult. C. de neces. Serv.: Uta dicitur
 quae debuit Goff.

C. 12. Sed si Titio fundum legat, et postea adimat
 eorum, quod erit dicendum? Affirmat Goff. legatum Valere,
 ademptionem vero iuritari in d. l. 68. §. 2. n. 6. et in d. l. d. c.
 l. de C. et D. n. 1.: Ea ratio, quod adimendo eod die legat
 ad certum tempus Nungit Contra Regulam, quod legata ad
 tempus non potuerant Relinqui Ante Justinianum in l. ult. C. de
 legat. l. Nemo 55. de legat. 1. l. 11. §. 1. Vers. placet de O. et A. et
 ita ademptio nulla est Arg. l. 1. et 11. §. ult. h. t. 11. §. 1. Vers. deniq;
 de usu et habit.: Sicut in libertate, que licet ad tempus Relinqui

puer non potest l. 33. de man. illi, tamen ita relicta, competere
adita hereditate, tempore adjectione rejecta l. 34. puer l. 1.
s. ult. cod.: Utrique Verbo legata, Et potest ad diem liberis esse puro,
statim ante diem, a vero, contingere ademptione prius legati,
quia in tempore tollitur, Et Competit libertas d. l. 33. cum leg. de
man. illi, iuxta Quia. R. 99. Paul. Et 7. ad Edict. perinde est
ac si prius liber esse, prius sit: Et pro priorum intelligentia et im-
cultatione d. l. 33. de legat. l. l. d. l. 1. de C. et A. cum l. ult. C. de legat.
vidend. Goff. in d. l. 36. s. 1. ad. de Bell. de iur. acc. C. 7. q. 12. d. 1.
Reus de donat. C. 16. n. 2. ubi agit de intelligentia l. 2. C. de donat.
que sub modo, Et de differentia quoad hoc inter donationem et leg-
gatum. Sed de his, de quibus esse videtur Goff. in ademptione
eo dicit: Sed eo, quod. Eo quibus causis utilis est ademptio, eorumque
utilis est datio, Tel e contra eo regula à Contrario l. 11. et 3. s. 7.
s. t.; Sed legatum Eo die dari potest d. So. 3. hoc autem de legat.
l. l. d. quando ipse legat. Cum alijs; Ergo et ademptio eo die. Ne-
hū omnia defendere potest Cribellus Goff. Considerati eo eadem
regula: Nam Eo quibus causis inutilis datio, Eo eadem inutilis ademptio
d. l. 11. s. ult. l. 11. s. fin. de institutionibus: Datio utique ad tempus inuti-
lis est d. 33. de legat. l. l. ult. C. de legat.; Sed adimendo legatum eo die
ad tempus relinquatur; Ergo ipsa ademptio debet videtur, non vero
legatum, quod videtur prius datum fuit arg. l. 1. h. t. l. 1. s. 1. cod. 11.
s. 1. vers. denique de iur. et habet. Et vero ad diem adimatur, hinc
esse d. 33. de legat. l. 1. s. ult. C. de legat. l. 1. d. vers. prout de
C. et A. ut inutilis erat ante Subiunx. datio in d. l. 1. ult. C. de
legat. inutilis pauter erat ademptio, Et via manebat prius legatum.
Sicut ac in libertate ad tempus profecta Verbo legato: quod, ut dicitur,
statim adimere prius legatum, eo quod adjectio tempore rejecta,
Et statim adita hereditate Competat d. l. 32. cum leg. de man. illi.
Quoad aliam opinionem Verbi legati, Et libertatis ei eo die relicte
fieri potest l. 23. s. 1. cod. Tel cum post mortem legatarij liber esse potest,
an statim Competat, Et consequenter statim adimatur, an tempore rei
ante? ad leg. 68. s. 3. et ult. de legat. 1. et eius Concultatione arg. l. 65.
s. 2. de legat. 2. vidend. Goff. in d. l. 65. s. 2. ubi Quia. et de iur. iur. l. 1.
in Super in l. 65. de iur. iur. C. de iur. C. 6. q. 6. labor in Sup. de iur. iur. l. 1. s. 1.

Ad quod solum hunc testum agnovit. *Uell. Cf. S. g. 12. n. 26;*
manet ergo, quod per *Exationis* *Conditionalis*, *liberata*, *Reverend*
Statim non videatur à legato in a. s. l. *Cogno* *Re* *comparant*
reperit non inducatur ademptio *leg. l. 1. de legat. 2. 13 de*
legat. 3. 15. de hys. in d. h. quae sic inducitur in d. l. do. 5. l.
nihil *individua* *liberata* *Natura* *Reverend* *Concessus* *con-*
ditione *Reverend*: *Quis* *ubi* *sub* *comparatione* *demonstrat*
transfere *ubi* *Conditione*, *quo* *cum* *Statim*, *re* *Supra* *disio*, *re-*
verum *Exequitur* *à* *primo* *legato*, *quomodo* *intelligenda* *est. l. 6.*
in p. et 7. h. t. p. n. c. p. in ea et l. 63. d. 2. de legat. 1: Ali-
quam *non* *dixerat* *in* *ca*, *Reverend* *et* *intentionem* *esse* *le-*
gatum: *quoniam* *Et* *alteram* *sententia* *amplectamur*, *non*
pe, *re* *prae* *legata* *uni*, *et* *alteri* *ubi* *Conditione*, *interea* *lega-*
tarius, *quum* *non* *possit* *petere* *partem* *legatarij* *Conditionalis*
des *manere* *ponit* *hys. d. d. d. Gomez. l. variis. Cf. l. 7. 15. de*
rell. 10. Cf. Ull. Faber Dec. l. d. cu. 10. Eleganter Ramo de jur. acc.
Cf. 2. n. 3. cum Regg. qui *Ob* *ratione* *Speciali* *comitat* *l. in usuf.*
o. d. l. 6. s. si *mihi* *de* *usuf. acc. l. 1. § 17. ff. de legat. Ante*
respondet, *quod* *et* *si* *factus* *et* *opere* *Reverend* *Naturaliter* *dicti*
possent, *et* *Reverend* *dominus* *per* *intellectu*, *tamen* *Reverend* *maus*
Conditione *pendente*, *hoc* *est*, *ubi* *per* *disio*, *divisione* *non* *admi-*
nit: *Nam* *cum* *legatum* *est* *uni* *prae*, *et* *liber* *esse* *justus* *sub*
Conditione, *hys* *non* *potest* *habere* *partem* *Reverend* *Conditione* *pen-*
dente, *quia* *totum* *legatum* *est*: *Unde* *nihil* *minus* *q. interim*
legataris *Sexum* *habeat* *sub* *Conditione*: *Exemplo* *liberi*
assignati *uni* *prae*, *alteri* *ubi* *Conditione*, *qui* *interim* *apud*
prae *manet* *d. l. 10. §. 10. de* *assign. lib. ut* *latius* *ad* *aliud*
docet *Duarenus* *l. 1. de* *jur. acc. Cf. 16. Ramo* *ubi* *proximi*
n. 7.

§. 21.

Nec *aliquid* *removetur* *l. 3. d. l. h. t. n. 15*
Opinion; *Nam* *ibi* *Conditione* *non* *apponitur* *dispositioni*, *sed* *res-*
olutioni *per* *Consistentia* *primo* *actus*, *et* *in* *penam* *ob* *exin* *galy*
prae *non* *alienandi*, *ut* *res* *in* *persona* *per* *galy*. *Exemplum*
legataris: *Et* *ubi* *prae* *supponit* *ad* *quiritibus*, *qui* *prae*

ut in l. 38. §. 3. et §. de legat. 1. N. eo Ciac. *Retos l. opus. ad*
notas Clausij in d. l. 38. §. 3. à n. 1. Potent. 3. hact. ult. cp. 1. n. 2.
ad finem Molin. d. de primis. cp. 12. n. 31. ubi advenies et lib. 1.
cp. 6. n. 23. et de rem. Castillo l. consoverciar. cp. 56. n. 32; no-
tu exp. Unum quod per hanc Conditionem Non inducatur etiam
ademptio; Et quod preserta Clautone de Non alienando tradatur
legatario; ut Noci Goff. in d. §. 1. Non alienaria, ut male etiam
quz solum in conditionibus Negativis locum habet l. 7. de C. et d.
hic autem Affirmativa sicut. Cuius ratione accipienda l. 81. §. 2.
de legat. 1. l. 11. de Manum. ult. Eiusdem inscriptionis: in quibus
stat legator, Quisita Clausula, ut si legatarius intra annum
non Manumiserit, Legator Alteri sit, ut in d. §. 2. vel libe,
et iuris et in d. l. 15. Non videatur Recursum statim à legato,
neq. datus Sexus sub Contraria Conditione, ut in l. 68. §. 3.

2. de legat. 1, quia in tempus Resolutionis, et post actus exe-
 quutionis, Confusur Conditi: Unde puii est, consistere de vi
 Acquisitionis in legatario, ut Manumiserit, et ut non manu-
 mendo Contraentia dicatur Arg. d. l. 3. §. 1. Cum supm add:
 Et inefficax, licet directis latioribusque terminis, dicit Gof-
 fr in l. 68. §. 2. de legat. 1. n. 15. et d. l. ubi consilium d. l. 15. et
 l. in iuris §. 1. §. ult. de fiduicomm. lib. Ciac. in d. l. 81. §. 2. et
 in d. l. 15. Conduciq. *Retos l. Opus. in l. ult. de Sexu. co-*
port. et dicit in acad. de pena Conventionali cp. 1. n. 15. =

Nec obstat elegans decisio l. 22. quand. dicit legat. Expensam
 pariter n. 15. Nam facer quod, ubi testator fundus *tably*
 xde legat, et si non dedicit, decem, quod decem legata sunt
 tria sub conditione si heres interpellatus fundum non dede-
 rit (ut accidit in penali incipiente à prima dispositione quz
 per interpellationem Committitur l. 23. et 82. §. ult. et 84. et
 arg. l. 113. de U. O: quod et in legato locum habet, cum à pri-
 ma dispositione incipiat, ut in d. l. 24. et 10. cum alijs. ubi
 presentis Casus, quo incipit à conditione, scilicet: fundum si non

Debiti fundum datus, quo casu Non ante committitur, quia
Certum erit, jam dari, nisi seui non potest d. l. 118. §. 1. et d. de
cuius intelligentia cum d. l. 10 et 24. l. 1. §. 1. quoad dicitur legibus
ad fidei. videtur. Potest. in d. l. 24. Cuius in d. l. 118. §. 1. in
ca. §. de qui. ita. Res de Stipulatione penali N. 11. et no-
viter huc iura tetigi eod. tract. §. 2. N. 2. vique ad §. 1. id
est, si non debet, si dare noluisset; unde fundus est do-
pus sub eod. conditione, Nam tunc fundus adiungitur cum
certum debet incipere, Et tunc debet incipere si fundus
dare noluisset; Ergo erit una Conditione data tunc decem
et ad tempus et datus fundus quem sensu habent verba sub
Conditione fundi legati Ademptum dicitur eo casu, quo certum
debet cogitur, Et consequenter sub certum datus est fun-
dus, ut est si incipit dare voluerit arg. l. 10. et 11. h. t.
l. 107. de C. et D. ut eleganter Potest. in l. 3. §. 1. h. t. r. 10.
et latius in d. l. 24: Nec legatum per nomine retineatur,
est in d. l. 24, ut supponunt Ruper adduci, et late docui de
pena Conventionali d. §. 1. N. 15.

Q. 22.

Sed quare, cum conditionale sit legatum
fundi in d. l. 24. quoad dicitur legatum transmittitur mortuo legatario
ante eventum, cum certum dicitur in d. l. 10. h. t. 68.
§. 2. de legat. 1. cum ad. n. 11? Respondendum tamen est, quod
in d. l. 24. per mortem legatarii dicitur Condicio posterioris le-
gati defecit, Et consequenter Condicio prioris legati fundi im-
pleta, unde nihil minus quod transmittatur arg. l. 10. eod. tit.
quod est ostendit: In d. l. 24. deficiat prima Condicio, si in-
terpellatus, non fundum, sed certum dare voluerit; atqui hoc
non facit nisi legatarius; Ergo defecit Condicio ademptionis, et
consequenter Completa est ante mortem, aut mortem instanti con-
ditio fundi, quia jam dari certum non potest arg. l. 16. ad.
Quod non in dubio confirmari potest exemplo l. 11. eod. tit.
ubi si defecit, aut decem, utrum legatarius voluerit, legat-

dicit (quo casu legatum decem à morte l. s. eod., unusquisque
 vero ab aditu hereditatis Cedit l. unū. quādo dies unusq.)
 Et debeat legatarius post mortem testantis, ante aditum
 hereditatis (quā inter duo Extrema habenda scilicet debet l. 25.
 eod.) tamen quā ante mortem legatarij, jam certum est, in-
 futuram eligi non posse, cum non diu curset, nec transmi-
 ttere licet, ut personam, idē legatum de decem transmi-
 tur; quā est ratio Juliam. in d. l. M. S. l. quā confirmat
 alio Exempto, Nēpe si quis ita leget: Elige decem, aut, si
 supervenerit, fundum huiusmodi dato: Nam ubi decedente, et
 certum est posse non posse, et ita, deficiente ante mortem
 Conditione Unius Extremi, Completa est ante mortem conditio
 contraria Alterius Extremi; Unde transmittitur legatus de de-
 cem eo ratione d. l. Ut. l. 10. S. cum quidā de legat. l. Si-
 militer ergo in d. l. 21. deficiente Conditione ademptionis, non
 potest dari decem, Completa est ante mortem conditio contraria
 fundi; Unde fundi legatum transmittitur, ut late docuit Goffe
 in l. 3. S. l. h. t. à n. 18. Et in l. 10. h. t. 68. S. 2. de legat. l. 6.
 quādo dies, cum alijs, tempore mortis legatarij pendebat
 adhuc conditio prioris legati; Unde nihil minus, quod ut
 Conditionate pendens transmitti non potest Eo Reg. l. S. S. 2.
 l. 21. in fin. cum seq. quādo dies; Unde non obstant interve-
 cum d. l. 21. de Completa Conditione, proxima vero, sua de-
 pendenti, loquatur.

C. 25.

Sed obstat Acciter proximè dictis l. q.
 illud d. quādo dies. Ubi: fundo pūdi, vel decem sub Conditione,
 Unius legati. Codicillaris ante Conditionis Cavitationē, non transmi-
 ttitur legatum Extremi pūdi; Ergo Similiter non debet transmi-
 tti legatum fundi in d. l. 21. Sed omnino Curia. in d. l. 25. di-
 censum cum Goffe. in d. l. S. l. 22. 27. quod, et hī conditio peri-
 in in uno Extremo alternativo, siue conditionate co-incidant
 simile pūdi Extremi, propter Incompatibilitatē Unius Extremi,

quoniam ante Cestrensen virum, ut eleganter probat D. l. 25. l. 11.
§. 1. l. 16. quod si res fidei tibi unum Cestrensi alternatim non
suspenditur Condicio, sed tantum datur legatarius electio,
ubi cum hoc voluerit eligere, quo casu non ponitur in electione
an sit legatum contra regulam l. 65. §. de legat. 1., sed quod
Cestrensi eligere velit: itaque mortuo legatario transmittit
de iura sic intelligenda in l. 8. §. 1. de legat. 1. 11. in p^o q^o d^o
l. 10. de opt. legat. junct. l. 7. §. 1. de reb. dub. Et concilianda
cum d. l. 25. et l. 65. §. 1. de legat. 1. Eleganter Goff. ubi supra
et Conducunt Lamiar. §. select. C. l. duxa Decis. 31. n. 61.
Olea tit. 3. q. 1. n. 38. Et pro alia difficultate, quod unum sit le-
gatum, ut dicitur in d. l. 25. l. 27. de legat. 2. §. 1. de legat. 1.
Et concilianda cum l. 8. §. 1. de legat. 2. §. 4. §. penult. de legat. 1.
23. de legat. 2. 10. de unig. legat. Cuius in d. l. 25. et d. l. 27. mi-
mado q. de. Olano 1. epist. 13. n. 13.) tamem hoc est intelligen-
dum cum post mortem legatarij adhuc pendet Condicio minus
Cestrensi, quo casu non transmittitur, quomodo intelligenda d. l.
25. ubi pendente Condicione, et ubi nec irrevocatur: ut casus
pendet contra Condicio l. 10. h. t. 68. §. 2. de legat. 1. Aliud
est cum tempore mortis dicitur Condicio unum Cestrensi quo casu
aliud primum Manet Et transmittitur, ut ubi l. 11. §. 1. l. 16. h. t.
ubi quo casu primum Manet, nec irrevocatur: ubi concilianda cum d. l. 25;
cum igitur in d. l. 25. dicitur Condicio danti deum mortuo le-
gatario, ut dicit n. 21, a qua pendet ademptio fundi, cuius
contra Condicio purgatur, mortuo transmittitur fundi legatarij.
Pro concilianda d. l. 24. cum l. 3. §. 2. h. t. Goff. in d. l. 3. §.
1. n. 50. De alia concilianda d. l. 16. quando dicitur cum l. 25. §. 1.
l. 20. de C. et d. idem Goff. ubi supra a n. 36. Pro concili-
anda d. l. 24. cum l. 16. de Cond. instat. idem Goff. ubi su-
per n. 18. et 19. Cuius in d. l. 15. Nec ratio sententia d^o f^o
nam ex n. 14. dicitur l. 8. h. t.: Cuius sensus deum mortuo est
ex l. 7. eod.; Nam si fundum, qui legatus Titio, legem remissionis
sub Condicione ubi quo casu primum Manet, nec irrevocatur a p^o q^o d^o

Et quidem primo Oppone potest Regula l. 11. h. t. S. D. S. ult.
de man. ult. Nempe: Inducere ad adimendum non possunt
operari datings; Sed quodis primum legatum adimatur sub
Conditione, Volens tunc ad adimendum; Ego non debet
intelligi Datum sub Contraria Conditione in l. 10. et 11. h. t.
cum add. n. 11. Sed omnia Parijs huius Sententia intel-
ligentijs, quas post aliquos sequuntur Contra l. Elect. q.
2. n. 15. et q. 21. n. 7. Pinell. l. Elect. q. 2. n. 22. hanc
Regulam Explicatimus supra n. 2. vique ad 13. h. t. secund
de Nova intelligentia d. l. 11. et S. D. S. ult. Secundo argui
potest a paritate Contractus: quippe, Venditio fit cum primum
in diem aditionis, nisi quis intra certum tempus maluerit
Obstare conditioni; Vel sub pacto l. Committitur; pura est
emptio, Et recipitur sub Conditione: Ut, quidquid Consulti
dubitarent, pro certo obtinuit l. 2. de in diem ad. l. 1. de l.
Committ. l. 2. §. si in diem pro empt. et hęc venditio
Concipitur in formam Ademptionis, dum in eum casum res
impleta sit; Ego Similiter Ademptio Conditionalis de-
bit Relinquere primum legatum, Resolvens sub conditio-
ne. Nec dicas, hoc provenire Ex forma actionis nisi, que
in iuris. add. censetur; Nam Eadē ut in legato in l. 10. §. 2.
de C. et D; Et tamen statim adimatur primum legatum, et
sub Contraria Conditione Datum Credatur; Ego 8. Et pariter
in l. 13. §. ult. de man. lib. et facti l. 15. §. 5. de legat. 3. Et
in l. 50. §. ult. de man. ult. Vique eadem accideret, si datum primum
aliqua libertate perveniret, ut dixi n. 10. h. t. et copularentur
discrepantijs Constituenti inter actiones nisi adjectis Contractibus
et Ultimis Voluntatibus: In prima casu accidunt, non ressi
contractus conditionalis a primum, Resolvens per Conditionis Con-
ditionis, quomodo accipiunt d. l. 2. de in diem ad. l. 1. de l. Comm.
d. l. 2. §. in diem pro empt. Et nolant ingenium Off. Securus
in l. 11. §. Conditio de Quod. intelligentijs et casus. que referuntur

25. In ultimis vero voluntatibus dicitur nisi in-
dicat Condicionem et suspensivam Dispositionem, per inde accedens
l. n. §. 5. ita intelligenda de legat. 3. Ideoque verba Nisi huius
noverit, id est, si huius non repugnaverit, si non conve-
nerit, Conditionale statim fideicommissum faciunt; quia non po-
terit datio in voluntate immediata huius, sed in mediata,
ut Goff. ait in supra n. 1. si sibi ut Cofa sic §. 2. n. 1.
non ponitur in huius voluntate, an debeat? Sed an non de-
beat? quod non repugnat Regula §. 7. §. cum quidam de Reb. dub.
l. 13. §. penult. de legat. 1. 16. §. 1. de fideicom. liberis: pro quibus
videndus Cotax. in §. cum hieo de ill. n. 12. Cuius 2. Obi. §.
2. et Recur. l. Opusc. ad l. 11. §. 13. de legat. 3. Non paucis dicitur
legato, et postea adempto si huius noverit valet ademptio,
et Convenerit in datione sub contraria Conditione et huius
noverit Co. Reg. l. 10. l. t. cum ad. n. 11. et arg. l. 11. §. 5. de legat.
3: quia Obi. Regula l. 11. §. 11. h. t. Cui respondet Cofa
§. 2. n. 7. et Dicit. 2. de hieo. §. do. a n. 22. Eodem modo
accipiendus est Julian. in l. 13. §. ult. de stat. lib. in qua
libertate Pelicanus Strius cum exi anno 30. (in quod tempus
libertatis differatur, ut Civis Romanus fient: quippe antea
Latinus fuit l. ult. de Reb. dub. iunct. Cuius. in l. 1. C. de ma-
num. Videt.) et adjecto postea Strius, si decem non dederit
liber ne cito (quod idem est, ac nisi dederit l. 10. §. 2. de C.
et D.) eam vim habet, ac si dicitur Strius, si decem de-
dedit, et ad annos 30 pervenerit, liber cito: Utique enim
impetendum: Co quod Condicio ademptionis contrariam con-
ditionem inchoat libertatis Antea dicit §. l. 10. et 11. h. t. Se-
cus ubi nulla Anterior datio Libertatis praesent; quia tunc,
ut nihil est, quod neget, nihil cogit, quod sub contraria
Conditione dante fideretur: quomodo procedit l. 30. §. ult.
de Man. l. t. l. t. Concilianda cum §. l. 13. §. ult. iunct. Goff.

in l. do. s. 2. de C. et D. n. 1. Cotta l. Schre. q. 25. Dicitur
supra n. 10. Nec tunc sufficere Unam Conditionem impedit
in d. s. ult., Et quidem quæ leuior sit libertati C. Reg. l. 87. de
C. et D. s. et 15. de man. ut. præcipue cum et Conditiõ ante-
rior adim possit per secundam Conditionem l. 12. s. ult. de
legat. l. arg. l. 80. de C. et D. Nam regula hæc procedit,
cum, non per modum adjectionis, sed per modum exclusionis
et ademptionis Secunda Conditiõ apponitur arg. l. 5. et 6.
h. t.; tunc Cuius leuior sit libertate d. l. 87. ult. in legat. un-
ditiõ attenditur d. l. 12. s. ult. de legat. l. Secus ubi per mo-
dum adjectionis prioris Secunda Conditiõ inseritur; nam
tunc utique præcedit in libertate, et legato, ut Julian. ait
in d. s. ult. Cõstitutioque Natorum prioris cum secunda-
conditiõne arg. l. 10. C. de h. h. t. ut late et eleganter docuit
Goff. in d. l. 87. à n. 2. Tandem dicitur nisi inducatur
ademptionis Conditionis, et datiois sub contraria Conditiõ-
ne, impedireque transmissionem liberaliter docet Tabol. in
tra Officij in d. l. do. s. 2. de C. et D. Cotta d. q. 21. et 25.
n. ult. Maxe ergo, in concordibus prænam esse disposi-
tionem, et resolvi sub conditiõne d. l. 2. de in diem l. 1. Oct.
comm. l. 2. s. si in diem pro Empt. d. l. 11. s. Conditiõ. de
O. et al. in ultimis Voluntatibus, primam dispositionem
Conditionalis Officij, datiois que intelligi sub contraria con-
ditiõne, transmissionem que impediri d. l. do. s. 2. d. l. 13.
et fin. d. l. 11. s. 5. de legat. 3. Ratio differeñtiaz omnino
Cotta: præstat tamen Goff. in d. l. do. s. 2. n. 2. nimirum
Concordes Quorum Voluntate constant, et statim triuntur
as perfectiones: Unde dicitur nisi resoluit, præstat que ca-
ceptionem, Non vero tollit præstat, ut in exemplo d. l. 11.
s. Conditiõ, ubi promissio decem, nisi Natorum eorum Ania: quæ
promissio (licet per varias Conjecturas Coeherent Antiquo

quos Refert Costa d. Cp. 22.) Statim pura est, sed veni-
 ente Navi; pauci Cooptionis. At legata Unius Voluntate
 formantur, Deambulatione Uque ad. Supremum Ceteri 2. dnt.
 S. S. De donat. inter: Unde, Depuente Unione duplici vo-
 luntate, facilius Inducitur Responsio. Sed dicit, quod cum
 moree cedat legatum, potuit pariter Confirmari ut puri
 in primo instanti, Et limitari per Cooptionis et Revolutionis
 ut in d. l. 11. §. Condicio. Sed Respondendum, quod cum non
 concurret Agnitio legatarij Eodem Instanti Confirmationis,
 prius Inducitur Responsio, quam Inducatur acceptatio.
 Ceterum quid in legato vindicationis, translato Statim
 Dominio Co l. 8o. De legat. 2. Et de furtis? Idem tenendum
 quia semper potestur et acceptatio sine adquisitio.

l. 26. Successit tertius casus, licet jam in re-
 perentibus Magna Copiose Explicatus, et metonym N. S. erumpi:
 quando id, quod pure legatur, Non solum adimitur sub con-
 ditione Simpliciter, sed ut in alij transferatur, ut: fundus,
quam Titio legavi, lego Anaxio sub conditione, si Titius Con-
sul, vel alia simili: quo casu Cetera et Elegans distinctio
 est Goffr. in d. l. 7. quod, aut adimitur sub commemorat.
 Demonstrativa, ut in exemplo positio, aut sub commemorat.
 Repetitiva: primo casu Statim adimitur et sub concurren-
 tione non Credidit, et unanimi iudicio Manet, ut fundavi-
 mus supra N. 21, Ita intelligenda d. l. 7. N. 17. Cuius
 d. l. 7. loquatur de Commemoratione Demonstrativa, Iudicau-
 Co l. 6. infra principij junct. l. S. h. t. Ubi inter exempla
 translationis hoc ponit ibi: aut quod pure datum est, trans-
feratur sub conditione, cuius Coempli Speciem transcripsit
 in d. l. 7. Et constat Co Verbo transferatur, quod de concurren-
 tiarum accipi non potest, Et eo Verbo Reperit, quod denotat to-
 talem ademptionem in eorum Coexistentis Conditionibus, quod
 Equae de Commemoratione Repetitiva accipi non potest, quo-
 niam in hac, Conditione Coexistentis, itaque legatum ad-

admittitur, ut postea dicam. Confirmatur Co. l. 85. Verum
quod de pure d. de Co. et D. Ubi: Et ubi casus, quo pure prius,
et postea sub Conditione Co. Continenti Et dem legatur, non
Inducatur Ademptio prioris, sed data Videatur Et etiam le-
gatus Co. n. 8. dicit: Tamen, si sub commemoratione de-
monstrativa quod pure prius legavit, utrum sub condit.
legat Co. Continenti, Ademptio prioris dationis pure indu-
citur, Et solum debetur sub conditione: facienteque sicut
Referenda n. 28. = Secundo casu Nempe: quando sub com-
memoratione Repetitiva transferatur in alium sub conditione
ut si d. lego Cajo, si d. si d. lego Sympronio, si si
si Cas. Asia: tunc non inducitur Ademptio, nec in totum, nec
pro parte, sed concurrunt, partesque faciunt Conditione exis-
tente l. 10. §. 1. de assign. lib. l. 6. §. si mihi de usufr. acc.
l. §. 17. ut legat. §. 1. de legat. l. cum alijs: De quo, et
an utrum pendente Conditione totam rem habeat lega-
tarius pure Remitti dixerimus supra n. 20. Ratio huius
casus est, quia tertio non adimit sed conjungit, nec pro
parte Ademptio datur, quia solum unicuique debetur,
licet per Concursum partes faciunt Conditione l. 11. de lega-
t. l. 15. de hysq. inst. §. 3. de legat. §. alioquin si ultim pro
parte Adimitur, non pertinet tota res ad primum
legatarij in casum Repudiationis, vel defensionis conditio-
nis: quod utique Verum non est, falsoque deducti sunt
Interpreses infra referendi n. 28.

n. 27.

Item huc pro addunt; cum eo Natura rei com-
patibilis est concursus Coexistentis Conditione: Sicut ubi ad-
miti non potest Ob Individuum rei Naturam, ut accidit in
libertate l. 31. §. 1. de fideicom. libert. 76. de legat. 2: Nam
hoc casu, datus pure legato, et eodem libero esse, jure sub condi-
tione, et si sub Repetitiva Commemoratione, semper adem-
ptum Creditur legatum libertatis Conditione existente

Et Consequenter Datum sub concussa Conditione, nam, ^{p. 3}
 Existente Conditione Non potest admitti Concussus, Semper
 potius est Libertas Co. reg. l. 1o. §. Ult. de man. lit. cum add.
 n. 11. et 12. Unde Non obstat, hoc casu libertatis sub condi-
 tione per commemorationem Repetitionis Dicitur Verbo legato, ut in ju-
 ris super adducis, vel res demonstrativa ut in l. 16. cum
 Vulgatis de Vulg. §. l. 68. §. 2., quas ita accipimus n. doctis,
 utroque casu in effectu sub conditione Admitti, et sub con-
 traria Conditione Datum Creditur legatum Co. l. 7. 1o. et
 M. h. t. cum add. n. 11: Quoties cum hac differentia, quod
 libertate data sub conditione cum Repetitione Commemora-
 tione, Verbo legato, Non intelligitur statim Necessum a legat-
 nec intransmissibile Manet, nec locum habet hoc casu re-
 gula §. l. 68. §. 2. de legat. 1: Secus cum sub commemorat.
 demonstrativa Libertas Conditionalis datur, quo casu
 statim Necessum, et sub Contraria Conditione Verbo lega-
 tum Datum Creditur, Intransmissibileque Manet Co. reg.
 l. 1o. et M. h. t. cum add. n. 11. Causa differentis est,
 quod hoc casu statim Admitti, unde statim convocatur
 prout legatum prout in Conditionale, ut fundam. a n.
 11: At primo casu Non admittit Directo, sed conjungit,
 et Ademptio Cavetur Accesoris et per connexionem, sed
 natura Individua libertatis; Nam, cum posita Validitate
 libertatis, potius sic legato Libertas, et ita impossibiles con-
 cursus Co. reg. l. 31. §. 1. So. de filiicom. libert. cum supra
 add. praequeque Declaratum est op. 2. n. 10, prius est, ut
 valeat Libertas, quam ut potest deprecatore disputari,
 et de ademptione Accesoris, et cum non potest Valere, ante
 quam Existat Condicio, nec Cavetur ademptio antelimita-
 aq. consequenterque Verbi legatum prout et transmissibi-
 le manet, deficienteque libertate, eo primo legato agatur

libertas per Evidentem voluntatem per Reg. l. 1. §. 1. de
 man. tit. 2. So. de pte. libert. l. 16 de vulg. cum supra a d.
 de quo casu ut intelligendus Iul. in d. §. d. Nam, si ve
 tas oris de hinc libertatis condicio, semper locum habet
 ademptio arg. l. 5. cum duab. Reg. l. 1. §. 1. in t. cor. con
 que em, si puxi vel sub conditione data libertate legent
 deus sub commemoratione demonstrativa, que sub condi
 tione liberum esse, jussu; Nam hoc casu non solum spes cog
 nitionis libertatis, sed puxi creditur adempta arg. cum
 ten. in l. 3. §. 8. h. t. quem explicavi cp. 1.

C. 2.

Quarta exemplum ademptionis
 translative, quod Coubitus ponit in l. 6. h. t. et proximi
 mus N. d. Est cum de persona in personam transferatur, in
 quo duo casus distinguendi sunt. Primus cum sub commemo
 ratione demonstrativa fit, quem Titus legat, lego sem
 pternis: In quo variant A. A. Alii autem non induci
 ademptionis, sed conjunctionis ex ratione §. si eod. in t. de lo
 gat. pro qua sententia adducunt l. 23. de legat. l. 15. de
 figes. inat. M. de u. s. infan: Sic cum antiquis, quo
 reject et sequitur Gomez l. Cur. cp. 10. N. 22. bene nec otr
 to, Barb. in l. 12. §. ult. de legat. l. 12. 10. Alii quid
 Montanum 12. tit. 1. quem reject vocat Bell. cp. 5. q. 13. a
 N. 16. Alii autem, diversis terminis, non ensu, adem
 ptionis induci pro similia, uti accipientes l. 5. et 6. h. t.
 quales sunt Antiqui velati a Cobax. in Rebr. de tit. 2. p.
 N. 12. Pichar. in §. d. de legat. N. 1: quam intelligentiam
 reject pariter Bell. uti proxime N. 12, aliamque Pich.
 intelligentiam reject N. 30. eodem Bell. His omnibus versis
 sententia utz induci ademptionis totus legat, cum postea
 relinquatur sub commemoratione demonstrativa prioris, jam
 eo Justin. in §. 1. h. t. ubi transferri legatum sub huiusmodi

Et primo Adim; Quandoque Dicitur Dicitur: Jam eo l. d. h.
t. in qua Verbum Traditio, et Decernitio Regiis
plura Decernitio, debet Omnes casus pariformiter
Decernitio eo Reg. l. d. de Reg. l. d. C. de Imper. R.
Sed huius casus ubi Decernitio, et in totis Adimaco le-
gatum, ut etiam dicitur à n. h.; Ergo et nro casu totaliter
pro inducitur: Jam eo d. l. d. h. t. que clare hoc dicitur
ubi infra loquitur, que equivoce Univ. versale d. d.
l. 60. de legat. 1: Jam eo ubi Relatio totum antecedens com-
prehendens et transit ad Reg. l. 6. de legat. 1: Jam eo l.
80. ubi dicitur de C. et d. l. 16. de Vulg. Coquibus hanc
sententia tenent Goffr. in d. l. d. C. ubi supra, Fabri-
nius S. Controv. q. 52.

Ad. Final.

Ad. Final. Nec obstat d. l. 33. de legat. 1. Nam
ut dicitur Factis d. q. 52, ubi dicitur Contractus de animo
adimendi, cum sub demonstrativa commemoratione prius le-
gatum transferatur: Unde non obstat Regula d. l. 33. nec l. d.
h. t. = Nec etiam obstat d. l. 112. de U. S. vers. ubi dicitur l.
15. de Reg. in iur. Nam, Omnia sententia eorum, qui hanc dicitur
à legato differre cadunt, quos rejicit Dell. d. q. 13. n. 28. et
fecerat antea Richard. in d. S. d. à n. So. ubi dicitur, est, Cha-
tum in d. l. 112. accipiendum ad sententia quam refert Jul.
que stat in d. l. 15. ubi dicitur dicitur Repetitiva, eadem con-
jungens, et non adimendi et postea dicitur: Nec dicitur potest
cum Duareno l. de jur. acc. q. 7. quod ibi dicitur commemo-
rati demonstrativa, que refertur ad jus primitivum, sed
tantum et Relatio ad partem Materialis ubi eo qua parte
que est implicativa dicitur, et inducit respectiva: quem
sequitur Richard. et Dell. ubi proxime. Qui possunt addi
subtiliores magis specis translationis in legato et in libere
in, quas tradidi à n. 11: Et pro aptiori intelligentia d. l. 112

videnda ipse Bell. op. sup. 22. à n. 2. et q. 25. à n. 22. ^{Co}
 thof. ad l. 1. P. op. 84. Damos. de jur. acc. op. 1. à n. 34.
 Secundus Casus est cum ita dicit: siendum lego Titio, eundem
siendum lego Caio: quo casu inducitur Coniunctio inuicem,
 et iuxta accesserunt locus est, l. 22. ubi intelligenda de legat.
 2. junct. l. 13. de legat. 3. s. 8. de legatis, et quae pro eius
 intelligentia Notant Bell. d. q. 13. n. 2. et q. 16. à n. 28.
 Pinell. l. de test. op. 18. Valenti. tit. 3. op. 5. n. 20. et in hy-
 reditate probant iura ubi intelligenda in d. l. 15. l. 27.
 Nos. sed si plures de hered. instit. d. l. 112. de v. s. et
 eodem supra relatos Notat ipse Bell. op. 5. q. 3. Et propter
 species ab eo adductas, Ellegantes sunt, quas adduximus
 n. 18. 20. et 26. cum duob. segg. Ponit etiam opposit. 81.
 s. 2. de legat. 1. ab eo omnia, ubi non obstantes dicitur
eundem, totum legatum à primo associatur: Ceterum res-
 pondeatur, hoc fieri eo vi privationis ob non impletam re-
 lunctatq. testatoris in Manumittendo. arg. l. 15. de man. test.
 2. s. 4. h. t. de quorum intelligentia actum n. 11. Re-
 tabat an legatum sub conditione datum, sub eaq. condi-
 tione transfusi videatur ad l. 24. et 28. h. t. 77. et 85. de
 C. et d. 18. de C. inst.: pro quibus videnda Cuiac. in d. l.
 77. Et an per ademptionem legati, fideicommissum à legatari-
 o relicto, ademptum videatur ad l. 10. h. t. Cuiac. in
 ca. Et tandem an per quaramen fideicommissum, junctum
 legationi, videatur legatum ademptum? Et quid si in
 fideicommissario non consistat ad l. 26. s. ult. de legat. 1.
 17. et 60. de legat. 2. 34. s. 3. de legat. 3. penult. s. 1. h. t.
 cum alijs? Videndi Gotsfr. in d. l. penult. s. 1. h. t. Cuiac.
 22. Obren. op. 1. et in l. Unio s. in novissimo C. de caduc.
 tollend. Barb. in Rubrica solus Matrim. 1. p. n. 77. Elegan-

Elegantiar. Or. 2. Ep. 17. lib. 3. Nova 2. Ep. 5. n. 28.
Damas ad P. P. Ep. 2. lib. 1. Et ind. 83. De Aquin.
Heredic. n. 22. Accus. 2. Opusc. ad l. Ultim. De his 99. ut
n. 2. = Et hęc de hac materia.

Cedant que Omnia dicta in laudę Sanctissime
faciador, Virgines que Altaris ac om-
nium Cyclicorum.

Finis.

VVA.BHSC

UVA.BHSC

12

MS
Biblioteca de Santa Cruz
341